

Bryssel 25.5.2016
COM(2016) 283 final

2016/0148 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

**kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten
yhteistyöstä**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

{SWD(2016) 164 final}

{SWD(2016) 165 final}

PERUSTELUT

Kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä annetun asetuksen (EY) N:o 2006/2004¹, jäljempänä 'asetus kuluttajansuojayhteistyöstä', 21a artiklassa säädetään, että komissio arvioi asetuksen tehokkuutta ja toimintamekanismeja ja tutkii perinpohjaisesti mahdollisuutta sisällyttää sen liitteeseen uusia kuluttajansuojaa koskevia säädöksiä. Tämän arvioinnin perusteella komissio esittää tarvittaessa säädösehdotuksen asetuksen muuttamiseksi.

Komissio aloitti asetuksen toimivuuden arvioinnin vuonna 2012 laaditulla ulkoisella arvioinnilla². Sitä seurasivat julkinen kuuleminen³ (2013–2014), vuoden 2013 kuluttajakonferenssi⁴, kaksivuotiskertomukset vuosina 2009⁵ ja 2012⁶, ja vuonna 2014 komission kertomus asetuksen toiminnasta⁷. Vuonna 2015 laadittiin vaikutustenarviointi sen selvittämiseksi, olisiko aiheesta tarpeen laatia säädösehdotus. Lisäksi komissio on täydentänyt arviointia tilaamalla oikeudellisia ja taloudellisia selvityksiä.⁸ Arvioinnin oli alun perin määrä valmistua vuoden 2014 loppuun mennessä, mutta määräaikaa jatkettiin, jotta voitiin ottaa huomioon nykyisen komission poliittiset painopisteet.

Digitaalisten sisämarkkinoiden strategiassa⁹, jonka komissio hyväksyi 6. toukokuuta 2015, komissio ilmoitti aikovansa esittää ehdotuksen kuluttajansuojayhteistyöstä annetun asetuksen tarkistamiseksi, jotta EU:n kuluttajalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyötä varten voitaisiin kehittää tehokkaampia mekanismeja. Komissio toisti 28. lokakuuta 2015 hyväksytyssä sisämarkkinoita koskevassa strategiassa¹⁰, että se pyrkii parantamaan kansallisten viranomaisten vastuulle kuuluvaa unionin kuluttajalainsäädännön täytäntöönpanoa aiheesta annettua asetusta uudistamalla.

Kuluttajansuojayhteistyöstä annetun asetuksen 21a artiklan nojalla laaditussa komission kertomuksessa otetaan huomioon vuonna 2015 laadittu vaikutustenarviointi ja esitetään asetuksen tehokkuutta ja toimintamekanismeja koskevan arvioinnin tulokset. Kertomuksen päätelmänä on, että voimassa oleva asetus on korvattava, jotta EU:ssa voidaan vastata digitaalitalouden ja rajatylittävän vähittäiskaupan kehityksen tuomiin haasteisiin. Tämä komission kertomus hyväksytään samaan aikaan kuin nykyisen asetuksen korvaamista koskeva komission asetusehdotus.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 2006/2004, annettu 27 päivänä lokakuuta 2004, kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä (EUVL L 364, 9.12.2004, s. 1). Konsolidoitu teksti: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/?uri=celex:02004R2006-20130708>

² External Evaluation of the Consumer Protection Regulation, loppuraportti, laatija Consumer Policy Evaluation Consortium, 17.12.2012, jäljempänä 'ulkoinen arviointi', http://ec.europa.eu/consumers/enforcement/docs/cpc_regulation_inception_report_revised290212_en.pdf

³ Summary of stakeholder responses to the public consultation on the Consumer Protection Cooperation (CPC) Regulation (2006/2004/EC), http://ec.europa.eu/consumers/enforcement/cross-border_enforcement_cooperation/docs/140416_consultation_summary_report_final_en.pdf

⁴ http://ec.europa.eu/consumers/events/ecs_2013/report/Summitconclusions.pdf

⁵ Komission kertomus Euroopan parlamentille ja neuvostolle asetuksen (EY) N:o 2006/2004 soveltamisesta, KOM(2009) 336 lopullinen, 7.7. 2009, http://ec.europa.eu/consumers/enforcement/docs/Commission_report_fi.pdf

⁶ Komission kertomus Euroopan parlamentille ja neuvostolle asetuksen (EY) N:o 2006/2004 soveltamisesta, COM(2012) 100 final, 12.3.2012, <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/PDF/?uri=CELEX:52012DC0100&from=FI>

⁷ COM(2014) 439 final http://ec.europa.eu/consumers/enforcement/cross-border_enforcement_cooperation/docs/140701_commission_report_cpc_reg_en.pdf

⁸ Julkaistaan yhdessä säädösehdotuksen kanssa.

⁹ COM(2015) 192 final <http://ec.europa.eu/priorities/digital-single-market/>

¹⁰ COM(2015) 550 final http://ec.europa.eu/growth/single-market/index_en.htm

Asetuksen uudistamista koskeva ehdotus on osa komission vuoden 2016 työohjelmaa¹¹ ja perustuu vuonna 2007 perustetun kuluttajansuoja-asioiden yhteistyöverkoston toiminnasta saatuihin kokemuksiin. Näissä perusteluissa esitetään ehdotuksen laatimisen tausta keskittyen sen olennaisiin piirteisiin ja erityisesti ehdotettuihin uusiin yhteistyövälineisiin.

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

1.1. Toiminnan tausta: tarvitaan virallinen yhteistyömekanismi rajatylittävää täytäntöönpanon valvontaa varten

Kuluttajansuojaa koskevasta yhteistyöstä annetulla asetuksella yhtenäistetään EU:n¹² kansallisten viranomaisten yhteistyökehys niin, että niiden täytäntöönpanotoimet voivat kattaa sisämarkkinat kokonaisuudessaan¹³. Asetuksen ensisijaisena tavoitteena on turvata oikeusvarmuus sisämarkkinoilla varmistamalla sen liitteessä¹⁴ lueteltujen unionin kuluttajalainsäädännön keskeisten säädösten yhdenmukainen täytäntöönpano. Unionin kuluttajalainsäädännön täytäntöönpanon valvontaa koskevat kansalliset järjestelyt eivät nykyisellään yksinään riitä takaamaan tavoitteen toteutumista rajatylittävissä tilanteissa. Tarvitaan koko unionin kattavaa tuloksellista rajatylittävää yhteistyötä kansallisten viranomaisten välillä, jotta voidaan estää säännöistä piittaamattomia elinkeinonharjoittajia käyttämästä hyväkseen lainsäädännön aukkoja ja jäsenvaltioiden täytäntöönpanokapasiteettiin vaikuttavia alueellisia ja muita rajoituksia.

Tätä nykyä yhteistyö perustuu ilmoitusmekanismiin ja keskinäisen avunannon mekanismiin¹⁵. Niitä on täydennetty vähimmäisvaltuuksilla¹⁶, joita kansalliset viranomaiset tarvitsevat voidakseen tehdä tehokasta ja oikeudellisesti pätevää yhteistyötä yli rajojen. Lisäksi käytössä on mekanismi, jonka avulla voidaan puuttua useammassa kuin kahdessa maassa ilmeneviin väärinkäytöksiin¹⁷ siten, että jäsenvaltiot koordinoivat yhteisen edun mukaisia toimia komission avulla.

1.2. Kuluttajansuojayhteistyöstä annetun asetuksen toimivuuden arviointi

Vuonna 2012 komissio antoi ulkopuolisen toimeksisaajan tehtäväksi arvioida kuluttajansuojayhteistyöstä annetun asetuksen toimivuutta.¹⁸ Ulkoisen arvioinnin mukaan asetuksesta oli ollut hyötyä toimivaltaisille viranomaisille, kuluttajille ja elinkeinonharjoittajille. Lisäksi se vahvisti, että asetuksen tavoitteet olivat asianmukaiset ja merkitykselliset.¹⁹ Toisaalta arvioinnissa todettiin, että asetuksen tavoitteita ei ollut täysin

¹¹ COM(2015) 610.

¹² Asia koskee myös ETA-maiden viranomaisia, koska asetus on ETA:n kannalta merkityksellinen.

¹³ Asetuksessa vahvistetaan oikeusperusta, jonka nojalla kansallisia menettelysääntöjä voidaan laajentaa niin, että niitä voidaan soveltaa myös rajatylittävissä tilanteissa esimerkiksi silloin, kun yhteen jäsenvaltioon sijoittautuneen elinkeinonharjoittajan väärinkäytökset kohdistuvat toisen jäsenvaltion kuluttajiin.

¹⁴ Asetuksen liitteessä luetellaan nyt 18 kuluttajasäädöstä, ja sitä täydennetään säännöllisesti, kun aineellisen oikeuden säädöksiä hyväksytään, muutetaan tai kumotaan. Luetteloon sisältyy sekä soveltamisalaltaan laajoja direktiivejä, jotka koskevat esimerkiksi sopimattomia kaupallisia menettelyjä, kohtuuttomia sopimusehtoja, kuluttajaoikeuksia, takuita, verkkokauppaa, vaihtoehtoja kuluttajariitojen ratkaisua ja sähköisen viestinnän tietosuojaa sekä matkustajien oikeuksia tai kulutusluottoja koskevaa alakohtaista lainsäädäntöä.

¹⁵ Asetuksen 6–8 artikla.

¹⁶ Asetuksen 4 artiklan 6 kohta.

¹⁷ Asetuksen 9 artikla.

¹⁸ External Evaluation of the Consumer Protection Regulation, loppuraportti, laatija Consumer Policy Evaluation Consortium, 17.12.2012:

http://ec.europa.eu/consumers/enforcement/docs/cpc_regulation_inception_report_revised290212_en.pdf

¹⁹ Arviointiraportin 8.2 jakso (s. 115).

saavutettu ja ettei kaikkia sen tarjoamia mahdollisuuksia ollut hyödynnetty niin hyvin kuin olisi mahdollista.²⁰ Ulkoisen arvioinnin keskeiset havainnot²¹ liittyivät seuraaviin seikkoihin:

- **Kuluttajansuojayhteistyöstä annetun asetuksen soveltamisala:** Arviointiraportin mukaan olisi selvitettävä, pitäisikö asetuksen liitettä päivittää, jotta voitaisiin varmistaa siinä mainitun alakohtaisen ja horisontaalisen lainsäädännön yhdenmukaisuus erityisesti liikenteen ja rahoituspalvelujen alalla.²²
- **Kansallisen prosessioikeuden ja täytäntöönpanovaltuuksien eroista johtuvat rajoitukset:** Arviointiraportin mukaan olisi selvitettävä eri vaihtoehtoja menettelyjä koskevien vähimmäisvaatimusten sisällyttämiseksi asetukseen ja toimivaltaisille viranomaisille²³ tutkinta- ja täytäntöönpanotoimia varten annettavien vähimmäisvaltuuksien laajentamiseksi, jotta voitaisiin ratkaista tietyt yhteistyön tehokkuuteen liittyvät ongelmat.²⁴
- **Kuluttajansuoja-asioiden yhteistyöverkoston ja yhteisten toimien toimivuus sekä komission ja muiden toimijoiden tehtävät:** Arviointiraportin mukaan nykyisen asetuksen perusteella ei ole välttämättä mahdollista puuttua riittäväällä tavalla useassa jäsenvaltiossa samanaikaisesti ilmeneviin laajalle levinneisiin rikkomuksiin.²⁵ Raportin mukaan kuluttajansuoja-asioiden yhteistyöverkostolle olisi annettava lisäohjeistusta täytäntöönpanon valvontaan liittyvien yhteisten toimien käytöstä ja koordinoinnista²⁶. Lisäksi olisi täsmennettävä komission asemaa²⁷ näissä toimissa.

1.3. Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Kuluttajansuojayhteistyöstä annettu asetus on tehostanut kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanon valvontaa EU:ssa.²⁸ Unionin keskeisten kuluttajansuojasääntöjen laiminlyönti on kuitenkin tärkeimmillä kuluttajamarkkinoilla edelleen yleistä. Nykyinen kehys ei takaa näiden sääntöjen vahvaa ja yhdenmukaista täytäntöönpanoa kaikkialla EU:ssa, vaikka se olisi dynaamisten digitaalisten sisämarkkinoiden toteutumisen kannalta välttämätöntä.

Unionin keskeisten kuluttajansuojasääntöjen laiminlyönti on yleistä

EU:n kuluttajansuojasääntöjen laiminlyöntiaste yrityksissä osoittaa, että täytäntöönpanon valvonnassa on puutteita. Kansallisten viranomaisten vuodesta 2007 alkaen toteuttama sähköisen kaupankäynnin verkkosivustojen koordinoitu tehotarkastus osoittaa, että keskeisten kuluttajansääntöjen laiminlyöntiaste vaihtelee tarkastetuilla markkinoilla 32:sta 69 prosenttiin.²⁹ Euroopan kuluttajakeskusten tiedot vahvistavat nämä tulokset: kaksi kolmasosaa

²⁰ Arviointiraportin 8.3.4 jakso (s. 118).

²¹ Arviointiraportin 9 jakso (s. 121).

²² Arviointiraportin 2 jakso (s. 40).

²³ Tässä asiakirjassa tarkoitetaan toimivaltaisilla viranomaisilla kansallisia viranomaisia, jotka vastaavat kuluttajansuojayhteistyöstä annetun asetuksen täytäntöönpanon valvonnasta.

²⁴ Arviointiraportin 4 jakso (s. 58) ja 9.4 jakso (s. 121).

²⁵ Arviointiraportin 5.9 jakso (s. 94–95) ja 9.5 jakso (s. 122).

²⁶ Ks. ed.

²⁷ Ks. ed.

²⁸ Komission kertomus, jossa arvioidaan asetuksen (EY) N:o 2006/2004 tehokkuutta, 1 jakso. Kertomus julkaistaan samanaikaisesti tämän ehdotuksen kanssa.

²⁹ Tähän ehdotukseen liittyvän vaikutustenarvioinnin 1.1 jakso; ks. myös kuluttajansuojayhteistyöstä annetun asetuksen mukaisia tarkastuksia koskeva verkkosivusto: http://ec.europa.eu/consumers/enforcement/sweeps/index_en.htm

kuluttajakeskuksille vuonna 2014 tehdyistä 37 000 valituksesta koski rajatylittäviä verkko-ostoksia³⁰. Viiden verkkokaupan alan (vaatetus, elektroniikkalaitteet, virkistystoiminta, kulutusluotot ja pakettimatkat) edustavaan otokseen perustuvien varovaisten arvioiden mukaan 37 prosenttia EU:n elinkeinonharjoittajista ei noudattanut unionin kuluttajansuojalainsäädäntöä vuonna 2014. Tästä aiheutuu pelkästään näillä aloilla vuositasolla noin 770 miljoonan euron taloudelliset vahingot kuluttajille, jotka tekevät verkko-ostoksia yli rajojen³¹.

Tästä syystä tarvitaan säädösehdotus kuluttajansuojayhteistyöstä annetun asetuksen puutteiden korjaamiseksi. Ehdotuksen yleistavoitteena on ottaa käyttöön moderneja, tehokkaita ja tuloksellisia kuluttajansuojayhteistyötä koskevia mekanismeja, joiden avulla voidaan vähentää unionin kuluttajalainsäädännön rajatylittävistä ja laajalle levinneistä rikkomuksista kuluttajille aiheutuvia vahinkoja. Tämä tarkoittaa erityisesti puuttumista tilanteisiin, joissa merkittäviä rajatylittäviä ja laajalle levinneitä rikkomuksia ei havaita tai niihin ei voida puuttua riittävällä tavalla kuluttajansuojayhteistyöstä annetun asetuksen avulla, ja sen varmistamista, että kuluttajansuojaviranomaiset käsittelevät samanlaisia väärinkäytöksiä samalla tavoin.

1.4. Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa

Komissio ehdottaa kuluttajansuojayhteistyöstä annetun asetuksen uudistamista viemällä yhdenmukaistamista pidemmälle, jotta edellä mainittuihin ongelmiin voitaisiin puuttua paremmin ja kehittää unionin kuluttajalainsäädännön täytäntöönpanon valvontaa sisämarkkinoilla.

Ehdotuksessa syvennetään voimassa olevan asetuksen periaatteita niillä aloilla, joilla säännösten lujittaminen on tarpeen sisämarkkinoilla ja erityisesti verkossa esiintyvien rikkomusten lisääntymisen vuoksi. Yksi tällainen ala on yhteistyö laajalle levinneisiin rikkomuksiin puuttumisessa. Muiden välineiden ohella ehdotetaan yhteistä unionitason menettelyä, jonka avulla voitaisiin puuttua sellaisiin merkittäviin ja vahinkoa aiheuttaviin rikkomuksiin, jotka koskettavat vähintään kolmea neljäsosaa jäsenvaltioista, joissa asuu yhteensä vähintään kolme neljäsosaa EU:n väestöstä. Ehdotuksen mukaan komissio päättäisi tällaisen yhteisen menettelyn käynnistämisestä, ja sillä olisi siinä myös pakollinen koordinoijan rooli. Myös jäsenvaltioilla olisi velvollisuus osallistua yhteiseen toimeen.

Ehdotetut välineet ovat merkittävä askel eteenpäin täytäntöönpanon valvontaan liittyvän yhteistyön alalla, sillä niiden avulla voidaan varmistaa tehokas, tuloksellinen ja oikeasuhteinen puuttuminen sellaisiin laajalle levinneisiin rikkomuksiin, joilla on unioninlaajuinen ulottuvuus ja joista aiheutuu merkittävästi vahinkoa sekä kuluttajille että sisämarkkinoille.

³⁰ Euroopan kuluttajakeskusten verkoston vuosipäiväkertomus 2005–2015: http://ec.europa.eu/consumers/solving_consumer_disputes/non-judicial_redress/ecc-net/docs/ecc_net_-_anniversary_report_2015_en.pdf Kertomuksen perusteella kuluttajat joutuvat rajatylittävissä tilanteissa kohtaamaan monenlaisia vaikeuksia: viisi yleisintä valitusten aihetta ovat: toimituksen laiminlyönti (15 % tapauksista), viallinen tuote (11 %), sopimukseen liittyvät ongelmat (10 %), tuote tai palvelu ei vastaa tilausta (9 %) ja sopimattomat kaupalliset menettelyt (6 %).

³¹ Tämä arvio perustuu Yhdistyneessä kuningaskunnassa kehitettyyn menetelmään arvioida kuluttajille aiheutuneita taloudellisia vahinkoja. Se perustuu kaikki EU-maat kattavaan 2 682 sähköisen kaupankäynnin verkkosivuston tarkastukseen, joka toteutettiin vuonna 2014 edellä mainituilla aloilla. Lisätietoja on saatavilla tämän ehdotuksen oheisasiakirjana esitettävän vaikutustenarvioinnin liitteessä IV (s. 82).

Koska ehdotus sisältää monenlaisia muutoksia, komissio esittää paremman sääntelyn periaatteiden mukaisesti, että voimassa oleva kuluttajansuojayhteistyöstä annettu asetus korvataan uudella asetuksella, johon muutokset sisällytetään.

1.5. Yhdenmukaisuus unionin muiden politiikkojen kanssa

Ehdotus on täysin yhdenmukainen ja yhteensopiva unionin muiden politiikkojen kanssa myös liikenteen alalla, jonka osalta matkustajille suoritettavista korvauksista säädetään matkustajien oikeuksia koskevassa erityislainsäädännössä³². Ehdotus täydentää niitä yhteistyöjärjestelyjä (viranomaisten välistä tietojenvaihtoa), joista säädetään kuluttajansuojayhteistyöstä annetun asetuksen soveltamisalaan kuuluvissa alakohtaisissa välineissä.

Ehdotuksessa ei toisteta tähän unionin lainsäädäntöön sisältyviä alakohtaisia sääntöjä. Voimassa olevia sääntöjä sovelletaan kuluttajille suoritettaviin korvauksiin asianomaisilla aloilla myös kuluttajansuojayhteistyöstä annetun asetuksen yhteydessä, erityisesti korvauksen määrän laskemista varten (mm. matkustajalentoliikenteessä). Ehdotuksella täydennetään näitä sääntöjä säätämällä toimivaltuuksista ja yhteistyömenettelyistä, joiden avulla voidaan puuttua unionin sisäisiin ja laajalle levinneisiin rikkomuksiin.

Ehdotettu asetus on yhdenmukainen maksutilidirektiiviin ja kiinnitysluottodirektiiviin perustuvien rajatylittävien yhteistyömekanismien kanssa, sillä nämä säännökset kuuluvat kuluttajansuojayhteistyöstä annetun asetuksen soveltamisalaan. Koska näissä direktiiveissä säädetään jo unionin sisäisiin rikkomuksiin sovellettavista yhteistyömekanismeista, tällaisiin rikkomuksiin ei sovelleta ehdotetun asetuksen III lukua (keskinäisen avunannon mekanismi). Sen sijaan ehdotetun asetuksen IV lukua sovelletaan täysimääräisesti näihin direktiiveihin kohdistuviin laajalle levinneisiin rikkomuksiin. Jotta voitaisiin varmistaa toiminnan yhdenmukaisuus rahoituspalvelujen alalla, Euroopan pankkiviranomaiselle olisi ilmoitettava ehdotetun asetuksen IV luvun I ja II jakson nojalla toteutettavista koordinoituista ja yhteisistä toimista siltä osin kuin ne koskevat näiden kahden direktiivin rikkomista (tarkkailijan asema).

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

2.1. Oikeusperusta

Ehdotuksen oikeusperusta on sama kuin kuluttajansuojayhteistyöstä annetulla voimassa olevalla asetuksella eli Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'SEUT-sopimus', 114 artikla. Ehdotuksen tarkoituksena on poistaa kilpailun vääristymät ja sisämarkkinoiden esteet (SEUT-sopimuksen 26 artikla). Sen tavoitteena on turvata unionin kuluttajalainsäädännön rajatylittävän täytäntöönpanojärjestelmän tehokkuus ja tuloksellisuus ja parantaa niitä.

2.2. Toissijaisuusperiaate

Kuluttajansuoja kuuluu unionin ja jäsenvaltioiden jaettuun toimivaltaan. SEUT-sopimuksen 169 artiklan mukaan unioni myötävaikuttaa mm. kuluttajien taloudellisten etujen suojaamiseen ja edistää kuluttajien oikeutta tiedonsaantiin ja koulutukseen heidän etujensa suojaamiseksi. Digitaaliteknologian rajaton luonne asettaa haasteita unionin kuluttajalainsäädännön täytäntöönpanon valvonnalle, sillä viranomaiset ovat toiminnassaan sidottuja kansallisen toimivallan rajoihin. Verkossa toimivat elinkeinonharjoittajat kuitenkin

³² Esim. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 261/2004, annettu 11 päivänä helmikuuta 2004, matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä (EUVL L 46, 17.2.2004, s. 1), 7 artikla.

noudattavat liiketoimintamallejaan ja käytäntöjään kaikkialla unionissa ja laajemminkin ilman mitään rajoja.

Onkin tarpeen hyväksyä yhdenmukaiset säännökset viranomaisten valvontatoimien koordinoimiseksi, jotta voidaan varmistaa kuluttajalainsäädännön yhdenmukainen täytäntöönpano kaikkialla unionissa ja puuttua tehokkaasti useita jäsenvaltioita koskettaviin rikkomuksiin. Ilman unionin laajuista yhteistyökehystä jäsenvaltioiden olisi turvauduttava joko moniin kahdenvälisiin sopimuksiin tai aikaa vievään ja raskaaseen todisteiden ja asiakirjojen vaihtoon oikeus- tai konsuliviranomaisten välillä. Lisäksi toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneita elinkeinonharjoittajia vastaan annettuja päätöksiä ei välttämättä voitaisi panna täytäntöön. Tämä johtaisi siihen, että täytäntöönpanon valvonta olisi rajatylittävissä tapauksissa hidasta ja usein tehotonta ja aiheuttaisi paljon viivästyksiä ja aukkoja. Tällainen järjestelmä voisi myös kannustaa elinkeinonharjoittajia siirtymään unionin sisällä toiseen jäsenvaltioon yhdessä jäsenvaltiossa annettujen täytäntöönpanomääräysten noudattamisen välttämiseksi. Tämä taas vääristäisi toimintaedellytyksiä ja kilpailua sisämarkkinoilla ja heikentäisi kuluttajien luottamusta rajatylittävään kaupankäyntiin.

Kaikki ehdotettuun asetukseen liittyvät toimenpiteet koskevat rajatylittäviä tilanteita tai useita jäsenvaltioita koskettavia laajalle levinneitä rikkomuksia. Unionin kuluttajalainsäädännön rajatylittäviä ulottuvuuksia ei voida toteuttaa riittävällä tavalla yksittäisten jäsenvaltioiden toimin. Jäsenvaltiot eivät voi yksinään varmistaa tehokasta yhteistyötä ja täytäntöönpanon valvonnan koordinoitua. Täytäntöönpanon yhdenmukaisuus on tarpeen varmistaa erityisesti useita jäsenvaltioita tai koko unionia koskettavissa asioissa, koska tällaiset toimenpiteet perustuvat unionin kuluttajalainsäädäntöön, jonka säännöksistä valtaosa koskee enimmäistason yhdenmukaistamista. Siksi komissiolla on parhaat edellytykset koordinoida toimia etenkin silloin, kun on kyse unioninlaajuisesta vaikutuksesta (laajalle levinneet rikkomukset, joilla on unioninlaajuinen ulottuvuus ja jotka koskevat vähintään 21:tä jäsenvaltiota), kun ongelman laajuuden ja soveltamisalan vuoksi on tarpeen koordinoida monien eri viranomaisten toimia ja varmistaa yhdenmukainen ratkaisu sekä kuluttajien että elinkeinonharjoittajien kannalta. Tällaisissa tilanteissa unionin tason toimista saataisiin selvää hyötyä (verrattuna jäsenvaltioiden yksittäisiin toimiin), kun tehokkuus ja tuloksellisuus paranisivat kaikkien toimijoiden kannalta.

Niiden laajalle levinneiden rikkomusten osalta, jotka eivät ylitä unioninlaajuisen ulottuvuuden kynnystä, ehdotuksessa esitetään toissijaisuusperiaatteen mukaisesti, että toimia voisivat koordinoida ensisijaisesti jäsenvaltiot. Komissio voisi tarvittaessa osallistua tällaisiin toimiin koordinoijana rikkomuksen laajuuden ja sen mukaan, millä alalla se on tapahtunut.

Lisäksi ehdotus kattaa nykyisen asetuksen tavoin unionin sisäiset ja uutena elementtinä myös laajalle levinneet rikkomukset, joilla on samoja piirteitä ja jotka koskettavat useita tai kaikkia jäsenvaltioita. Sen sijaan se ei koske rikkomuksia, joita esiintyy vain yhdessä jäsenvaltiossa.

Toimivaltaisille viranomaisille asetuksen nojalla kuuluvien valtuuksien yhdenmukaistaminen koskee ainoastaan unionin sisäisiä ja laajalle levinneitä rikkomuksia, joiden käsittelemiseen viranomaisten kansalliset valtuudet eivät yleensä riitä, koska niiden käyttö on rajoitettu kansallisiin tilanteisiin. Yksittäiset jäsenvaltiot eivät voi ottaa käyttöön ehdotettuja vähimmäisvaltuuksia rajatylittävissä tilanteissa tehtävää yhteistyötä varten, koska lainkäyttöalueiden rajat eivät salli tällaisten valtuuksien käyttöä yli kansallisten rajojen tapauksissa, jotka koskevat muiden jäsenvaltioiden kuluttajia. Esimerkiksi tällaisten yksilöllisten kansallisten valtuuksien avulla kerättyä näyttöä ei voitaisi käyttää toisessa jäsenvaltiossa, koska sen keräämisen ei olisi katsottu tapahtuneen laillisesti kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan. Sen vuoksi rajatylittävissä asioissa käytettävien vähimmäisvaltuuksien on perustuttava unionin tason säädökseen, joka ylittää kansallisten

lainkäyttöalueiden rajoitukset. Tällaisiin lainkäyttöalueista johtuviin rajoituksiin, jotka vaikeuttavat yksittäisten jäsenvaltioiden täytäntöönpanotoimia, viitataan jo nykyisen asetuksen johdanto-osan 2, 5, 6, 7 ja 18 kappaleessa.

2.3. Suhteellisuusperiaate

Ehdotettu asetus ei vaikuta jäsenvaltioiden täytäntöönpanovaltuuksiin. Joidenkin jäsenvaltioiden saattaa kuitenkin olla tarpeen mukauttaa kansallisia prosessioikeuden sääntöjä, jotta voidaan varmistaa, että niiden toimivaltaiset viranomaiset voivat tuloksellisesti käyttää päivitettyjä vähimmäisvaltuuksia rajatylittävissä tilanteissa, tehdä yhteistyötä ja puuttua unionin sisäisiin ja laajalle levinneisiin rikkomuksiin.

Samoin kuin nykyisessä asetuksessa, ehdotetussa asetuksessa säädetään kaikkien jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille unionin sisäisten ja laajalle levinneiden rikkomusten yhteydessä kuuluvista yhteisistä vähimmäisvaltuuksista. Valittu yhdenmukaistamisen taso on tarpeen, jotta voidaan toteuttaa sujuva yhteistyö ja todisteiden vaihto toimivaltaisten viranomaisten kesken ja korjata nykytilanne, jossa eräitä unionin kuluttajalainsäädännön osa-alueita ei voida panna sisämarkkinoilla täytäntöön yhdenmukaisesti, koska eräiden jäsenvaltioiden toimivaltaisilta viranomaisilta puuttuu tarvittavat valtuudet tutkia tällaisia rikkomuksia ja lopettaa ne. Ehdotettu asetus ei kuitenkaan ylitä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.

Näin ollen ehdotettu asetus parantaa täytäntöönpanon valvontaan liittyvää yhteistyötä aiheuttamatta jäsenvaltioiden viranomaisille kohtuutonta tai liiallista rasitusta.

2.4. Toimintatavan valinta

Samoin kuin nykyisen asetuksen kohdalla, ainoa soveltuva sääntelytapa edellä mainittujen tavoitteiden toteuttamiseksi on asetus. Tavoitteita ei voitaisi toteuttaa direktiivin tai puitedirektiivin avulla, koska lainkäyttöalueiden rajat ja niistä johtuvat rajoitukset jäisivät voimaan niiden täytäntöönpanosta huolimatta.

3. SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN, VAIKUTUSTENARVIOINNIN JA NYKYISEN ASETUKSEN ARVIOINNIN TULOKSET

3.1. Sidosryhmien kuuleminen

Komissio toteutti lokakuun 2013 ja helmikuun 2014 välisenä aikana verkossa tapahtuneen julkisen kuulemisen³³ kuluttajansuojayhteistyöstä annetun asetuksen mahdollista uudistamista varten³⁴. Sidosryhmiltä pyydettiin näkemyksiä siitä, miten asetuksen toimivuutta ja tehokkuutta voitaisiin parantaa erityisesti kolmella keskeisellä osa-alueella: i) markkinoiden kehityssuuntausten ja rikkomusten yksilöintiin liittyvät menetelmät; ii) yhteistyössä tarvittavat lisävaltuudet ja täytäntöönpanotoimista vastaavien viranomaisten yhteiset menettelyvaatimukset; ja iii) kun otetaan huomioon jäsenvaltioiden niukat

³³ Julkisen kuulemisen lisäksi vuosina 2013–2015 kuultiin säännöllisesti kuluttajajärjestöjä, erilaisia verkostoja ja kansallisten viranomaisten johtoa komission vakiintuneiden verkostojen kautta. Lisäksi jäsenvaltioiden asiantuntijoille järjestettiin kaksi työpajaa (2014 ja 2015), joissa keskusteltiin asetuksen tarkistamiseen liittyvistä keskeisistä kysymyksistä. Aihetta käsiteltiin myös Euroopan kuluttajakonferenssissa (maaliskuu 2013, Bryssel) ja erityisesti täytäntöönpanoa koskevassa konferenssissa (heinäkuu 2014, Rooma) sekä kilpailukykyneuvostossa (syyskuu 2014).

³⁴ Tiivistelmä sidosryhmien vastauksista: http://ec.europa.eu/consumers/enforcement/cross-border_enforcement_cooperation/docs/140416_consultation_summary_report_final_en.pdf

talousarvioresurssit, voitaisiinko unionin tasolla koordinoitujen täytäntöönpanotoimien avulla puuttua tuloksellisemmin laajalle levinneisiin unionin kuluttajalainsäädännön rikkomuksiin, jotka aiheuttavat vahinkoa kuluttajille ja elinkeinonharjoittajille kaikkialla Euroopassa. Miten tämä tapahtuisi?

Kuulemisiin saatiin kaikkiaan 222 vastausta, jotka kokonaisuutena edustavat riittävän hyvin kaikkia niitä sidosryhmiä³⁵, joihin kuluttajansuojayhteistyöstä annetun asetuksen tarkistaminen vaikuttaa suoraan.

Kaikki sidosryhmät (viranomaiset, kuluttajajyhdistykset, kuluttajaneuvontakeskukset, yritykset ja yksityiset kuluttajat) kannattivat vähimmäisvaltuuksien lisäämistä ja erityisesti valtuuksia tehdä valeostoja tutkintatarkoituksessa; (tiettyjen edellytysten vallitessa käytettävää) valtuutta nimetä sääntöjä rikkovat elinkeinonharjoittajat; valtuutta vaatia seuraamusmaksuja sääntöjenvastaisesti hankittujen voittojen takaisin perimiseksi; ja valtuutta vaatia välitoimia menettelyn loppuun saattamista odottaessa. Näitä valtuuksia kannatti yli 50 prosenttia kustakin sidosryhmästä.³⁶

Kuluttajien oikeussuojakeinoja³⁷ kannattivat ennen muuta Saksan, Itävallan ja Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset. Eräät muut jäsenvaltiot (Itä-Euroopan maat, Italia, Irlanti ja Luxemburg) suhtautuivat niihin penseämmin, koska ne pelkäsivät niistä aiheutuvan viranomaisille lisäkustannuksia. Muiden viranomaisien asenne oli neutraali. Myöskään yrittäjäjärjestöt eivät juuri kannattaneet tätä toimenpidettä.³⁸ Sen sijaan kuluttajajärjestöt kannattivat toimenpidettä voimakkaasti (sitä kannattivat yksimielisesti kaikki ne 34 järjestöä, jotka vastasivat julkiseen kuulemiseen).³⁹

Vastaajista 88 prosenttia kannatti mahdollisuutta ottaa käyttöön yhteiset menettelykriteerit/vaatimukset, jotta voidaan ratkaista ongelmat, joita kansallisten menettelysääntöjen erot aiheuttavat asetuksen säännösten rikkomista koskevien tapausten käsittelyssä.⁴⁰ Tällaisten vaatimusten käyttöönottoa pidettiin erityisen tärkeänä (yli 55 prosenttia vastaajista) seuraavilla osa-alueilla: täytäntöönpanomääräysten julkaiseminen; oikeus tutustua asiakirjoihin; todisteiden kerääminen; verkkosivujen tutkiminen; ja toisen viranomaisen suorittaman tutkinnan tulosten hyväksyminen.⁴¹

Lähes kaikki vastaajat (190 vastausta) olivat sitä mieltä, että laajalle levinneet rikkomukset edellyttävät erityistoimia.⁴² Yli puolet täytäntöönpanotoimista vastaavista viranomaisista oli kiinnostunut tällaisten rikkomusten käsittelystä yhtenäisen EU:n tason menettelyn mukaisesti; muut tunnustivat yleisesti, että tällaisten rikkomusten tuloksellinen käsittely edellyttää parempaa koordinoitua.⁴³ Elinkeinoelämän järjestöt kannattivat täytäntöönpanotoimien koordinoinnin kehittämistä unionin tasolla, koska niiden kannalta olisi selvästi hyödyllistä ottaa käyttöön yhden luukun palvelu ja yhdenmukaiset säännöt.⁴⁴ Myös kuluttajajärjestöt kannattivat vahvasti täytäntöönpanotoimiin liittyvää unionin tason yhteistyömenettelyä.⁴⁵

³⁵ Valtaosa (83 %) sidosryhmistä on perehtynyt asetukseen, kuten jäsenvaltioiden hallitukset, viranomaiset ja kuluttajajärjestöt, ks. sidosryhmien kuulemista koskevan kertomuksen 2.3 jakso (s. 4).

³⁶ Vastaajien jakauma sidosryhmätyypeittäin ks. ed. 5.1 jakso (s. 22).

³⁷ Ks. ed., 5.2 jakso (s. 26–27).

³⁸ Ks. ed.

³⁹ Ks. ed.

⁴⁰ Ks. ed. 5.3 jakso (s. 27).

⁴¹ Ks. ed. kuvio 5.7 (s. 32).

⁴² Ks. ed. 6.2 jakso (s. 37).

⁴³ Ks. ed. taulukot 6.5 ja 6.6 (s. 43–44).

⁴⁴ Ks. ed. kuvio 6.5 (s. 38) ja taulukko 6.5 (s. 43).

⁴⁵ Ks. ed. kuvio 6.5 (s. 38) ja taulukko 6.5 (s. 43).

Lähes kaikki täytäntöönpanon valvonnasta vastaavat viranomaiset kannattivat periaatteessa valvontamekanismin kehittämistä.⁴⁶ Euroopan kuluttajakeskukset (83 %), kuluttajajärjestöt (75 %) ja yritykset (62 %) ovat myös pyytäneet lisää mahdollisuuksia vaikuttaa täytäntöönpanon valvonnan painopisteisiin ja ilmoittaa rikkomuksista ilmoitusmekanismin kautta.⁴⁷ Viranomaiset suhtautuivat varovaisemmin kolmansien osapuolten ottamiseen mukaan markkinoiden valvontamekanismiin, koska ne pelkäävät sen heikentävän viranomaisten tutkimusten luottamuksellisuutta.⁴⁸

Nämä tulokset on otettu huomioon kuluttajansuojayhteistyöstä annetun asetuksen korvaamista koskevan ehdotuksen laatimisen yhteydessä.

3.2. Kuluttajansuojayhteistyöstä annetun asetuksen 21 a artiklan nojalla annettu komission kertomus

Kuluttajansuojayhteistyöstä annetun asetuksen 21 a artiklan mukaisesti komissio hyväksyy samanaikaisesti tämän ehdotuksen kanssa asetuksen tehokkuutta koskevan arviointikertomuksen. Kertomuksessa esitetyt arviointitulokset vahvistavat, että kuluttajansuojayhteistyöstä annetun asetuksen täytäntöönpano vuonna 2007 on johtanut tehokkaiden välineiden kehittämiseen kuluttajien yhteisten etujen turvaamiseksi kaikkialla EU:ssa.

Kertomuksessa käsitellään myös asetuksen nojalla tehtävään yhteistyöhön liittyviä haasteita. Siinä mainitaan samat operatiivisten mekanismien tehokkuuteen liittyvät keskeiset ongelmat, jotka tulivat esiin jo ulkoisessa arvioinnissa. Kertomuksen päätelmänä on, että asetuksen liitettä on päivitettävä niin, että asetuksen soveltamisalaan voidaan sisällyttää tähän asti sen ulkopuolelle jätetty merkittävä unionin kuluttajalainsäädäntö. Liitteeseen esitetään lisättäväksi seuraavat unionin säädökset: kiinnitysluottodirektiivi, maksutilidirektiivi, rautatieliikenteen matkustajien oikeuksista ja velvollisuuksista annettu asetus, vammaisten ja liikuntarajoitteisten henkilöiden oikeuksista lentoliikenteessä annettu asetus, lentoliikenneasetuksen hinnoittelusäännökset ja palveludirektiivin 20 artikla.⁴⁹ Kertomuksessa painotetaan tarvetta parantaa asetuksen perusteella tehtävän yhteistyön nopeutta, sujuvuutta ja yhdenmukaisuutta, koska näin voidaan parantaa kuluttajansuojaa erityisesti verkkoympäristössä.

3.3. Vaikutustenarviointi

Komission laatimassa vaikutustenarvioinnissa tarkastellaan erilaisia tähän ehdotukseen liittyviä näkökohtia. Komission sääntelyntarkastelulautakunta antoi ehdotuksesta myönteisen lausunnon marraskuussa 2015 kommenttien kera. Kommentit on otettu asianmukaisesti huomioon.⁵⁰

Vaikutustenarvioinnissa tarkasteltiin viittä eri toimintavaihtoehtoa. Parhaaksi vaihtoehdoksi arvioitiin kuluttajansuojayhteistyöstä annetun asetuksen tarkistaminen sen soveltamisalaa laajentamalla ja sen tehokkuutta parantamalla.⁵¹ Tämä ehdotus esitetään tämän vaihtoehdon toteuttamista varten. Vaikka parhaaksi arvioitu vaihtoehto aiheuttaa enemmän kustannuksia kuin nykytilanteen säilyttäminen tai muiden kuin lainsäädäntökeinojen käyttö (vaihtoehdot 1 ja 2), sen avulla voidaan saavuttaa kaikki asetetut tavoitteet ja pitää kansallisille viranomaisille ja komissiolle aiheutuvat kustannukset kohtuullisina varsinkin vaihtoehtoihin 4

⁴⁶ Ks. ed. taulukko 4.2 (s. 15).

⁴⁷ Ks. ed. taulukko 4.5 (s. 19).

⁴⁸ Ks. ed. taulukko 4.6 (s. 20).

⁴⁹ Samanaikaisesti tämän ehdotuksen kanssa hyväksytyn arviointikertomuksen 3 jakso.

⁵⁰ Vaikutustenarviointikertomuksen 9.5 jakso.

⁵¹ Vaikutustenarviointikertomuksen 4 ja 5 jakso.

ja 5 verrattuna. Parhaaksi arvioitu vaihtoehto parantaa julkisten toimien tuloksellisuutta ja unionin rajatylittävän vähittäiskaupan ohjausta. Kaupankäynnistä tulee oikeudenmukaisempaa ja avoimempaa sekä elinkeinonharjoittajille että kuluttajille. Julkisten toimien kustannukset ja talouden toimijoiden liiketoimikustannukset pienenevät. Tämä parantaa yleisesti EU:n talouden kilpailukykyä.

Ehdotettu asetus ei vaikuta jäsenvaltioiden täytäntöönpanovaltuuksiin. Jäsenvaltiot ovat edelleen vastuussa institutionaalisista järjestelyistään sekä toimivaltaisten viranomaisten ja muiden asetuksen soveltamiseen liittyvien yksiköiden nimeämisestä.

Keneen ehdotus vaikuttaa ja miten

Ehdotus vaikuttaa **kuluttajiin**, jotka ostavat palveluja ja tavaroita yli rajojen joko perinteiseen tapaan tai verkossa, koska ehdotuksen päätavoitteena on parantaa kuluttajansuojaa näillä markkinoilla. Ehdotus poistaa osittain riskin kuluttajille aiheutuvista vahingoista, jotka liittyvät esimerkiksi siihen, että ulkomailta tilattuja tavaroita ei toimiteta tai että kuluttajille annetaan harhaanjohtavaa tietoa maksujärjestelyistä tai että kuluttajilta veloitetaan maksuja vakioasetusten perusteella ilman heidän nimenomaista suostumustaan. Kuluttajansuoja paranee rajat ylittävässä kaupankäynnissä, erityisesti verkkokaupan alalla. Vaikutustenarvioinnissa tarkasteltujen viisien verkkomarkkinoiden osalta arvioitiin, että 37 prosentin sääntöjen laiminlyöntiaste voisi pienentyä 10 prosenttiyksiköllä, mikä vähentäisi arvioituja vuotuisia 770 miljoonan euron tappioita noin 539 miljoonaan euroon eli 30 prosenttia.⁵² Uusi asetukseen perustuva täytäntöönpanotoimi laajalle levinneitä rikkomuksia vastaan voisi huomattavasti vähentää kuluttajille aiheutuvia vahinkoja kaikkialla EU:ssa. Se, minkä verran kuluttajille aiheutuvat vahingot todellisuudessa vähenevät kunkin täytäntöönpanotoimen ansiosta, riippuu tietysti tapauksesta. On kuitenkin arvioitu, että esimerkiksi sovellusten kautta tehtäviin ostoihin liittyvää harhaanjohtavaa markkinointia vastaan suunnattu toimi vähensi kuluttajille aiheutuneita vahinkoja 68 miljoonalla eurolla.⁵³

Kuluttajien etuja edustavilla tahoilla ja **Euroopan kuluttajakeskusten verkostolla** saattaa olla arvokasta tietoa ja asiantuntemusta, mutta tätä nykyä ne eivät järjestelmällisesti toimita näitä tietoja toimivaltaisille viranomaisille. Uudessa asetuksessa niitä kehoitetaan tekemään näin. Tämä auttaisi toimivaltaisia viranomaisia yksilöimään keskeisiä toiminta-aloja unionissa tai varoittaisi niitä havaituista rajatylittävistä tai laajalle levinneistä väärinkäytöksistä.

Toimivaltaiset viranomaiset ja yhteysvirastot: Toimivaltaisille viranomaisille ja yhteysvirastoille aiheutuu tätä nykyä suuria hallintokustannuksia sen vuoksi, että rajatylittävä yhteistyö on tehotonta (mm. korkeammat tutkintakustannukset). Kun täytäntöönpanotoimien koordinoitua tehostetaan, kansalliset viranomaiset välttyvät päällekkäisiltä toimilta. Säästöjä voitaisiin saada aikaan erityisesti yhdistämällä resursseja laajalle levinneisiin rikkomuksiin puuttumista varten, koska jokainen koordinoitu täytäntöönpanotoimi korvaisi 28 kansallista tointa. Nettosäästöt voivat vaihdella noin 180 000 eurosta (onnistunut koordinoitu toimi) noin 815 000 euroon (epäonnistunut koordinoitu toimi).⁵⁴ Joidenkin jäsenvaltioiden saattaa olla tarpeen muuttaa kansallista lainsäädäntöään, jotta niiden toimivaltaiset viranomaiset voivat varmistaa muiden jäsenvaltioiden viranomaisten tutkintaan perustuvien todisteiden/tulosten saumattoman käytön ja sen, että rajatylittävän yhteistyön uusia vähimmäisvaltuuksia voidaan käyttää tuloksellisesti kansallisten menettelysääntöjen puitteissa. Koordinoinnista arvioidaan kertyvän keskipitkällä aikavälillä niin paljon säästöjä, että niillä voidaan kattaa mukautumisesta aiheutuvat lisäkustannukset.

⁵² Vaikutustenarviointikertomuksen liitteessä IV oleva 12.2 jakso.

⁵³ Ks. vaikutustenarviointikertomuksen laatikossa 9 esitetty esimerkki.

⁵⁴ Vaikutustenarviointikertomuksen liite VI.

Talouden toimijat: epävarmuus ja lisäkustannukset, jotka johtuvat EU:n nykyisen, 28 erilaisesta toimintaympäristöstä muodostuvan kokonaisuuden monimutkaisuudesta ja vaihtelevuudesta, aiheuttavat ongelmia valmistajille, elinkeinonharjoittajille, kauppiaille, verkossa toimiville markkinapaikoille ja välittäjille ja erityisesti niille, jotka toimivat useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa joko perinteisen kaupan tai verkkokaupan alalla. Koska täytäntöönpanon valvonta vaihtelee jäsenvaltioittain, elinkeinonharjoittajien on hankittava oikeudellista asiantuntemusta kaikista näistä järjestelmistä. Lisäksi kaikki elinkeinonharjoittajat joutuvat kärsimään epäreilusta kilpailusta, jos osa elinkeinonharjoittajista ei noudata lainsäädäntöä vaan soveltaa liiketoimintamalleja, joiden avulla on mahdollista välttää toisen maan lakien noudattaminen ja aiheuttaa vahinkoa niiden piiriin kuuluville kuluttajille. Ehdotuksella lisätään oikeusvarmuutta yritysten kannalta. Johdonmukaisempi täytäntöönpanon valvonta parantaa lainkuuliaisten elinkeinonharjoittajien kilpailukykyä ja tasapainottaa toimintaedellytyksiä sisämarkkinoilla. Ehdotuksella ei aseteta yrityksille uusia oikeudellisia velvoitteita.

Kuluttajiin eri puolilla unionia vaikuttavat laajalle levinneet rikkomukset edellyttävät vahvoja ja yhdenmukaisia unioninlaajuisia vastatoimia. **Komission rooli** kuluttajansuoja-asioiden yhteistyöverkostossa kasvaa, sillä sen on tarkoitus muun muassa koordinoida toimenpiteitä unioninlaajuisen toimintakynnyksen ylittäviin laajalle levinneisiin rikkomuksiin puuttumiseksi.

3.4. Perusoikeudet

Ehdotuksella on myönteinen vaikutus perusoikeuksiin, koska sen avulla voidaan lujittaa kuluttajien oikeuksia, erityisesti edistämällä tuotteiden ja palvelujen oikeudenmukaista ja avointa saatavuutta unionissa. Perusoikeuskirjan 52 artiklan mukaan perusoikeuksia voidaan rajoittaa ainoastaan suhteellisuusperiaatteen mukaisesti, jos se on välttämätöntä ja jos käytettävissä on tehokkaat oikeussuojakeinot kansallisissa tuomioistuimissa. Ehdotetulla asetuksella taataan myös asianmukainen menettely, läpinäkyvyys ja oikeus puolustukseen niille yrityksille, joihin toimivaltaisten viranomaisten kuluttajansuojayhteistyöstä annetun asetuksen IV luvun nojalla toteuttamat toimet saattavat kohdistua.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Arvioiden mukaan vuosittain toteutettaisiin neljä yhteistä tointa sellaisia laajalle levinneitä rikkomuksia vastaan, joilla on unioninlaajuinen ulottuvuus. Tästä aiheutuu komissiolle lisätyötä, johon arvioidaan tarvittavan kaksi kokopäivätoimista virkamiestä⁵⁵ koordinoimaan yhteisiä toimia⁵⁶. Resurssit saadaan kohdentamalla ja keskittämällä uudelleen toimielimen palveluksessa jo olevaa henkilöstöä. Lisäksi komissiolle aiheutuu lisäkustannuksia

⁵⁵ Arvio, jonka mukaan neljän koordinoitujen täytäntöönpanotoimen toteuttamiseen tarvitaan kaksi kokopäivätoimista virkamiestä, perustuu näihin toimiin liittyvän uuden koordinoitimenettelyn nykyiseen kynnysarvoon, joka on määritelty autonvuokrausta ja sovellusten kautta tehtäviä ostoksia koskevien koordinoitujen täytäntöönpanotoimien yhteydessä saatujen kokemusten perusteella. Ehdotettu kynnysarvo on riittävän korkea sen varmistamiseksi, että unionin tason koordinointi käynnistetään vain kaikkein vakavimpien ja laajalle levinneiden rikkomusten perusteella. Toisaalta se on riittävän joustava niin, ettei merkityksellisiä tapauksia tarvitse jättää käsittelemättä, vaikka määrällinen kynnys ei ylittyisikään.

⁵⁶ Koordinoitujen täytäntöönpanotoimen kustannuksiksi arvioidaan tällä hetkellä noin 37,8 prosenttia yhden kokoaikaisen työntekijän aiheuttamista kustannuksista (kokoaikainen työntekijä työskentelee 220 päivää vuodessa) = noin 50 000 euroa tointa kohden. Uusi menettely edellyttäisi kuitenkin komissiolta suurempaa panosta toimen koordinoinnissa ja sen tuloksen seurannassa, minkä vuoksi kustannusarviota on hieman korotettu. Yhden komission virkamiehen palkkakustannuksiksi on arvioitu vuositason 132 000 euroa (budjettipääosaston tiedot 26.6.2014).

keskinäisen avunannon mekanismin ja ilmoitusmekanismin toiminnan seurannasta.⁵⁷ Komission tehostetusta koordinointi- ja seurantatehtävästä johtuvien lisäkustannusten arvioidaan olevan yhteensä alle 300 000 euroa vuodessa. Ne olisi katettava kohdentamalla henkilöresursseja uudelleen.

Talousarviovaikutukset on jo otettu huomioon vuosien 2014–2020 kuluttajaohjelmassa⁵⁸, ja ne ovat monivuotisen rahoituskehysten mukaiset. Tarkemmat tiedot on esitetty tähän asetusehdotukseen liitettyssä rahoitus selvityksessä.

5. LISÄTIEDOT

5.1. Voimaantulo ja kuluttajansuoja-asoiden tietokanta

Ehdotuksen mukaan asetuksen voimaantuloa lykkätsiisiin vuodelle, jotta jäsenvaltioilla, toimivaltaisilla viranomaisilla ja Euroopan komissiolla olisi aikaa toteuttaa tarvittavat käytännön järjestelyt ja lainsäädäntötoimet. Voimassa olevat täytäntöönpanosäädökset⁵⁹ on niin ikään korvattava uusilla, jotta voidaan ottaa huomioon ehdotetulla asetuksella toteutettavat muutokset. Asetuksen nojalla perustettua kuluttaja-asoiden tietokantaa ja tietojenvaihtoforumia on muutettava, jotta niissä voidaan ottaa huomioon ehdotetut muutokset.

5.2. Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset

Ehdotuksessa on 8 lukua ja niissä 53 artiklaa. Siinä on yksi liite.

I luku – Johdantosäännökset

Luvussa määritellään asetuksen soveltamisala ja siinä käytetyt keskeiset termit. Nykyiseen asetukseen verrattuna ehdotuksessa päivitetään määritelmiä, jotta voidaan ottaa huomioon asetuksen soveltamisalan laajentaminen kattamaan laajalle levinneet rikkomukset ja lopetetut rikkomukset (lyhytaikaiset rikkomukset, jotka ovat päättyneet ennen kuin täytäntöönpanotoimia on ehditty toteuttaa, mutta jotka saattavat aiheuttaa kuluttajille vahinkoa myöhemmin, esimerkiksi lyhytaikaiset harhaanjohtavat mainoskampanjat verkossa).

Jotta voidaan varmistaa lopetettuihin rikkomuksiin sovellettavien täytäntöönpanotoimien yhdenmukaisuus ja oikeusvarmuus rajatylittävissä tilanteissa, asetuksella otetaan käyttöön määräaika, jonka kuluessa mahdolliset seuraamukset on asetettava (viisi vuotta tällaisten rikkomusten päättymisestä), ja vahvistetaan määräajan laskemista ja sen keskeyttämistä koskevat säännöt.

⁵⁷ Kun vertailukohtana käytetään RAPEX-tietokantaa, johon EU:n viranomaiset toimittavat tuoteturvallisuusilmoituksia, kustannuksiksi arvioidaan noin 20 prosenttia yhden kokoaikaisen työntekijän aiheuttamista kustannuksista = noin 27 000 euroa vuodessa. Tämä voitaisiin kattaa kohdentamalla uudelleen olemassa olevaa henkilöstöä.

⁵⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 254/2014, annettu 26 päivänä helmikuuta 2014, monivuotisesta kuluttajaohjelmasta vuosiksi 2014–2020 ja päätöksen N:o 1926/2006/EY kumoamisesta (EUVL L 84, 20.3.2014, s. 42).

⁵⁹ Komission päätös 2007/76/EY kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 täytäntöönpanosta keskinäisen avunannon osalta (tiedoksiannettu numerolla K(2008) 987), <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2008:089:0026:0028:EN:PDF>, sellaisena kuin se on muutettuna 1 päivänä maaliskuuta 2011 annetulla komission päätöksellä 2011/141/EY (tiedoksiannettu numerolla K(2011) 1165), <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32011D0141&from=EN>.

II luku – Toimivaltaiset viranomaiset ja niiden valtuudet

Luvussa määritellään, miten nimetään toimivaltaiset viranomaiset ja yhteysvirastot asetuksen soveltamista varten. Siinä myös täsmennetään yhteysvirastojen tehtäviä. Jäsenvaltioita kehoitetaan varmistamaan sujuva yhteistyö niiden alueella toimivien yhteistyöverkoston jäsenten kesken. Luvussa vaaditaan jäsenvaltioita varmistamaan, että muut kansalliset viranomaiset tukevat toimivaltaisten viranomaisten työtä, sillä se on erittäin tärkeää erityisesti silloin kun rikkomuksen lopettaminen edellyttää rikosoikeudellisia toimenpiteitä.

Luvussa myös vahvistetaan toimivaltaisten viranomaisten vähimmäisvaltuudet, jotka tarvitaan yhteistyötä ja unionin kuluttajalainsäädännön täytäntöönpanon valvontaa varten rajatylittävissä tilanteissa. Nykyiseen asetukseen verrattuna säädetään uusista vähimmäisvaltuuksista, jotka koskevat muun muassa vale- ja haamuostojen tekemistä, välitoimien hyväksymistä, verkkosivujen sulkemista ja seuraamusten määräämistä sekä kuluttajille maksettavien korvausten turvaamista rajatylittävissä tilanteissa. Eräitä jo olemassa olevia vähimmäisvaltuuksia on täsmennetty, jotta voidaan varmistaa niiden yhdenmukainen soveltamisala ja soveltaminen kaikissa jäsenvaltioissa. Näihin kuuluvat muun muassa valtuus pyytää tietoja ja asiakirjoja sekä valtuus tehdä tarkastuksia paikalla. Jäsenvaltiot voivat edelleen päättää itse, käyttävätkö toimivaltaiset viranomaiset näitä vähimmäisvaltuuksia suoraan oman toimivaltansa nojalla vai käytetäänkö niitä tuomioistuinten valvonnassa.

III luku – Keskinäisen avunannon mekanismi

Keskinäisen avunannon mekanismi käsittää kaksi välinettä: tietopyynnöt, joiden avulla toimivaltaiset viranomaiset voivat hankkia tietoja ja todisteita yli rajojen, ja täytäntöönpanotoimia koskevat pyynnöt, joiden avulla jonkin jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat pyytää toisen jäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia toteuttamaan täytäntöönpanotoimia.

Keskinäisen avunannon mekanismia sovelletaan unionin sisäisiin rikkomuksiin, jotka vaikuttavat kuluttajiin yhdessä jäsenvaltiossa, mutta joihin liittyy myös rajatylittäviä tekijöitä (vastuussa oleva elinkeinonharjoittaja on esimerkiksi sijoittautunut toiseen jäsenvaltioon). Ehdotetussa asetuksessa säädetään, että jos viranomainen saa keskinäistä avunantoa koskevan pyynnön, sen on vastattava siihen täytäntöönpanosäädöksissä asetetussa määräajassa. Asetuksessa vahvistettujen valtuuksien lisäksi pyynnön vastaanottava viranomainen voi käyttää rikkomuksen lopettamiseksi myös muita, kansalliseen lainsäädäntöön perustuvia toimivaltuuksia. Sen jälkeen kun keskinäistä avunantoa koskeva pyyntö on esitetty, pyynnön vastaanottava viranomainen toimii pyynnön esittävän viranomaisen jäsenvaltion kuluttajien puolesta niin kuin ne olisivat sen omia kuluttajia.

Jotta ne jäsenvaltiot, joissa myös kuluttajajärjestöt osallistuvat täytäntöönpanojärjestelmien toimintaan, voisivat hyödyntää keskinäisen avunannon mekanismia täysimääräisesti, asetuksessa määritellään sellaisten erikseen nimettyjen elinten tehtävät, joille toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa ohjeet rikkomuksen lopettamista tai tarvittavan näytön hankkimista varten. Keskinäisen avunannon mekanismia voidaan käyttää laajalle levinneitä rikkomuksia vastaan toteutettavissa toimitissa (IV luku) erityisesti silloin kun näyttö sijaitsee sellaisessa jäsenvaltiossa, jota laajalle levinnyt rikkomus ei koske.

Ehdotetussa asetuksessa vahvistetaan menettelyä, jonka avulla ratkaistaan eri jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten väliset erimielisyydet keskinäisen avunannon mekanismin yhteydessä. Komission roolia keskinäisen avunannon mekanismeissa vahvistetaan antamalla sille tehtäväksi järjestelmällinen seuranta, ohjeistuksen antaminen toimivaltaisille viranomaisille ja mahdollisuus antaa lausuntoja joko toimivaltaisten viranomaisten pyynnöstä tai omasta aloitteestaan.

IV luku – Laajalle levinneitä rikkomuksia koskeva koordinoitu valvonta-, tutkinta- ja täytäntöönpanomekanismi

Tässä luvussa säädetään välineistä, joiden avulla puututaan laajalle levinneisiin rikkomuksiin. Näitä ovat koordinoitujen toimet (I jakso), yhteiset toimet sellaisia laajalle levinneitä rikkomuksia vastaan, joilla on unioninlaajuinen ulottuvuus (II jakso) ja kuluttajamarkkinoiden yhtenäiset tutkintatoimet (32 artikla).

I jakso

Koordinoitujen toimet, joiden avulla puututaan sellaisiin laajalle levinneisiin rikkomuksiin, jotka eivät ylitä unioninlaajuisille toimille asetettua kynnystä, ovat joustava väline, joiden avulla toimivaltaiset viranomaiset voivat valita asetuksessa säädetystä valikoimasta soveltuvimmat keinot puuttua laajalle levinneeseen rikkomukseen. Nämä toimet edellyttävät periaatteessa toimivaltaisten viranomaisten koordinoitua toimintaa. Komissio voi koordinoida niitä vain jos se on tarpeen rikkomuksen laajuuden vuoksi tai silloin kun rikkomus olisi omiaan aiheuttamaan huomattavaa vahinkoa kuluttajien yhteisille eduille.

Tässä jaksossa esitetään vaihtoehdot koordinoitujen tutkinta- ja täytäntöönpanotoimien toteuttamista varten. Koordinoitujen tutkintatoimien tulos ja tapauksen arviointi voitaisiin tarvittaessa vahvistaa yhteisellä kannalla. Varmistaakseen unionin kuluttajalainsäädännön noudattamisen toimivaltaiset viranomaiset voivat valtuuttaa yhden viranomaisen toteuttamaan täytäntöönpanotoimia sellaisen toisen jäsenvaltion kuluttajien puolesta, johon rikkomus liittyy. Toimivaltaiset viranomaiset voivat myös toimia samanaikaisesti kaikissa tai joissakin sellaisissa jäsenvaltioissa, joita rikkomus koskee.

Osallistumista koordinoituun toimeen ei ole mahdollista delegoida nimetyille elimille, mutta näille elimille voidaan antaa ohjeistusta koordinoitujen toimen täytäntöönpanoon liittyvien seurantatoimien toteuttamista varten. Tämä on kuitenkin mahdollista vain toisen toimivaltaisen viranomaisen suostumuksella ja jos asetukseen perustuva ammatti- ja liikesalaisuuden suoja on varmistettu.

II jakso

Tässä jaksossa säädetään uudesta välineestä, jonka avulla voidaan puuttua sellaisiin laajalle levinneisiin rikkomuksiin, joilla on unioninlaajuinen ulottuvuus ja jotka ovat omiaan vahingoittamaan kuluttajia suuressa osassa unionia. Siinä määritellään kynnysarvot, joiden mukaan määritetään, millaisiin epäilyihin rikkomuksiin liittyy unioninlaajuinen ulottuvuus. Kynnysarvo perustuu kahteen kriteeriin, jotka koskevat rikkomuksen kohteena olevien maiden ja väestön lukumäärää. Kummankin kriteerin on täytyttävä.

Komissio päättää, täytyvätkö ehdot unioninlaajuisen ulottuvuuden toteutamiselle, ja käynnistää yhteisen toimen antamalla asiasta päätöksen. Komissiolla on myös velvollisuus koordinoida tutkinta- ja muita toimia, joita jäsenvaltioiden on toteutettava rikkomuksen lopettamiseksi. Niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisilla viranomaisilla, joita rikkomus koskee, on velvollisuus osallistua yhteiseen toimeen. Tässä jaksossa määritellään myös syyt, joiden perusteella toimivaltaiset viranomaiset voivat kieltäytyä osallistumasta yhteiseen toimeen. Komissio lopettaa toimen, kun perustelut lopettamiselle täyttyvät, antamalla asiasta päätöksen.

Tärkein yhteistä tointa koskeva väline on toimivaltaisten viranomaisten laatima yhteinen kanta, jossa esitetään tutkinnan tulokset. Yhteinen kanta olisi annettava tiedoksi rikkomuksesta vastuussa olevalle elinkeinonharjoittajalle, jolle olisi myös annettava mahdollisuus esittää näkemyksensä yhteisestä kannasta.

Yhteisen toimen ensisijaisena tavoitteena on lopettaa rikkomus ja tarvittaessa varmistaa kuluttajien oikeussuojakeinojen toteutuminen rikkomuksesta vastuussa olevan

elinkeinonharjoittajan sitoumusten perusteella. Jos sitoumusten esittäminen on epätodennäköistä (esimerkiksi kun on kyse epärehellisistä elinkeinonharjoittajista), toimivaltaiset viranomaiset voivat siirtyä suoraan rikkomuksen lopettamiseksi tarvittavien täytäntöönpanotoimien toteuttamiseen. Tämän vaihtoehdon on oltava toimivaltaisten viranomaisten käytettävissä, jotta voidaan varmistaa, että elinkeinonharjoittajat eivät käytä menettelyä väärin välttääkseen täytäntöönpanotoimet.

Toimivaltaisten viranomaisten olisi valittava täytäntöönpanotoimien seuranta varten yksi toimivaltainen viranomainen, jolla on parhaat edellytykset toteuttaa täytäntöönpanotoimet rikkomuksen lopettamiseksi. Toimivaltaisten viranomaisten sopimus, jolla yksi niistä valtuutetaan toimimaan muiden puolesta, antaa tälle viranomaiselle valtuudet toimia toisen jäsenvaltion kuluttajien puolesta niin kuin ne olisivat sen omia kuluttajia. Tarvittaessa toimivaltaiset viranomaiset voivat myös toteuttaa täytäntöönpanotoimia samanaikaisesti.

III jakso

Tässä jaksossa vahvistetaan koordinoituja ja yhteisiä toimia koskeviin menettelyihin liittyvät yhteiset säännökset, jotka koskevat muun muassa elinkeinonharjoittajien oikeutta tulla kuulluksi, koordinaattorin tehtäviä, päätöksentekoa ja kielijärjestelyjä. Lisäksi siinä vahvistetaan oikeusperusta kuluttajamarkkinoiden yhtenäisille tutkintatoimille (verkkosivujen tehotarkastukset).

V luku – Valvontamekanismi

Uusi valvontamekanismi korvaa nykyiseen asetukseen perustuvan ilmoitusjärjestelmän. Siinä yhdistetään nykyiseen asetukseen perustuvat ilmoitukset laajempaan tietojenvaihtoon, jonka avulla laajalle levinneet rikkomukset voidaan havaita ajoissa.

Myös muut yksiköt voivat osallistua tähän mekanismiin tekemällä ulkoisia ilmoituksia. Mekanismiin voivat osallistua kahdentyypiset yksiköt. Ensinnäkin nimetyt elimet ja Euroopan kuluttajakeskukset osallistuvat siihen asetuksen nojalla. Toiseen ryhmään kuuluvat jäsenvaltioiden ja komission nimeämät yksiköt, jotka edustavat kuluttajajärjestöjä, ammattijärjestöjä ja muita yksiköitä, joilla on kuluttajansuojaa koskevaa asiantuntemusta ja siihen liittyvä oikeutettu etu. Näiden yksiköiden pääsy mekanismiin on rajoitettu ilmoitusten esittämiseen ”tiedoksi”. Ammattisalaisuuden suoja koskevien vaatimusten mukaisesti niillä ei ole pääsyä muihin tietoihin eikä toimivaltaisten viranomaisten kesken vaihdettaviin ilmoituksiin.

VI luku – Muut unioninlaajuiset toimet

Samoin kuin voimassa olevassa asetuksessa, tässä luvussa säädetään koordinoinnista, yhteistyöstä ja tietojenvaihdosta täytäntöönpanotoimia koskevaan yhteistyöhön liittyvien muiden toimien yhteydessä.

VII luku – Ammatti- ja liikesalaisuuden suoja ja muut järjestelyt

Ammattisalaisuuden suojaaminen on äärimmäisen tärkeää paitsi kolmansien osapuolten etujen suojelemiseksi myös tutkintatoimien tehokkuuden varmistamiseksi ja näytön hävittämisen estämiseksi. Asetuksella varmistetaan ammatti- ja liikesalaisuuden suoja. Siinä myös säädetään, että asetukseen perustuvien vähimmäisvaltuuksien avulla kerättyjä tietoja saa käyttää ainoastaan sellaisiin tarkoituksiin, joiden avulla varmistetaan kuluttajien etuja suojaavien säännösten noudattaminen. Lisäksi asetuksessa varmistetaan, että vähimmäisvaltuuksien avulla kerättyjä todisteita ja tutkintatuloksia voidaan käyttää saumattomasti yli rajojen, erityisesti silloin kun on tarpeen puuttua laajalle levinneisiin rikkomuksiin.

Ehdotetussa asetuksessa korvataan nykyiseen asetukseen perustuva kahden vuoden välein tapahtuvaa raportointia koskeva velvollisuus kahden vuoden välein laadittavilla kansallisilla valvontasuunnitelmilla, joiden tarkoituksena on varmistaa täytäntöönpanotoimien painopisteiden määrittäminen ja resurssien tehokkaampi käyttö sisämarkkinoilla ilmenevien rikkomusten torjumiseksi. Koska tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat rikkomukset ovat luonteeltaan rajatylittäviä ja niiden vaikutukset ulottuvat yli eri jäsenvaltioiden lainkäyttöalueiden, asetuksessa vahvistetaan periaatteet tällaisten rikkomusten perusteella määrättäviä seuraamuksia varten.

Liite

Liitteessä oleva luettelo kuluttajansuojaa koskevista säädöksistä määrittää tämän asetuksen aineellisen soveltamisalan. Liitettä päivitetään nykyiseen asetukseen verrattuna poistamalla siitä säädökset, jotka eivät ole enää voimassa, ja sisällyttämällä siihen uusia unionin kuluttajalainsäädäntöön sisältyviä säädöksiä asetuksen soveltamisalan laajentamiseksi.

Laajennettua liitettä, johon on lisätty uusia unionin kuluttajalainsäädäntöön sisältyviä säädöksiä, olisi ryhdyttävä soveltamaan jo ennen kuin tämän asetuksen soveltaminen alkaa.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS**kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka ottavat huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan, ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen, sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksikössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille, ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁶⁰, noudattavat tavallista lainsäätämisyksiköstä, sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2006/2004⁶¹ säädetään yhdenmukaistetuista säännöistä ja menettelyistä, jotta voitaisiin helpottaa rajatylittävän kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanon valvonnasta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyötä. Asetuksen 21a artiklassa säädetään asetuksen tehokkuuden ja toimintamekanismien uudelleentarkastelusta, ja sen perustella komissio katsoo, että asetuksen (EY) N:o 2006/2004 avulla ei voida riittävällä tavalla puuttua täytäntöönpanon valvontaa koskeviin haasteisiin, joita esiintyy sisämarkkinoilla ja erityisesti digitaalisilla sisämarkkinoilla.
- (2) Digitaalisten sisämarkkinoiden strategiassa, jonka komissio hyväksyi 6 päivänä toukokuuta 2015, asetetaan yhdeksi painopisteeksi kuluttajien luottamuksen parantaminen panemalla kuluttajasäännöt täytäntöön nopeammin, joustavammin ja johdonmukaisemmin. Sisämarkkinoita koskevassa strategiassa, jonka komissio hyväksyi 28 päivänä lokakuuta 2015, toistettiin, että unionin kuluttajalainsäädännön täytäntöönpanon valvontaa olisi vahvistettava kuluttajansuojayhteistyöstä annetun asetuksen avulla.
- (3) Rajatylittäviä rikkomuksia koskevien täytäntöönpanotoimien tuloksettomuus antaa erityisesti digitaalisessa toimintaympäristössä elinkeinonharjoittajille mahdollisuuden välttää täytäntöönpanotoimet sijoittautumalla toisaalle unionin alueella, mikä johtaa kilpailun vääristymiseen joko asianomaisen elinkeinonharjoittajan kotimaassa tai yli rajojen toimivien lainkuuliaisten elinkeinonharjoittajien kannalta ja aiheuttaa siten

⁶⁰ EUVL C 108, 30.4.2004, s. 86.

⁶¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 2006/2004 kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä (EUVL L 364, 9.12.2004, s. 1).

suoraan vahinkoa kuluttajille ja heikentää kuluttajien luottamusta rajatylittäviin liiketoimiin ja sisämarkkinoihin. Sen vuoksi on tarpeen lisätä yhdenmukaistamista ja säätää tehokkaasta ja tuloksellisesta yhteistyöstä täytäntöönpanotoimista vastaavien toimivaltaisten viranomaisten välillä, jotta unionin sisäiset ja laajalle levinneet rikkomukset voidaan havaita ja jotta niitä voidaan tutkia ja määrätä ne lopetettavaksi.

- (4) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 2006/2004 on otettu käyttöön kaikkialla unionissa toimivien toimivaltaisten viranomaisten verkosto. Verkostoon osallistuvien toimivaltaisten viranomaisten sekä muiden jäsenvaltioissa toimivien viranomaisten on koordinoitava toimiaan tuloksellisesti. Kussakin jäsenvaltiossa olisi osoitettava yhteysvirastolle kuuluva koordinoititehtävä toimivaltaiselle viranomaiselle, jolla on riittävät valtuudet ja resurssit hoitaa tätä keskeistä tehtävää toimivaltaisten viranomaisten verkostossa.
- (5) Kuluttajia olisi suojeltava myös lyhytaikaisilta unionin sisäisiltä rikkomuksilta ja laajalle levinneiltä rikkomuksilta, jotka kestävät vain lyhyen aikaa, mutta joiden haitalliset vaikutukset saattavat jatkua pitkään sen jälkeen kun rikkomus on päättynyt. Toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava jatkossa myös tarvittavat valtuudet tutkia tällaisia rikkomuksia ja määrätä ne lopetettaviksi.
- (6) Toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava vähimmäistason tutkinta- ja täytäntöönpanovaltuudet soveltaa tätä asetusta tuloksellisesti, tehdä keskenään yhteistyötä ja estää elinkeinonharjoittajia tekemästä unionin sisäisiä ja laajalle levinneitä rikkomuksia. Näiden valtuuksien olisi oltava riittävät, niin että niiden avulla voidaan puuttua täytäntöönpanoa koskeviin haasteisiin verkkokaupassa ja digitaalisessa toimintaympäristössä, missä elinkeinonharjoittajan mahdollisuus salata henkilöllisyytensä tai vaihtaa sitä helposti on erityinen huolenaihe. Näiden valtuuksien avulla olisi varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset voivat pätevästi vaihtaa keskenään todisteita niin, että kaikissa jäsenvaltioissa päästään yhtä tulokselliseen täytäntöönpanoon.
- (7) Jäsenvaltiot voivat päättää, käyttävätkö toimivaltaiset viranomaiset näitä valtuuksia suoraan oman toimivaltansa nojalla vai toimivaltaisten tuomioistuinten valvonnassa. Jos jäsenvaltiot päättävät, että toimivaltaiset viranomaiset käyttävät valtuuksiaan toimivaltaisten tuomioistuinten valvonnassa, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että valtuuksia voidaan käyttää tuloksellisesti ja oikea-aikaisesti ja että niiden käytöstä aiheutuvat kustannukset ovat oikeasuhteiset eivätkä vaikeuta tämän asetuksen soveltamista.
- (8) Kun toimivaltaiset viranomaiset vastaavat keskinäisen avunannon mekanismin kautta tuleviin pyyntöihin, niiden olisi tarvittaessa käytettävä myös muita, kansallisella tasolla myönnettyjä valtuuksia tai toimenpiteitä, kuten valtuutta panna vireille rikosoikeudellinen menettely tai ryhtyä toimenpiteisiin rikossyytteen nostamiseksi. On äärimmäisen tärkeää, että tuomioistuimilla ja muilla viranomaisilla, erityisesti niillä jotka osallistuvat rikosoikeudelliseen menettelyyn, on tarvittavat keinot ja valtuudet tehdä yhteistyötä toimivaltaisten viranomaisten kanssa tuloksellisesti ja oikea-aikaisesti.
- (9) Toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava aloittaa tutkinta omasta aloitteestaan, jos niiden tietoon tulee unionin sisäisiä tai laajalle levinneitä rikkomuksia muulla tavoin kuin kuluttajavalitusten kautta. Tämä on tarpeen etenkin jotta voidaan varmistaa tuloksellinen yhteistyö toimivaltaisten viranomaisten kesken silloin kun puututaan laajalle levinneisiin rikkomuksiin.

- (10) Toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava oikeus tutustua kaikkiin tarvittaviin todisteisiin ja tietoihin sen määrittämiseksi, onko kyseessä unionin sisäinen tai laajalle levinnyt rikkomus, ja erityisesti vastuussa olevan elinkeinonharjoittajan yksilöimiseksi, riippumatta siitä, minkä tahon hallussa nämä todisteet tai tiedot ovat tai missä ne sijaitsevat ja missä muodossa ne ovat. Toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava vaatia suoraan digitaalisen arvoketjun kolmansia osapuolia toimittamaan kaikki tarvittavat todisteet ja tiedot.
- (11) Toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava tarkistaa, noudatetaanko kuluttajalainsäädäntöä, ja hankkia todisteet unionin sisäisistä tai laajalle levinneistä rikkomuksista, erityisesti jos ne tapahtuvat tavaroiden ja palvelujen ostamisen aikana tai sen jälkeen. Tätä varten niillä olisi oltava valtuudet tehdä valeostoja ja ostaa tavaroita tai palveluja valehenkilöllisyyden turvin.
- (12) Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi voida lopettaa rikkomukset nopeasti ja tuloksellisesti varsinkin digitaalisessa ympäristössä, etenkin jos tavaroita tai palveluja myyvä elinkeinonharjoittaja salaa henkilöllisyytensä tai siirtyy unionin sisällä toiseen jäsenvaltioon tai kolmanteen maahan täytäntöönpanotoimien välttämiseksi. Kun on olemassa vaara, että kuluttajille aiheutuu vakavaa ja peruuttamatonta vahinkoa, toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava hyväksyä välitoimia tällaisten vahinkojen estämiseksi tai vähentämiseksi, tarvittaessa myös keskeyttämällä verkkosivuston tai verkkoalueen tai muun vastaavan digitaalisen ympäristön, palvelun tai tilin toiminta. Toimivaltaisilla viranomaisilla olisi myös oltava valtuudet sulkea verkkosivu tai verkkoalue tai muu vastaava digitaalinen ympäristö, palvelu tai tili.
- (13) Jotta voidaan varmistaa riittävä pelotevaikutus niin, että elinkeinonharjoittajat eivät ole halukkaita toteuttamaan tai toistamaan rikkomuksia ja että he eivät voi hyötyä niistä, niitä seuraamuksia koskevia sääntöjä, jotka jäsenvaltiot ovat hyväksyneet kuluttajien etuja suojaavan lainsäädännön vaatimusten mukaisesti, olisi sovellettava myös unionin sisäisiin ja laajalle levinneisiin rikkomuksiin. Samasta syystä kuluttajilla olisi oltava oikeus käyttää oikeuskeinoja tällaisista rikkomuksista johtuvien vahinkojen korjaamiseksi.
- (14) Kuluttajien oikeussuojakeinojen osalta toimivaltaisten viranomaisten olisi valittava oikeasuhteiset, oikeudenmukaiset ja kohtuulliset toimenpiteet, joiden avulla voidaan estää rikkomusten toistumisen vaara tai vähentää sitä, ottaen huomioon erityisesti kuluttajille aiheutuva ennakoitu hyöty ja kohtuulliset hallintokustannukset, joita kyseisten toimenpiteiden toteuttamiseen todennäköisesti liittyy. Jos rikkomuksen kohteeksi joutuvia kuluttajia ei ole mahdollista yksilöidä tai jos siitä aiheutuisi vastuussa olevalle elinkeinonharjoittajalle kohtuuttomat kustannukset, toimivaltainen viranomainen voi määrätä, että rikkomuksen perusteella saatu voitto maksetaan valtiolle tai toimivaltaisen viranomaisen tai kansallisen lainsäädännön määrittämälle edunsaajalle.
- (15) Keskinäisen avunannon mekanismin tehokkuutta ja tuloksellisuutta olisi parannettava. Pyydetyt tiedot olisi toimitettava ja tarvittavat täytäntöönpanotoimet olisi hyväksyttävä hyvissä ajoin. Komission olisi täytäntöönpanosäädösten avulla määriteltävä tätä varten sitovat määräajat, joiden kuluessa toimivaltaisten viranomaisten olisi vastattava tiedonsaantia ja täytäntöönpanoa koskeviin pyyntöihin, ja selkeytettävä tällaisten pyyntöjen käsittelyyn liittyviä menettelyllisiä ja muita näkökohtia.
- (16) Komissiolla on oltava paremmat edellytykset koordinoida ja seurata keskinäisen avunannon mekanismin toimintaa sekä antaa jäsenvaltioille ohjeistusta, suosituksia ja lausuntoja, jos ongelmia ilmenee. Komissiolla on myös oltava paremmat edellytykset

tuloksellisesti ja nopeasti avustaa toimivaltaisia viranomaisia ratkaisemaan tulkintaerimielisyyksiä, jotka koskevat niille keskinäisen avunannon mekanismista aiheutuvia velvollisuuksia.

- (17) Olisi laadittava yhdenmukaistetut säännöt, joissa vahvistetaan laajalle levinneisiin rikkomuksiin sovellettava koordinoitu valvonta-, tutkinta- ja täytäntöönpanomenettely. Laajalle levinneitä rikkomuksia vastaan toteutettavien koordinoitujen toimien avulla olisi varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset voivat valita soveltuvimmat ja tehokkaimmat välineet tällaisten rikkomusten lopettamiseksi ja kuluttajille maksettavien korvausten turvaamiseksi.
- (18) Sähköisen kaupankäynnin verkkosivustojen koordinoitujen tehotarkastukset (*sweeps*) ovat toinen täytäntöönpanotoimien koordinoinnin muoto, joka on osoittautunut tulokselliseksi välineeksi rikkomusten lopettamisessa. Sitä olisi hyödynnettävä myös jatkossa ja lujitettava.
- (19) Laajalle levinneet rikkomukset, joilla on unioninlaajuinen ulottuvuus, voivat aiheuttaa mittavaa vahinkoa kuluttajien enemmistölle unionissa. Sen vuoksi ne edellyttävät erityistä unionin tason koordinoitua menettelyä, jossa komissiolla on pakollinen koordinoijan rooli. Jotta voidaan varmistaa, että menettely käynnistetään ajoissa, yhdenmukaisesti ja tuloksellisesti ja että tätä koskevat edellytykset tarkistetaan yhdenmukaisella tavalla, komission olisi tarkistettava menettelyn käynnistämisedellytysten täyttyminen. Yhteisen toimen aikana kerättyjä todisteita ja tietoja olisi tarvittaessa voitava käyttää saumattomasti kansallisissa menettelyissä.
- (20) Kun on kyse laajalle levinneistä rikkomuksista ja sellaisista laajalle levinneistä rikkomuksista, joilla on unioninlaajuinen ulottuvuus, olisi kunnioitettava elinkeinonharjoittajien oikeutta puolustukseen. Tämä edellyttää erityisesti, että elinkeinonharjoittajalle annetaan mahdollisuus tulla kuulluksi ja käyttää menettelyissä haluamaansa kieltä.
- (21) Jos elinkeinonharjoittaja, joka on vastuussa laajalle levinneestä rikkomuksesta tai sellaisesta laajalle levinneestä rikkomuksesta, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, ei lopeta tällaista rikkomusta vapaaehtoisesti, asianomaisten jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten olisi nimettävä jonkin jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen toteuttamaan täytäntöönpanotoimet, jotka tarvitaan kuluttajien oikeuksien turvaamiseksi muissa jäsenvaltioissa, joita rikkomus koskee. Tämä toimivaltainen viranomainen olisi nimettävä ottaen huomioon sen valmiudet toteuttaa tuloksellisia toimia kyseistä elinkeinonharjoittajaa vastaan, esimerkiksi jos elinkeinonharjoittaja on sijoittautunut kyseisen viranomaisen jäsenvaltioon. Nimetyn toimivaltaisen viranomaisen olisi toimittava niin kuin muiden jäsenvaltioiden kuluttajat olisivat sen omia kuluttajia. Jotta voitaisiin välttää lainsäädännön ekstraterritoriaalinen soveltaminen, useiden tai kaikkien niiden jäsenvaltioiden, joita rikkomus koskee, olisi tarvittaessa voitava hyväksyä täytäntöönpanotoimia samanaikaisesti niiden omien tai muissa jäsenvaltioissa asuvien kuluttajien suojaamiseksi. Tämä saattaa olla tarpeen esimerkiksi silloin kun on tarpeen lopettaa jonkin yrityksen tytäryhtiöiden toteuttamat samankaltaiset rikkomukset, jotka ilmenevät useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa ja vaikuttavat vain kunkin jäsenvaltion kuluttajiin ilman selkeää rajatylittävää ulottuvuutta (rinnakkaiset rikkomukset).
- (22) Valvontamekanismia ja ilmoitusmekanismia olisi vahvistettava, jotta voidaan varmistaa, että laajalle levinneet rikkomukset havaitaan ajoissa ja tuloksellisesti. Olisi täsmennettävä, mitä tietoja olisi vaihdettava ja mitä toimia tietojenvaihdon perusteella olisi toteutettava, jotta voidaan varmistaa, että toimia edellyttäviin ilmoituksiin

reagoidaan asianmukaisella tavalla. Komission olisi koordinoitava valvontamekanismin toimintaa.

- (23) Kuluttajajärjestöjen keskeisenä tehtävänä on kertoa kuluttajille heidän oikeuksistaan ja kouluttaa heitä ja suojata heidän etujaan muun muassa riitojen ratkaisun avulla. Kuluttajia olisi kannustettava tekemään yhteistyötä toimivaltaisten viranomaisten kanssa tämän asetuksen soveltamisen lujittamiseksi. Kuluttajajärjestöjen, etenkin sellaisten kuluttajajärjestöjen, joille voidaan delegoida tämän asetuksen mukaisia täytäntöönpanotehtäviä, sekä Euroopan kuluttajakeskusten olisi voitava ilmoittaa toimivaltaisille viranomaisille epäillyistä rikkomuksista ja jakaa niiden kanssa tietoja, joita tarvitaan unionin sisäisten rikkomusten ja laajalle levinneiden rikkomusten havaitsemista, tutkintaa ja lopettamista varten.
- (24) Rikkomukset, jotka ovat levinneet laajalle kaikkialla unionissa, olisi ratkaistava tehokkaasti ja tuloksellisesti. Tätä varten täytäntöönpanotoimien painopisteitä ja suunnittelua olisi koordinoitava jäsenvaltioiden tasolla ja yhdistettävä toimivaltaisten viranomaisten käytettävissä olevia resursseja. Tätä varten olisi luotava kaksivuotisista jatkuvista täytäntöönpanosuunnitelmista muodostuva järjestelmä.
- (25) Kuluttajavalituksiin liittyvistä tiedoista voi olla kansallisen ja unionin tason päättäjille apua kuluttajamarkkinoiden toiminnan arvioinnissa ja rikkomusten havaitsemisessa. Jotta voitaisiin helpottaa tällaisten tietojen vaihtoa unionin tasolla, komissio on antanut suosituksen yhdenmukaisen menetelmän käyttämisestä kuluttajavalitusten ja kuluttajatiedustelujen luokittelussa ja ilmoittamisessa⁶². Suositus olisi pantava täytäntöön, jotta voidaan täysimääräisesti tukea täytäntöönpanoon liittyvää yhteistyötä ja helpottaa unionin sisäisten rikkomusten ja laajalle levinneiden rikkomusten havaitsemista.
- (26) Täytäntöönpanoon liittyy haasteita, jotka ylittävät unionin rajat, ja unionin kuluttajien etuja olisi suojeltava kolmansien maihin sijoittautuneilta vilpillisiltä elinkeinonharjoittajilta. Sen vuoksi kolmansien maiden kanssa olisi neuvoteltava kansainvälisiä sopimuksia, jotka koskisivat keskinäistä avunantoa kuluttajien etuja suojaavan lainsäädännön täytäntöönpanon valvonnassa. Näiden kansainvälisten sopimusten tulisi kattaa tämän asetuksen kohde, ja ne olisi neuvoteltava unionin tasolla, jotta voidaan varmistaa unionin kuluttajien mahdollisimman hyvä suojelu ja sujuva yhteistyö kolmansien maiden kanssa.
- (27) Komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa, jotta voidaan varmistaa yhdenmukaiset edellytykset toimivaltaisten viranomaisten vähimmäisvaltuuksien täytäntöönpanoa ja käyttöä varten, vahvistaa määräajat ja muut menettelyjen yksityiskohdat unionin sisäisiin rikkomuksiin ja laajalle levinneisiin rikkomuksiin puuttumista sekä valvontamekanismia ja toimivaltaisten viranomaisten välillä tehtävää hallinnollista yhteistyötä varten. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁶³ mukaisesti.
- (28) Tämän asetuksen 10, 11, 12, 13, 15, 20, 27, 31, 32, 34, 35, 36, 37, 39, 43 ja 46 artiklan nojalla annettavien säädösten hyväksymisessä olisi sovellettava tarkastelumenettelyä, koska kyseiset säädökset ovat luonteeltaan yleisiä.

⁶² Komission suositus yhdenmukaisen menetelmän käyttämisestä kuluttajavalitusten ja kuluttajatiedustelujen luokittelussa ja ilmoittamisessa (2010/304/EU, EUVL L 136, 2.6. 2010, s. 1).

⁶³ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovalan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (29) Tällä asetuksella täydennetään alakohtaisia unionin sääntöjä, joissa säädetään yhteistyöstä eri alojen sääntelyviranomaisten kesken ja kuluttajille näiden sääntöjen rikkomisen seurauksena aiheutuvien vahinkojen vuoksi maksettavista korvauksista. Tällä asetuksella ei rajoiteta muiden unionin alakohtaisella lainsäädännöllä perustettujen yhteistyöjärjestelmien ja -verkostojen toimintaa. Tällä asetuksella edistetään yhteistyötä ja koordinointia kuluttajansuojaa käsittelevän eurooppalaisen yhteistyöverkoston ja alakohtaisella unionin lainsäädännöllä perustettujen sääntelyelinten ja viranomaisten verkostojen kesken.
- (30) Tällä asetuksella ei rajoiteta niiden voimassa olevien unionin sääntöjen soveltamista, jotka koskevat unionin alakohtaisella lainsäädännöllä perustettujen kansallisten sääntelyelinten valtuuksia. Näiden elinten olisi tarvittaessa ja mahdollisuuksien mukaan käytettävä niille unionin ja kansallisen lainsäädännön nojalla kuuluvia valtuuksia unionin sisäisten tai laajalle levinneiden rikkomusten lopettamiseksi tai kieltämiseksi tai avustettava toimivaltaisia viranomaisia näissä tehtävissä.
- (31) Kuluttajien yhteisille eduille aiheutuvien vahinkojen vuoksi maksettavien korvausten laskemisessa olisi sovellettava matkustajia koskevaa unionin lainsäädäntöä eli Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 261/2004⁶⁴, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1371/2007⁶⁵, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1177/2010⁶⁶ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 181/2011⁶⁷. Jos alakohtainen unionin lainsäädäntö ei kata unionin sisäisen tai laajalle levinneen rikkomuksen aiheuttaman vahingon vuoksi maksettavaa korvausta, korvaus olisi määritettävä sovellettavan kansallisen lainsäädännön nojalla.
- (32) Tällä asetuksella ei rajoiteta toimivaltaisten viranomaisten ja Euroopan pankkiviranomaisen tehtäviä ja valtuuksia suhteessa kuluttajien yhteisten taloudellisten etujen suojaamiseen asioissa, jotka koskevat Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2014/17/EU⁶⁸ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2014/92/EU⁶⁹ tarkoitettuja maksutilipalveluja ja kiinteää asunto-omaisuutta koskevia luottosopimuksia.
- (33) Koska Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2014/17/EU ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2014/92/EU on jo perustettu yhteistyömekanismit, keskinäisen avunannon mekanismeja (III luku) ei sovelleta sellaisiin unionin sisäisiin rikkomuksiin, jotka kohdistuvat näihin direktiiveihin.

⁶⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 261/2004, annettu 11 päivänä helmikuuta 2004, matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä (EUVL L 46, 17.2.2004, s. 1).

⁶⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1371/2007, annettu 23 päivänä lokakuuta 2007, rautatieliikenteen matkustajien oikeuksista ja velvollisuuksista (EUVL L 315, 3.12.2007, s. 14).

⁶⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 1177/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, matkustajien oikeuksista meri- ja sisävesiliikenteessä (EUVL L 334, 17.12.2010, s. 1).

⁶⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 181/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, matkustajien oikeuksista linja-autoliikenteessä sekä asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 1).

⁶⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/17/EU, annettu 4 päivänä helmikuuta 2014, kuluttajille tarkoitetuista kiinteää asunto-omaisuutta koskevista luottosopimuksista (EUVL L 60, 28.2.2014, s. 34).

⁶⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/92/EU, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014, maksutileihin liittyvien maksujen vertailukelpoisuudesta, maksutilien siirtämisestä ja mahdollisuudesta käyttää perusmaksutilejä (EUVL L 257, 28.8.2014, s. 214).

- (34) Tällä asetuksella ei rajoiteta alakohtaisessa unionin lainsäädännössä ja unionin kuluttajalainsäädännössä vahvistettuja ja kansallisiin rikkomuksiin sovellettavia seuraamuksia. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tarvittaessa sovellettava kyseisten säännösten kansallisia täytäntöönpanosäännöksiä ottaen huomioon rikkomuksen laajuus ja ala, jota se koskee, sekä muiden jäsenvaltioiden kuluttajille aiheutunut vahinko.
- (35) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa⁷⁰ tunnustetut periaatteet. Asetusta on näin ollen tulkittava ja sovellettava nämä oikeudet ja periaatteet huomioon ottaen. Kun toimivaltaiset viranomaiset soveltavat tässä asetuksessa esitettyjä vähimmäisvaltuuksia, niiden olisi otettava tasapuolisesti huomioon perusoikeuksien nojalla suojatut edut, kuten kuluttajansuojan korkea taso, elinkeinovapaus ja tiedonvälityksen vapaus.
- (36) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta eli kuluttajansuojalain täytäntöönpanon valvonnasta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyötä, koska jäsenvaltiot eivät voi varmistaa yhteistyötä ja yhteensovittamista toimimalla yksin, vaan se voidaan sen alueellisen ja henkilöllisen soveltamisalan vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (37) Asetus (EY) N:o 2006/2004 olisi sen vuoksi kumottava,
- OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

ALKUSÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan edellytykset, joiden mukaisesti kuluttajien etuja suojaavan lainsäädännön täytäntöönpanosta vastaamaan nimetyt jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset tekevät yhteistyötä keskenään ja komission kanssa, jotta voidaan varmistaa kyseisen lainsäädännön noudattaminen ja sisämarkkinoiden toimivuus sekä tehostaa kuluttajien taloudellisten etujen suojaa.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan 3 artiklan b alakohdassa määriteltyihin unionin sisäisiin rikkomuksiin ja c alakohdassa määriteltyihin laajalle levinneisiin rikkomuksiin.

⁷⁰ EYVL C 364, 18.12.2000, s. 1.

2. Tätä asetusta sovelletaan myös lyhytaikaisiin unionin sisäisiin ja laajalle levinneisiin rikkomuksiin, vaikka ne olisi lopetettu ennen kuin täytäntöönpanotoimet on aloitettu tai ennen kuin ne on saatu päätökseen.
3. Tällä asetuksella ei rajoiteta niiden unionin säännösten soveltamista, jotka koskevat kansainvälistä yksityisoikeutta ja erityisesti tuomioistuimen toimivaltaa ja sovellettavaa lakia.
4. Tällä asetuksella ei rajoiteta sellaisten toimenpiteiden soveltamista jäsenvaltioissa, jotka koskevat oikeudellista yhteistyötä rikos- ja siviiliasioissa ja erityisesti Euroopan oikeudellisen verkoston toimintaa.
5. Tällä asetuksella ei rajoiteta sellaisten jäsenvaltioille kuuluvien lisävelvoitteiden täyttämistä, jotka koskevat keskinäistä avunantoa kuluttajien yhteisten taloudellisten etujen suojaamiseksi, myös muista oikeudellisista välineistä johtuvissa rikosasioissa, mukaan lukien kahden- tai monenväliset sopimukset.
6. Tällä asetuksella ei rajoiteta toimivaltaisten viranomaisten ja Euroopan pankkiviranomaisen tehtäviä ja valtuuksia, jotka perustuvat kuluttajille tarkoitetuista kiinteää asunto-omaisuutta koskevista luottosopimuksista 4 päivänä helmikuuta 2014 annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2014/17/EU ja maksutileihin liittyvien maksujen vertailukelpoisuudesta, maksutilien siirtämisestä ja mahdollisuudesta käyttää perusmaksutilejä 23 päivänä heinäkuuta 2014 annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2014/92/EU.
7. Tämän asetuksen III lukua ei sovelleta unionin sisäisiin rikkomuksiin, jotka koskevat seuraavaa lainsäädäntöä:
- (a) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/17/EU, annettu 4 päivänä helmikuuta 2014, kuluttajille tarkoitetuista kiinteää asunto-omaisuutta koskevista luottosopimuksista
 - (b) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/92/EU, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014, maksutileihin liittyvien maksujen vertailukelpoisuudesta, maksutilien siirtämisestä ja mahdollisuudesta käyttää perusmaksutilejä.
8. Tällä asetuksella ei rajoiteta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/22/EY⁷¹ soveltamista.

3 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- (a) ’kuluttajien etuja suojaavalla lainsäädännöllä’ liitteessä lueteltuja direktiivejä, sellaisina kuin ne on saatettu osaksi jäsenvaltioiden kansallista lainsäädäntöä, ja asetuksia;
- (b) ’unionin sisäisellä rikkomuksella’ kuluttajien etuja suojaavan lainsäädännön vastaisia edelleen jatkuvia tai jo lopetettuja tekoja tai laiminlyöntejä, jotka ovat vahingoittaneet tai vahingoittavat tai ovat omiaan vahingoittamaan sellaisten kuluttajien yhteisiä etuja, joiden asuinpaikka on muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa teko tai laiminlyönti sai alkunsa tai tapahtui tai johon teosta tai laiminlyönnistä

⁷¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/22/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, kuluttajien etujen suojaamista tarkoittavista kieltokanteista (EUVL L 110, 1.5.2009, s. 30).

vastuussa oleva elinkeinonharjoittaja on sijoittautunut tai jossa tekoon tai laiminlyöntiin liittyvä näyttö tai elinkeinonharjoittajan varat sijaitsevat;

(c) 'laajalle levinneellä rikkomuksella'

(1) kuluttajien etuja suojaavan lainsäädännön vastaisia tekoja tai laiminlyöntejä, jotka ovat vahingoittaneet tai vahingoittavat tai ovat omiaan vahingoittamaan sellaisten kuluttajien yhteisiä etuja, joiden asuinpaikka on vähintään kahdessa muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa teko tai laiminlyönti sai alkunsa tai tapahtui tai johon teosta tai laiminlyönnistä vastuussa oleva elinkeinonharjoittaja on sijoittautunut tai jossa tekoon tai laiminlyöntiin liittyvä näyttö tai varat sijaitsevat, riippumatta siitä, jatkuuko teko tai laiminlyönti edelleen vai onko se päättynyt; tai

(2) kuluttajien etuja suojaavan lainsäädännön vastaisia tekoja tai laiminlyöntejä, joilla on yhteisiä piirteitä, kuten sama lainvastainen menettely tai samat edut rikkomuksen kohteena, tai jotka ilmenevät samanaikaisesti vähintään kahdessa jäsenvaltiossa;

(d) 'pyynnön esittävällä viranomaisella' toimivaltaista viranomaista, joka esittää keskinäistä avunantoa koskevan pyynnön;

(e) 'pyynnön vastaanottavalla viranomaisella' toimivaltaista viranomaista, joka vastaanottaa keskinäistä avunantoa koskevan pyynnön;

(f) 'elinkeinonharjoittajalla' luonnollista henkilöä tai joko julkisessa tai yksityisessä omistuksessa olevaa oikeushenkilöä, joka toimii, myös henkilön nimissä tai puolesta toimivan muun henkilön kautta, tarkoituksessa, joka kuuluu kyseisen henkilön elinkeino- tai ammattitoimintaan;

(g) 'markkinoiden valvonnalla' toimivaltaisen viranomaisen toimia tai toimenpiteitä, joiden avulla pyritään havaitsemaan, onko tapahtunut tai tapahtuuko parhaillaan unionin sisäisiä tai laajalle levinneitä rikkomuksia;

(h) 'kuluttajavalituksella' riittävällä näytöllä tuettua väitettä siitä, että elinkeinonharjoittaja on syyllistynyt tai todennäköisesti syyllistyy kuluttajien etuja suojaavan lainsäädännön rikkomiseen;

(i) 'kuluttajien yhteisille eduille aiheutuvalla vahingolla' tosiasiallista tai mahdollista vahinkoa, joka liittyy useiden sellaisten kuluttajien etuihin, joita unionin sisäinen tai laajalle levinnyt rikkomus koskee, ja jota on epäiltävä erityisesti silloin kun rikkomus mahdollisesti tai tosiasiallisesti on vahingoittanut tai vahingoittaa tai on omiaan vahingoittamaan huomattavan monien samankaltaisessa tilanteessa olevien kuluttajien etuja.

4 artikla

Rikkomuksiin sovellettavat määräajat

1. Toimivaltaiset viranomaiset voivat tutkia 2 artiklassa tarkoitettuja rikkomuksia ja kieltää elinkeinonharjoittajia tekemästä tällaisia rikkomuksia tulevaisuudessa. Toimivaltaiset viranomaiset voivat määrätä seuraamuksia tällaisista rikkomuksista viiden vuoden kuluessa rikkomuksen lopettamisesta.

2. Seuraamusten määräämistä koskeva määräaika alkaa kulua päivänä, jona rikkomus on lopetettu.

3. Toimivaltaisen viranomaisen toteuttamat rikkomuksen tutkintaan tai täytäntöönpanomenettelyihin liittyvät toimet keskeyttävät seuraamusten määräämistä koskevan määräajan kulumisen siihen asti, että asiassa on tehty lopullinen päätös. Seuraamusten määräämistä koskevan määräajan kulumisen keskeytetään siksi ajaksi kun päätös, määräys tai muu toimivaltaisen viranomaisen toimi on tuomioistuinmenettelyn kohteena.

II LUKU

TOIMIVALTAISET VIRANOMAISET JA NIIDEN VALTUUDET

5 artikla

Toimivaltaiset viranomaiset ja yhteysvirastot

1. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä toimivaltaiseksi viranomaiseksi kansallinen, alueellinen tai paikallinen viranomainen, jonka erityisenä tehtävänä on valvoa kuluttajien etuja suojaavan lainsäädännön täytäntöönpanoa.
2. Toimivaltaisten viranomaisten on täytettävä tämän asetuksen mukaiset velvollisuutensa niin kuin ne toimisivat oman jäsenvaltionsa kuluttajien puolesta ja omaan lukuunsa.
3. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä yksi toimivaltainen viranomainen yhteysvirastoksi.
4. Yhteysviraston tehtävänä on koordinoida unionin sisäisiin ja laajalle levinneisiin rikkomuksiin liittyviä tutkinta- ja täytäntöönpanotoimia, joiden toteuttamisesta vastaavat toimivaltaiset viranomaiset, 6 artiklassa tarkoitetut muut viranomaiset, 13 artiklassa tarkoitetut nimetyt elimet ja 34 artiklassa tarkoitetut ilmoitusmekanismiin osallistuvat muut yksiköt.
5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisilla viranomaisilla ja yhteysvirastolla on riittävät voimavarat tämän asetuksen soveltamista ja niille annettujen 8 artiklassa tarkoitettujen valtuuksien tuloksellista käyttöä varten, mukaan lukien riittävät talousarvio- ja muut resurssit, asiantuntemus, menettelyt ja muut järjestelyt.
6. Jos jäsenvaltion alueella on useita toimivaltaisia viranomaisia, jäsenvaltion on varmistettava, että niiden tehtävät on määritelty selkeästi ja että ne tekevät läheistä yhteistyötä, jotta ne voivat kukin suorittaa tehtävänsä tuloksellisesti.

6 artikla

Yhteistyö muiden viranomaisten ja nimettyjen elinten kanssa

1. Kukin jäsenvaltio voi velvoittaa muut viranomaiset avustamaan toimivaltaisia viranomaisia niiden velvollisuuksien täyttämisessä.
2. Toimivaltainen viranomainen voi pyytää 1 kohdassa tarkoitettuja muita viranomaisia toteuttamaan tarvittavat täytäntöönpanotoimet, jotka ovat kansallisen lainsäädännön nojalla niiden käytettävissä unionin sisäisten tai laajalle levinneiden rikkomusten lopettamista tai kieltämistä varten.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että muilla viranomaisilla on tarvittavat keinot ja valtuudet tehdä toimivaltaisten viranomaisten kanssa tuloksellista yhteistyötä tämän asetuksen soveltamista varten. Muiden viranomaisten on säännöllisesti ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille tämän asetuksen soveltamista varten toteutetuista toimenpiteistä.

4. Kukin jäsenvaltio voi myös nimetä elimiä, joiden oikeutetun edun mukaista on, että rikkomukset lopetetaan tai kielletään, jäljempänä 'nimetyt elimet', keräämään tarvittavia tietoja ja toteuttamaan tarvittavia täytäntöönpanotoimia, jotka ovat niiden käytettävissä kansallisen lainsäädännön nojalla, pyynnön vastaanottavan toimivaltaisen viranomaisen puolesta.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava yhteistyö toimivaltaisten viranomaisten ja nimettyjen elinten välillä, erityisesti sen varmistamiseksi, että 2 artiklassa tarkoitetuista rikkomuksista ilmoitetaan toimivaltaisille viranomaisille viipymättä.

7 artikla

Tiedottaminen ja luettelot

1. Kunkin jäsenvaltion on ilmoitettava viipymättä komissiolle ja muille jäsenvaltioille, mitkä ovat sen toimivaltaiset viranomaiset ja yhteysvirasto sekä 13 artiklassa tarkoitetut nimetyt elimet ja 34 artiklassa tarkoitetut ilmoitusmekanismiin osallistuvat yksiköt ja kaikki näitä koskevat muutokset.

2. Komissio pitää yllä ja päivittää verkkosivustollaan julkisesti saatavilla olevaa luetteloa yhteysvirastoista, toimivaltaisista viranomaisista, nimetyistä elimistä ja yksiköistä.

8 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten vähimmäisvaltuudet

1. Kullakin toimivaltaisella viranomaisella on oltava tämän asetuksen soveltamiseksi tarpeelliset tutkinta- ja täytäntöönpanovaltuudet, joita ne käyttävät tämän asetuksen ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

2. Kullakin toimivaltaisella viranomaisella on oltava ainakin seuraavat valtuudet, joita ne käyttävät 9 artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisesti voidakseen:

- (a) saada kaikki tässä asetuksessa tarkoitettuihin rikkomuksiin liittyvät missä tahansa muodossa olevat asiakirjat tai tiedot tutustuttaviksi riippumatta siitä, mille välineelle tai mihin paikkaan ne on tallennettu;
- (b) edellyttää keneltä tahansa luonnolliselta henkilöltä tai miltä tahansa oikeushenkilöltä, kuten pankilta, internetpalvelun toimittajalta, aluetunnusrekisterinpitäjältä, rekisterinpitäjältä tai säilytyspalvelun tarjoajalta, että tämä toimittaa missä tahansa muodossa olevat asiaankuuluvat asiakirjat tai tiedot riippumatta siitä, mille välineelle tai mihin paikkaan ne on tallennettu, jotta voidaan muun muassa yksilöidä ja seurata rahoitus- ja tietovirtoja tai selvittää rahoitus- ja tietovirtoihin, pankkitilitietoihin ja verkkosivustojen omistustietoihin liittyvien henkilöiden henkilöllisyys;
- (c) edellyttää miltä tahansa toimivaltaisen viranomaisen jäsenvaltion viranomaiselta, elimeltä tai virastolta, että se toimittaa missä tahansa muodossa olevat asiaankuuluvat asiakirjat tai tiedot riippumatta siitä, mille välineelle tai mihin paikkaan ne on tallennettu, jotta voidaan muun muassa yksilöidä ja seurata rahoitus- ja tietovirtoja tai selvittää rahoitus- ja tietovirtoihin, pankkitilitietoihin ja verkkosivustojen omistustietoihin liittyvien henkilöiden henkilöllisyys;
- (d) tehdä tarvittavia tarkastuksia paikan päällä, mukaan lukien erityisesti valtuudet päästä kaikkiin tiloihin, kaikille alueille tai kaikkiin kulkuneuvoihin tai pyytää

muita viranomaisia tekemään niin tietojen tai asiakirjojen tarkastusta tai takavarikointia tai jäljennösten ottamista tai saamista varten riippumatta siitä, mille välineelle ne on tallennettu; sinetöidä mitkä tahansa tilat tai tiedot tai asiakirjat tarvittavaksi ajaksi siltä osin kuin se on tarpeen tarkastusta varten; pyytää kaikilta asianomaisen elinkeinonharjoittajan edustajilta tai henkilöstön jäseniltä selvityksiä tarkastuksen kohteeseen liittyvistä tosiseikoista, tiedoista tai asiakirjoista ja kirjata saamansa vastaukset;

- (e) ostaa tavaroita tai palveluja valeostoina tässä asetuksessa tarkoitettujen rikkomusten paljastamista ja näytön saamista varten;
- (f) ostaa tavaroita tai palveluja valehenkilöllisyyden turvin rikkomusten paljastamista ja näytön saamista varten;
- (g) hyväksyä välitoimia, erityisesti verkkosivuston tai verkkoalueen tai muun vastaavan digitaalisen ympäristön, palvelun tai tilin toiminnan keskeyttäminen, jotta voidaan estää riski vakavan ja peruuttamattoman vahingon aiheutumisesta kuluttajille;
- (h) aloittaa tutkinnan tai menettelyt unionin sisäisten tai laajalle levinneiden rikkomusten lopettamiseksi tai kieltämiseksi omasta aloitteestaan ja tarvittaessa julkaista tätä koskevia tietoja;
- (i) saada unionin sisäisestä tai laajalle levinneestä rikkomuksesta vastuussa olevalta elinkeinonharjoittajalta sitoumuksen lopettaa rikkomus ja tarvittaessa maksaa kuluttajille korvausta aiheutuneesta vahingosta;
- (j) vaatia kirjallisesti elinkeinonharjoittajaa lopettamaan rikkomuksen;
- (k) toteuttaa rikkomuksen lopettamisen tai kieltämisen;
- (l) sulkea verkkosivuston, verkkoalueen tai muun vastaavan digitaalisen ympäristön, palvelun tai tilin tai sen osan, myös vaatimalla, että kolmas osapuoli tai muu viranomainen toteuttaa tällaiset toimenpiteet;
- (m) määrätä seuraamuksia, mukaan lukien sakkoja ja seuraamusmaksuja, unionin sisäisten ja laajalle levinneiden rikkomusten vuoksi ja minkä tahansa tämän asetuksen nojalla annetun päätöksen, määräyksen, välitoimen, sitoumuksen tai muun toimenpiteen noudattamisen laiminlyönnin vuoksi;
- (n) määrätä unionin sisäisestä tai laajalle levinneestä rikkomuksesta vastuussa olevan elinkeinonharjoittajan suorittamaan kuluttajille, joille on aiheutunut vahinkoa rikkomuksen seurauksena, esimerkiksi rahallinen korvaus tai tarjoamaan kuluttajille vaihtoehdoksi sopimuksen irtisanominen tai muita toimenpiteitä, joilla taataan oikeussuojakeinojen toteutuminen kuluttajille, joille on aiheutunut vahinkoa rikkomuksen seurauksena;
- (o) määrätä rikkomusten tuloksena saatu voitto perittäväksi takaisin, myös antamalla määräys, että kyseinen voitto on maksettava valtiolle tai toimivaltaisen viranomaisen määräämälle tai kansallisessa lainsäädännössä määrätylle edunsaajalle;
- (p) julkaista kaikki lainvoimaiset päätökset, välitoimet tai määräykset, mukaan lukien unionin sisäisestä tai laajalle levinneestä rikkomuksesta vastuussa olevan elinkeinon harjoittajan henkilöllisyys;

- (q) kuulla kuluttajia, kuluttajajärjestöjä, nimettyjä elimiä ja muita asianomaisia tahoja siitä, voidaanko rikkomus lopettaa ja sen aiheuttama vahinko poistaa ehdotettujen sitoumusten avulla.

9 artikla

Vähimmäisvaltuuksien käyttö

1. Toimivaltaiset viranomaiset käyttävät 8 artiklassa tarkoitettuja valtuuksia tämän asetuksen ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti joko
 - (a) suoraan oman toimivaltansa nojalla; tai
 - (b) hakemalla tarvittavan päätöksen antamista toimivaltaiselta tuomioistuimelta, mukaan lukien muutoksenhakumahdollisuus, jos tarvittavaa päätöstä koskenut hakemus ei ole menestynyt.
2. Jos toimivaltaiset viranomaiset käyttävät valtuuksiaan tuomioistuimissa tehtävällä hakemuksella, näillä tuomioistuimilla on oltava toimivalta tarvittavien päätösten antamiseksi, ja niiden on toimittava tämän asetuksen puitteissa.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tuomioistuinmaksut ja muut kustannukset, jotka liittyvät tämän asetuksen soveltamista varten käynnistettäviä menettelyjä koskevien tuomioistuimen päätösten hyväksymiseen, ovat oikeasuhteisia eivätkä vaikeuta tämän asetuksen soveltamista.

10 artikla

Täytäntöönpanovalta

Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan edellytykset toimivaltaisten viranomaisten 8 artiklassa tarkoitettujen vähimmäisvaltuuksien täytäntöönpanoa ja käyttöä varten. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 48 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

III LUKU

KESKINÄISEN AVUNANNON MEKANISMI

11 artikla

Tietopyynnöt

1. Pyynnön vastaanottavan viranomaisen on pyynnön esittävän viranomaisen pyynnöstä toimitettava pyydetty asiaankuuluvat tiedot sen selvittämiseksi, onko unionin sisäinen rikkomus tapahtunut, ja tällaisen rikkomuksen lopettamiseksi. Pynnön vastaanottavan viranomaisen on viipymättä annettava komissiolle tiedoksi tietopyyntö ja siihen annettu vastaus.
2. Pynnön vastaanottavan viranomaisen on suoritettava tarkoituksenmukaiset tutkimukset ja toteutettava muut tarvittavat tai tarkoituksenmukaiset toimenpiteet pyydetyn tiedon hankkimiseksi. Tarvittaessa nämä tutkimukset voidaan suorittaa muiden viranomaisten tai nimettyjen elinten avustuksella.

3. Pyynnön vastaanottava viranomainen voi pyynnön esittävän viranomaisen pyynnöstä sallia sen, että pyynnön esittävän viranomaisen toimivaltaiset virkamiehet ovat mukana pyynnön vastaanottavan viranomaisen virkamiesten suorittamissa tutkimuksissa.
4. Pyynnön vastaanottavan viranomaisen on vastattava pyyntöön käyttäen tietopyyntöjä koskevaa menettelyä ja noudattaen määräaikoja, jotka komissio on täytäntöönpanosäädöksellä asettanut.
5. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä tietopyyntöjä koskeviin menettelyihin liittyvät määräajat, vakiolomakkeet ja muut yksityiskohdat. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 48 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

12 artikla

Täytäntöönpanotoimia koskevat pyynnot

1. Pyynnön vastaanottavan viranomaisen on pyynnön esittävän viranomaisen pyynnöstä toteutettava kaikki tarvittavat täytäntöönpanotoimet unionin sisäisen rikkomuksen lopettamiseksi tai kieltämiseksi, mukaan lukien seuraamusten määrääminen ja kuluttajille rikkomuksesta aiheutuneen vahingon vuoksi suoritettavien korvausten määrääminen tai niiden helpottaminen.
2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen velvollisuuksien täyttäminen edellyttää, että pyynnön vastaanottava viranomainen käyttää 8 artiklassa tarkoitettuja valtuuksia ja sille kansallisessa lainsäädännössä annettuja muita valtuuksia. Pyynnön vastaanottavan viranomaisen on määritettävä unionin sisäisen rikkomuksen lopettamiseksi tai kieltämiseksi tarvittavat täytäntöönpanotoimet oikeasuhteisella, tehokkaalla ja toimivalla tavalla. Tarvittaessa nämä toimet voidaan määrittää ja toteuttaa muiden viranomaisten tai nimettyjen elinten avustuksella.
3. Pyynnön vastaanottavan viranomaisen on säännöllisesti ilmoitettava pyynnön esittävälle viranomaiselle toteutetuista toimista ja toimenpiteistä ja kuultava sen näkemyksiä. Pyynnön vastaanottavan viranomaisen on 43 artiklassa tarkoitetun tietokannan välityksellä viipymättä ilmoitettava pyynnön esittävälle viranomaiselle, muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille ja komissiolle toteutetuista toimista ja niiden vaikutuksista unionin sisäiseen rikkomukseen, sekä seuraavista seikoista:
 - (a) onko määrätty välitoimia;
 - (b) onko rikkomus lopetettu;
 - (c) mitä seuraamuksia on määrätty;
 - (d) miltä osin kuluttajille on suoritettu korvausta;
 - (e) onko hyväksytyt toimenpiteet pantu täytäntöön.
4. Pyynnön vastaanottavan viranomaisen on vastattava pyyntöön käyttäen täytäntöönpanopyyntöjä koskevaa menettelyä noudattaen määräaikoja, jotka komissio on täytäntöönpanosäädöksellä asettanut.
5. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä täytäntöönpanopyyntöjä koskeviin menettelyihin liittyvät määräajat, vakiolomakkeet ja muut yksityiskohdat. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 48 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Nimettyjen elinten tehtävät

1. Pyynnön vastaanottava viranomainen voi antaa nimetylle elimelle tehtäväksi kerätä tarvittavat tiedot tai toteuttaa tarvittavat täytäntöönpanotoimet rikkomuksen lopettamista tai kieltämistä varten. Pyynnön vastaanottava viranomainen voi tehdä niin vain jos kyseinen elin voi hankkia pyydetty tiedot tai toteuttaa rikkomuksen lopettamisen tai kieltämisen yhtä tehokkaasti ja tuloksellisesti kuin pyynnön vastaanottava viranomainen.
2. Pyynnön vastaanottavan viranomaisen on varmistettava, että tehtävän antaminen nimetylle elimelle ei johda sellaisten tietojen paljastumiseen, joihin sovelletaan 41 artiklassa vahvistettuja, luottamuksellisuutta sekä ammatti- ja liikesalaisuuden suojaa koskevia sääntöjä.
3. Jos nimetty elin ei pysty lopettamaan tai kieltämään unionin sisäistä rikkomusta 11 artiklan 4 kohdassa ja 12 artiklan 4 kohdassa asetettuun määräaikaan mennessä, pyynnön vastaanottavan viranomaisen on itse toteutettava toimia pyynnön toteuttamiseksi 11 ja 12 artiklan mukaisesti.
4. Ennen kuin pyynnön vastaanottava viranomainen antaa tehtävän nimetylle elimelle, sen on kuultava asiasta pyynnön esittävää viranomaista. Jos pyynnön esittävä viranomainen ei hyväksy tehtävän antamista nimetylle elimelle, sen on ilmoitettava tästä pyynnön vastaanottavalle viranomaiselle viipymättä kirjallisesti ja esitettävä kieltäytymistä koskevat perustelut. Siinä tapauksessa pyynnön vastaanottava viranomainen ei anna tehtävää nimetylle elimelle, vaan toimii itse pyynnön toteuttamiseksi.
6. Komissio vahvistaa nimettyjä elimiä koskeviin menettelyihin liittyvät määräajat, vakiolomakkeet ja muut yksityiskohdat täytäntöönpanosäädöksillä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 48 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Keskinäistä avunantoa koskeviin pyyntöihin liittyvä menettely

1. Pyynnön esittävän viranomaisen on annettava keskinäistä avunantoa koskevien pyyntöjen yhteydessä riittävät tiedot, jotta pyynnön vastaanottava viranomainen voi niiden avulla täyttää pyynnön, mukaan lukien mahdollinen näyttö, joka on saatavilla vain pyynnön esittävän viranomaisen jäsenvaltiossa.
2. Pyynnön esittävän viranomaisen on lähetettävä pyynnöt pyynnön vastaanottavan viranomaisen jäsenvaltion yhteysvirastoon ja tiedoksi pyynnön esittävän viranomaisen jäsenvaltion yhteysvirastoon. Pyynnön vastaanottavan jäsenvaltion yhteysviraston on toimitettava pyynnöt viipymättä edelleen asianmukaiselle toimivaltaiselle viranomaiselle.
3. Keskinäistä avunantoa koskevat pyynnöt ja kaikki niihin liittyvä tietojenvaihto on laadittava kirjallisesti vakiolomakkeita käyttäen ja toimitettava sähköisesti 43 artiklan nojalla perustetun tietokannan välityksellä.
4. Asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on sovittava keskinäistä avunantoa koskevissa pyynnöissä ja niihin liittyvässä tietojenvaihdossa käytettävistä kielistä.
5. Jos käytettävistä kielistä ei päästä sopimukseen, pyynnöt on toimitettava pyynnön esittävän viranomaisen jäsenvaltion virallisella kielellä ja niihin on vastattava pyynnön vastaanottavan viranomaisen jäsenvaltion virallisella kielellä. Siinä tapauksessa kummankin toimivaltaisen viranomaisen on huolehdittava tarvittavista pyyntöjen, vastausten ja muiden toiselta toimivaltaiselta viranomaiselta vastaanotettujen asiakirjojen käännöksistä.

6. Pyynnön vastaanottavan viranomaisen on vastattava suoraan pyynnön esittäville viranomaiselle ja kummankin viranomaisen jäsenvaltion yhteysvirastolle.

15 artikla

Kieltäytyminen keskinäistä avunpyyntöä koskevan pyynnön noudattamisesta

1. Pyynnön vastaanottava viranomainen voi kieltäytyä noudattamasta 11 artiklassa tarkoitettua tietopyyntöä, jos yksi tai useampi seuraavista ehdoista täyttyy:

- a) se katsoo pyynnön esittävää viranomaista kuultuaan, ettei esittävä viranomainen tarvitse pyydettyä tietoa sen selvittämiseen, onko unionin sisäinen rikkomus tapahtunut tai onko perusteltua syytä epäillä, että tällainen rikkomus voi tapahtua;
- b) pyynnön esittävä viranomainen ei ole samaa mieltä siitä, että tieto kuuluu 41 artiklassa vahvistettujen, luottamuksellisuutta sekä ammatti- ja liikesalaisuuden suojaa koskevien säännösten piiriin;
- c) rikostutkinta tai oikeuskäsittely on jo aloitettu tai pyynnön vastaanottavan tai esittävän viranomaisen jäsenvaltion oikeusviranomaiset ovat jo antaneet lainvoimaisen tuomion samasta unionin sisäisestä rikkomuksesta samaa elinkeinonharjoittajaa vastaan.

2. Pyynnön vastaanottava viranomainen voi kieltäytyä noudattamasta 12 artiklassa tarkoitettua täytäntöönpanotoimia koskevaa pyyntöä pyynnön esittävää viranomaista kuultuaan, jos yksi tai useampi seuraavista ehdoista täyttyy:

- a) rikostutkinta tai oikeuskäsittely on jo aloitettu tai pyynnön vastaanottavan tai esittävän viranomaisen jäsenvaltion oikeusviranomaiset ovat jo antaneet lainvoimaisen tuomion samasta unionin sisäisestä rikkomuksesta samaa elinkeinonharjoittajaa vastaan;
- b) se katsoo asianmukaisesti asian tutkittuaan, ettei unionin sisäistä rikkomusta ole tapahtunut;
- c) se katsoo, että pyynnön esittävä viranomainen ei ole toimittanut riittäviä tietoja 12 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Täytäntöönpanotoimia koskevan pyynnön noudattamisesta ei voida kieltäytyä sillä perusteella, että tietoja ei ole toimitettu riittävästi, jos samaa unionin sisäistä rikkomusta koskevan tietopyynnön noudattamisesta on kieltäydytty sillä 1 kohdan c alakohdassa mainitulla perusteella, että rikostutkinta tai oikeuskäsittely on jo aloitettu tai lainvoimainen tuomio annettu samasta unionin sisäisestä rikkomuksesta samaa elinkeinonharjoittajaa vastaan.

3. Pyynnön vastaanottavan viranomaisen on ilmoitettava pyynnön esittäville viranomaiselle ja komissiolle, että se kieltäytyy noudattamasta keskinäistä avunantoa koskevaa pyyntöä, ja esitettävä kieltäytymisen perustelut.

4. Jos pyynnön esittävä ja vastaanottava viranomainen ovat jostakin asiasta eri mieltä, jommankumman on viipymättä ilmoitettava siitä komissiolle, joka antaa asiasta lausunnon. Jos asiasta ei ilmoiteta komissiolle, komissio voi antaa lausunnon omasta aloitteestaan.

5. Komissio seuraa keskinäistä avunantoa koskevan mekanismin toimintaa ja valvoo, että toimivaltaiset viranomaiset noudattavat keskinäistä avunantoa koskevien pyyntöjen käsittelyyn liittyviä menettelyjä ja määräaikoja. Komissiolla on oikeus tutustua keskinäistä avunantoa koskeviin pyyntöihin ja pyynnön esittävän ja vastaanottavan viranomaisen välillä vaihdettaviin tietoihin ja asiakirjoihin.

6. Komissio voi tarvittaessa antaa jäsenvaltioille ohjeistusta ja neuvoja varmistaakseen keskinäistä avunantoa koskevan mekanismin tehokkaan ja tuloksellisen toiminnan.
7. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan niitä menettelyjä koskevat yksityiskohdat, joiden avulla ratkaistaan 3 ja 4 kohdassa tarkoitetut toimivaltaisten viranomaisten erimielisyydet. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 48 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

IV LUKU

LAAJALLE LEVINNEITÄ RIKKOMUKSIA KOSKEVA KOORDINOITU VALVONTA-, TUTKINTA- JA TÄYTÄNTÖÖNPANOMEKANISMI

I JAKSO

LAAJALLE LEVINNEET RIKKOMUKSET

16 artikla

Koordinoidun toimen aloittaminen ja koordinoijan nimeäminen

1. Jos toimivaltaisella viranomaisella on perusteltu syy epäillä, että parhaillaan tapahtuu laajalle levinnyt rikkomus, sen on ilmoitettava asiasta viipymättä komissiolle ja niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, joita rikkomus koskee.
2. Jos komissiolla on perusteltu syy epäillä, että parhaillaan tapahtuu laajalle levinnyt rikkomus, sen on ilmoitettava asiasta viipymättä niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, joita rikkomus koskee.
3. Kun niiden jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset, joita laajalle levinnyt rikkomus koskee, ovat saaneet 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut ilmoitukset, niiden on yhteisymmärryksessä nimettävä yksi toimivaltainen viranomainen koordinoimaan toimia.
4. Asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset voivat pyytää komissiota hoitamaan koordinointitehtävää. Komissio ilmoittaa asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille viipymättä, ottaako se koordinointitehtävän vastaan.
5. Kun komissio tekee toimivaltaisille viranomaisille 2 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen, se voi samalla ehdottaa, että se ottaa koordinointitehtävän hoitaakseen. Asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava komissiolle viipymättä, hyväksyvätkö ne komission hoitamaan koordinointitehtävää.
6. Jos komissio kieltäytyy ottamasta koordinointitehtävää hoitaakseen tai jos toimivaltaiset viranomaiset eivät hyväksy komissiota tähän tehtävään, asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on nimettävä yksi toimivaltainen viranomainen koordinoimaan toimia. Jos toimivaltaiset viranomaiset eivät pääse asiasta sopimukseen, toimintaa alkaa koordinoida se toimivaltainen viranomainen, joka ensimmäisenä ilmoitti epäilyistä rikkomuksesta muille toimivaltaisille viranomaisille.

17 artikla

Koordinoidut tutkintatoimet

1. Asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että tarvittava näyttö ja tiedot kerätään tehokkaasti ja tuloksellisesti. Asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että tutkintatoimet ja tarkastukset toteutetaan samanaikaisesti ja että välitoimia sovelletaan samanaikaisesti.
2. Asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset voivat käyttää III luvussa tarkoitettua keskinäisen avunannon mekanisme erityisesti näytön ja tietojen keräämiseen muista jäsenvaltioista kuin siitä jäsenvaltiosta, jota koordinoitu toimi koskee, tai sen varmistamiseksi, että asianomainen elinkeinonharjoittaja ei pysty välttämään täytäntöönpanotoimia.
3. Asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset voivat tarvittaessa esittää tutkinnan tulokset ja laajalle levinnyttä rikkomusta koskevan arvion yhteisessä kannassa, josta ne sopivat keskenään.
4. Ellei 41 artiklassa vahvistetuista ammatti- ja liikesalaisuuden suojaa koskevista säännöistä muuta johdu, asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset voivat tarvittaessa julkaista yhteisen kannan tai osia siitä verkkosivustoillaan ja komission verkkosivustolla, jotta muut asianomaiset osapuolet voivat esittää siitä näkemyksensä.

18 artikla

Koordinoidut täytäntöönpanotoimet

1. Asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset voivat kehottaa rikkomuksesta vastuussa olevaa elinkeinonharjoittajaa ehdottamaan sitoumuksia rikkomuksen lopettamiseksi ja tarvittaessa korvausten suorittamiseksi tai toteuttamaan muita toimenpiteitä, joilla helpotetaan kuluttajille aiheutuneen vahingon korvaamista. Elinkeinonharjoittaja voi myös omasta aloitteestaan ehdottaa sitoumuksia rikkomuksen lopettamiseksi ja korvauksen suorittamiseksi kuluttajille.
2. Kun elinkeinonharjoittaja ehdottaa sitoumuksia, asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset voivat tarvittaessa julkaista ehdotetut sitoumukset verkkosivustoillaan tai tarvittaessa komission verkkosivustolla, jotta muut asianomaiset osapuolet voivat esittää niistä näkemyksensä ja voidaan tarkistaa, ovatko sitoumukset riittävät rikkomuksen lopettamiseksi ja korvauksen suorittamiseksi kuluttajille.
3. Asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset voivat nimetä yhden toimivaltaisen viranomaisen toteuttamaan täytäntöönpanotoimia muiden toimivaltaisten viranomaisten puolesta laajalle levinneen rikkomuksen lopettamista tai kieltämistä, kuluttajille suoritettavan korvauksen varmistamista tai seuraamusten määräämistä varten. Toimivaltaisten viranomaisten on otettava täytäntöönpanotoimista vastaavan toimivaltaisen viranomaisen nimeämisessä huomioon asianomaisen elinkeinonharjoittajan sijainti. Kun muut asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset ovat nimenneet yhden toimivaltaisen viranomaisen toteuttamaan täytäntöönpanotoimia, se saa toimivallan toteuttaa toimia kunkin tällaisen jäsenvaltion kuluttajien puolesta niin kuin nämä olisivat sen omia kuluttajia.
4. Toimivaltaiset viranomaiset voivat päättää toteuttaa täytäntöönpanotoimia samanaikaisesti kaikissa tai joissakin sellaisissa jäsenvaltioissa, joita laajalle levinnyt rikkomus koskee. Tällaisessa tapauksessa toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että nämä täytäntöönpanotoimet käynnistetään kaikissa asianomaisissa jäsenvaltioissa samanaikaisesti.
5. Edellä olevien 1–4 kohdan mukaisia täytäntöönpanotoimia voidaan antaa nimetyn elimen tehtäväksi vain jos asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset antavat suostumuksensa

tällaiselle toimeksiannolle ja jos toimeksianto ei johda sellaisten tietojen paljastumiseen, joihin sovelletaan 41 artiklassa vahvistettuja ammatti- ja liikesalaisuuden suojaa koskevia sääntöjä.

19 artikla

Koordinoitujen toimien lopettaminen

Koordinoivan viranomaisen on ilmoitettava komissiolle ja asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille viipymättä, kun laajalle levinnyt rikkomus on lopetettu tai kun se on kielletty.

20 artikla

Täytäntöönpanovalta

Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan laajalle levinneitä rikkomuksia koskeviin yhteisiin toimiin sovellettavien menettelyjen yksityiskohdat, erityisesti vakiolomakkeet, joita käytetään toimivaltaisten viranomaisten ja komission välisissä ilmoituksissa ja muussa tietojenvaihdossa. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 48 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

II JAKSO

LAAJALLE LEVINNEET RIKKOMUKSET, JOILLA ON UNIONINLAAJUINEN ULOTTUVUUS

21 artikla

Yhteiset toimet sellaisten laajalle levinneiden rikkomusten yhteydessä, joilla on unioninlaajuinen ulottuvuus

1. Jos on perusteltu syy epäillä, että laajalle levinnyt rikkomus on vahingoittanut tai vahingoittaa tai on omiaan vahingoittamaan kuluttajia vähintään kolmessa neljäsosassa jäsenvaltioita, joiden yhteenlaskettu väestömäärä on vähintään kolme neljäsosaa unionin väestöstä, jäljempänä 'laajalle levinnyt rikkomus, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus', komissio käynnistää yhteisen toimen. Komissio voi tätä varten pyytää tarvittavia tietoja tai asiakirjoja toimivaltaisilta viranomaisilta.

2. Päätös yhteisen toimen käynnistämisestä annetaan tiedoksi niiden jäsenvaltioiden yhteysvirastoille, joita yhteinen toimi koskee.

3. Toimivaltainen viranomainen voi kieltäytyä osallistumasta yhteiseen toimeen jonkin seuraavan syyn perusteella:

- (a) asianomaisessa jäsenvaltiossa on jo aloitettu oikeuskäsittely samasta rikkomuksesta samaa elinkeinonharjoittajaa vastaan;
- (b) asianomaisessa jäsenvaltiossa on jo annettu lainvoimainen tuomio tai lainvoimainen hallintopäätös samasta rikkomuksesta samaa elinkeinonharjoittajaa vastaan.

4. Kun yhteisen toimen käynnistämisestä on ilmoitettu 2 kohdan mukaisesti ja toimivaltainen viranomainen päättää olla osallistumatta siihen, sen on viipymättä ilmoitettava päätöksestään komissiolle ja muille asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille ja esitettävä perustelut 3 kohdan mukaisesti sekä toimitettava tarvittavat todistusasiakirjat.

5. Komissio koordinoi yhteistä toimea.

22 artikla

Tutkintatoimet

1. Asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset, joita komissio koordinoi, toteuttavat samanaikaisesti tutkintatoimia sen toteamiseksi, onko tapahtunut laajalle levinnyt rikkomus, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus.
2. Asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset voivat käyttää III luvussa tarkoitettua keskinäisen avunannon mekanisme erityisesti näytön ja tietojen keräämiseen muista jäsenvaltioista kuin siitä jäsenvaltiosta, jota yhteinen toimi koskee, tai sen varmistamiseksi, että asianomainen elinkeinonharjoittaja ei pysty välttämään täytäntöönpanotoimia.

23 artikla

Yhteinen kanta

1. Tutkintatoimien tulokset ja arviointi laajalle levinneestä rikkomuksesta, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, esitetään yhteisessä kannassa, josta asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset sopivat keskenään.
2. Jos on epätodennäköistä, että rikkomus lopetetaan siitä vastuussa olevan elinkeinonharjoittajan antamien sitoumusten tuloksena, toimivaltaiset viranomaiset voivat toteuttaa 25 artiklassa tarkoitettuja täytäntöönpanotoimia yhteistä kantaa vahvistamatta ja pyytämättä vastuussa olevaa elinkeinonharjoittajaa ehdottamaan sitoumuksia.
3. Ellei 41 artiklassa vahvistetuista ammatti- ja liikesalaisuuden suojaa koskevista säännöistä muuta johdu, toimivaltaiset viranomaiset voivat tarvittaessa julkaista yhteisen kannan tai osia siitä verkkosivustoillaan ja komission verkkosivustolla, jos on tarpeen, että muut asianomaiset osapuolet esittävät siitä näkemyksensä.

24 artikla

Sitoumukset

1. Asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset, joita komissio koordinoi, voivat kehottaa elinkeinonharjoittajaa, joka on vastuussa sellaisesta laajalle levinneestä rikkomuksesta, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, ehdottamaan sitoumuksia rikkomuksen lopettamiseksi ja korvauksen suorittamiseksi kuluttajille, joille on aiheutunut vahinkoa rikkomuksen seurauksena. Elinkeinonharjoittaja voi myös omasta aloitteestaan ehdottaa sitoumuksia rikkomuksen lopettamiseksi ja korvauksen suorittamiseksi kuluttajille.
2. Kun elinkeinonharjoittaja ehdottaa sitoumuksia, asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset voivat tarvittaessa julkaista ehdotetut sitoumukset verkkosivustoillaan ja komission verkkosivustolla, jotta muut asianomaiset osapuolet voivat esittää niistä näkemyksensä ja voidaan tarkistaa, ovatko sitoumukset riittävät rikkomuksen lopettamiseksi ja korvauksen suorittamiseksi kuluttajille.
3. Asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava ehdotetut sitoumukset ja ilmoitettava arviointinsa tulos elinkeinonharjoittajalle yhteisellä kannalla. Jos sitoumukset ovat riittävät rikkomuksen lopettamiseksi ja tarvittaessa korvauksen suorittamiseksi kuluttajille, toimivaltaisten viranomaisten on hyväksyttävä ne ja asetettava määräaika, johon mennessä sitoumukset on pantava täytäntöön.

4. Asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on seurattava sitoumusten täytäntöönpanoa. Niiden on erityisesti varmistettava, että asianomainen elinkeinonharjoittaja raportoi säännöllisesti komissiolle sitoumusten täytäntöönpanon edistymisestä. Toimivaltaiset viranomaiset voivat tarvittaessa pyytää näkemyksiä kuluttajajärjestöiltä, muita asianomaisilta osapuolilta ja asiantuntijoilta, jotta voidaan tarkistaa, ovatko elinkeinonharjoittajan toteuttamat toimenpiteet sitoumusten mukaisia.

25 artikla

Täytäntöönpanotoimet

1. Asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on sovittava, mikä toimivaltainen viranomainen tai tarvittaessa mitkä toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat täytäntöönpanotoimia elinkeinonharjoittajaa vastaan muiden toimivaltaisten viranomaisten puolesta, kun kyseessä on jokin seuraavista tilanteista:

- a) on epätodennäköistä, että rikkomus lopetetaan siitä vastuussa olevan elinkeinonharjoittajan antamien sitoumusten tuloksena;
- b) elinkeinonharjoittaja ei ehdota sitoumuksia;
- c) elinkeinonharjoittajan ehdottamat sitoumukset eivät ole riittäviä rikkomuksen lopettamiseksi ja korvauksen suorittamiseksi kuluttajille;
- d) elinkeinonharjoittaja ei pane sitoumuksia täytäntöön 3 kohdassa asetetussa määräajassa;

2. Kun muut asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset ovat nimenneet yhden toimivaltaisen viranomaisen toteuttamaan täytäntöönpanotoimia, se saa toimivallan toimia kunkin tällaisen jäsenvaltion kuluttajien puolesta niin kuin nämä olisivat sen omia kuluttajia. Toimivaltaiset viranomaiset ottavat täytäntöönpanotoimista vastaavan toimivaltaisen viranomaisen nimeämisessä huomioon asianomaisen elinkeinonharjoittajan sijainnin.

3. Silloin kun toimivaltaiset viranomaiset eivät toimi 2 kohdan mukaisesti, niiden on toteutettava täytäntöönpanotoimia samanaikaisesti useissa tai kaikissa niissä jäsenvaltioissa, joita laajalle levinnyt rikkomus, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, koskee. Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että nämä täytäntöönpanotoimet käynnistetään kaikissa asianomaisissa jäsenvaltioissa samanaikaisesti.

4. Edellä olevien 1–3 kohdan mukaisia täytäntöönpanotoimia voidaan antaa nimetyn elimen tehtäväksi vain jos niiden jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset, joita toimet koskevat, antavat suostumuksensa tällaiselle toimeksiannolle ja jos toimeksianto ei johda sellaisten tietojen paljastumiseen, joihin sovelletaan 41 artiklassa vahvistettuja ammatti- ja liikesalaisuuden suojaa koskevia sääntöjä.

26 artikla

Yhteisten toimien lopettaminen sellaisten laajalle levinneiden rikkomusten yhteydessä, joilla on unioninlaajuinen ulottuvuus

1. Komissio päättää yhteisten toimien lopettamisesta, kun kyseessä on jokin seuraavista tilanteista:

- a) 21 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset yhteisen toimen toteuttamiselle eivät täyty;
- b) asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset katsovat, ettei ole tapahtunut sellaista laajalle levinnyttä rikkomusta, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus;

c) asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset katsovat, että elinkeinonharjoittajan antamien sitoumusten toteuttaminen on johtanut rikkomuksen lopettamiseen ja tarvittaessa korvauksen suorittamiseen kuluttajille;

d) asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset katsovat, että 25 artiklan mukaiset täytäntöönpanotoimet ovat johtaneet rikkomuksen lopettamiseen tai kieltämiseen ja tarvittaessa korvauksen suorittamiseen kuluttajille.

2. Komissio ilmoittaa asianomaisen jäsenvaltion yhteysvirastolle yhteisen toimen lopettamista koskevasta päätöksestä.

27 artikla

Täytäntöönpanovalta

Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan sellaisia laajalle levinneitä rikkomuksia, joilla on unioninlaajuinen ulottuvuus, koskeviin yhteisiin toimiin sovellettavien menettelyjen yksityiskohdat, erityisesti vakiolomakkeet, joita käytetään toimivaltaisten viranomaisten ja komission välisissä ilmoituksissa ja muussa tietojenvaihdossa. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 48 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

III JAKSO

TÄMÄN LUVUN MUKAISIIN KOORDINOITUIHIN TOIMIIN JA YHTEISIIN TOIMIIN SOVELLETTAVAT YLEISET SÄÄNNÖKSET

28 artikla

Menettely päätösten tekemiseksi jäsenvaltioiden kesken

Toimivaltaisten viranomaisten on ratkaistava tähän lukuun liittyvät asiat yhteisymmärryksessä.

29 artikla

Koordinoinnin tehtävä

1. Edellä olevien 16, 21 tai 32 artiklan mukaisesti nimettävän koordinoinnin tehtäviin kuuluu erityisesti:

- (a) varmistaa, että kaikki asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset ja komissio saavat hyvissä ajoin asianmukaiset tiedot täytäntöönpanotoimien edistymisestä, suunnitteilla olevista toimista ja toimenpiteistä, jotka on tarkoitus hyväksyä;
- (b) koordinoita ja seurata tutkintatoimia, tarkastuksia ja asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten I ja II jakson mukaisesti päättämien välitoimien hyväksymistä, sekä muita 8 artiklassa tarkoitettuja toimia;
- (c) koordinoita valmisteluja ja jakaa kaikki tarvittavat asiakirjat asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten ja komission kesken;
- (d) pitää yhteyttä elinkeinonharjoittajiin ja muihin valvonta-, tutkinta- ja täytäntöönpanotoimien osapuoliin, paitsi jos asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten ja komission kesken on sovittu toisin;

- (e) koordinoida asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten toteuttamia arviointi-, kuulemis- ja seurantatoimia sekä muita tarvittavia toimia, jotka ovat tarpeen asianomaisen elinkeinonharjoittajan ehdottamien sitoumusten käsittelemistä ja toteuttamista varten;
- (f) koordinoida muita asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten hyväksymiä täytäntöönpanotoimia, mukaan lukien tuomioistuimille tehtävät hakemukset tarvittavien määräysten ja päätösten saamiseksi, seuraamusten määrääminen ja kuluttajille suoritettavien korvausten varmistamiseksi tarvittavien toimenpiteiden hyväksyminen;
- (g) koordinoida asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten esittämiä III luvussa tarkoitettuja keskinäistä avunantoa koskevia pyyntöjä.

2. Koordinoija ei ole vastuussa asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten toimista tai laiminlyönnestä niiden käyttäessä 8 artiklassa tarkoitettuja valtuuksia.

30 artikla

Yhteistyövelvoite ja kielijärjestelyt

1. Toimivaltaisten viranomaisten on koordinoitava markkinoiden valvontatoimia ja täytäntöönpanotoimia, joilla puututaan I ja II jaksossa tarkoitettuihin laajalle levinneisiin rikkomuksiin. Niiden on vaihdettava kaikkia tarvittavia tietoja ja annettava toisilleen ja komissiolle viipymättä kaikki muu tarvittava apu.
2. Toimivaltaisten viranomaisten on asetettava saataville riittävät resurssit koordinoitujen tutkinta- ja täytäntöönpanotoimien toteuttamista varten. Toimivaltaiset viranomaiset voivat kutsua komission virkamiehiä ja muita komission valtuuttamia avustavia henkilöitä osallistumaan koordinoituihin tutkinta- ja täytäntöönpanotoimiin ja muihin tämän luvun nojalla toteutettaviin toimiin.
3. Asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten ja komission on sovittava siitä, mitä kieliä ne käyttävät tämän luvun mukaisesti koordinoituihin ja yhteisiin toimiin ja kuluttajamarkkinoiden yhtenäisiin tutkintatoimiin liittyvissä ilmoituksissa ja kaikessa niihin liittyvässä viestinnässä.
4. Jos asiasta ei päästä sopimukseen, ilmoitukset ja muut viestit lähetetään sen jäsenvaltion virallisella kielellä, joka laatii ilmoituksen tai muun viestin. Siinä tapauksessa kukin toimivaltainen viranomainen huolehtii tarvittavista käännöksistä muilta toimivaltaisilta viranomaisilta vastaanotettujen ilmoitusten, viestien ja muiden asiakirjojen osalta.
5. Silloin kun I ja II jakson nojalla toteutetut koordinoituvat tai yhteiset toimet koskevat seuraaviin unionin säädöksiin kohdistuvia laajalle levinneitä rikkomuksia, koordinoijan on kutsuttava Euroopan pankkiviranomainen osallistumaan toimiin tarkkailijana:
 - (a) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/17/EU, annettu 4 päivänä helmikuuta 2014, kuluttajille tarkoitetuista kiinteää asunto-omaisuutta koskevista luottosopimuksista;
 - (b) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/92/EU, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014, maksutileihin liittyvien maksujen vertailukelpoisuudesta, maksutilien siirtämisestä ja mahdollisuudesta käyttää perusmaksutilejä.

31 artikla

Yhteinen kanta ja elinkeinonharjoittajien kuuleminen

1. Edellä 17 ja 23 artiklassa tarkoitettu yhteinen kanta on annettava tiedoksi rikkomuksesta vastuussa olevalle elinkeinonharjoittajalle. Rikkomuksesta vastuussa olevalle elinkeinonharjoittajalle on annettava mahdollisuus esittää näkemyksensä yhteisessä kannassa esitetyistä seikoista.

2. Elinkeinonharjoittajalla on oltava oikeus käyttää viestinnässä sen jäsenvaltion virallista kieltä, johon elinkeinonharjoittaja on sijoittautunut tai jossa sillä on kotipaikka. Elinkeinonharjoittaja voi luopua tästä oikeudesta tai pyytää, että viestinnässä toimivaltaisten viranomaisten kanssa käytetään jotakin toista unionin virallista kieltä.

3. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan yksityiskohdat koordinoituihin ja yhteisiin toimiin liittyvien elinkeinonharjoittajan puolustautumisoikeuksien toteuttamista varten. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 48 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

32 artikla

Kuluttajamarkkinoiden yhtenäiset tutkintatoimet

1. Kun markkinoiden kehityssuuntausten, kuluttajavalitusten tai muiden tietojen perusteella on syytä epäillä, että on saattanut tapahtua, parhaillaan tapahtuu tai voi tapahtua laajalle levinnyt rikkomus, asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset voivat päättää toteuttaa kuluttajamarkkinoiden yhtenäisen tutkintatoimen (tehotarkastus). Tällaisia yhtenäisiä tutkintatoimia koordinoi komissio.

2. Asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on käytettävä tällaisen yhtenäisen tutkintatoimen toteuttamisessa 8 artiklassa tarkoitettuja valtuuksia ja muita niille kansallisen lain nojalla kuuluvia valtuuksia.

3. Toimivaltaiset viranomaiset voivat kutsua komission virkamiehiä ja muita komission valtuuttamia avustavia henkilöitä osallistumaan tehotarkastuksiin.

4. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan tehotarkastuksiin liittyvien menettelyjen yksityiskohdat. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 48 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

V LUKU

KULUTTAJANSUOJAA KOSKEVAN YHTEISTYÖN VALVONTAMEKANISMI

33 artikla

Valvontamekanismi

1. Komissio pitää yllä valvontamekanismia, jossa vaihdetaan tietoja rikkomuksista ja epäillyistä rikkomuksista.

2. Valvontamekanismi muodostuu 34 artiklan mukaisesta ilmoitusmekanismista ja 36 artiklaan perustuvasta rikkomusten havaitsemista tai epäiltyjä rikkomuksia koskevasta muusta tietojenvaihdosta.

3. Valvontamekanismi toteutetaan 43 artiklassa tarkoitetun tietokannan avulla.

34 artikla

Ilmoitusmekanismi

1. Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava viipymättä vakiolomakkeella 43 artiklassa tarkoitetun tietokannan kautta komissiolle ja muille toimivaltaisille viranomaisille kaikista perustelluista epäilyistä, joiden mukaan sen alueella tapahtuu parhaillaan rikkomus, joka voi vaikuttaa kuluttajien etuihin myös muissa jäsenvaltioissa, jäljempänä 'ilmoitus'.

2. Komission on viipymättä ilmoitettava 43 artiklassa tarkoitetun tietokannan kautta asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille kaikista perustelluista epäilyistä, joiden mukaan unionin alueella on tapahtunut rikkomus, jäljempänä 'ilmoitus'.

3. Toimivaltaisen viranomaisen tai komission on annettava ilmoituksessa erityisesti seuraavat epäiltyä rikkomusta koskevat tiedot, jos ne ovat saatavilla:

a) kuvaus teosta tai laiminlyönnistä, josta rikkomus muodostuu;

b) tuote tai palvelu, jota rikkomus koskee;

c) jäsenvaltio, jota rikkomus koskee tai saattaa koskea;

d) elinkeinonharjoittaja, joka on tai jonka epäillään olevan vastuussa rikkomuksesta;

e) mahdollisesti toteutettavien toimien oikeusperusta kansallisessa lainsäädännössä ja tämän asetuksen liitteessä mainitut vastaavat unionin säädökset;

f) oikeudenkäyntimenettelyjen, täytäntöönpanotoimien tai muiden rikkomuksen perusteella toteutettavien toimien luonne, ajankohta ja kesto;

g) oikeudenkäyntimenettelyjen, täytäntöönpanotoimien tai muiden rikkomuksen perusteella toteutettavien toimien tilanne;

h) oikeudenkäyntimenettelyjen ja muiden toimien toteuttamisesta vastaava toimivaltainen viranomainen;

i) onko ilmoitus annettu 'tiedoksi' vai 'toimien toteuttamista varten'.

4. Jos ilmoitus on annettu 'toimien toteuttamista varten', toimivaltainen viranomainen tai komissio voi pyytää muita toimivaltaisia viranomaisia ja komissiota tarkistamaan, tapahtuuko muiden jäsenvaltioiden alueella samankaltaisia epäiltyjä rikkomuksia tai onko muissa jäsenvaltioissa jo toteutettu täytäntöönpanotoimia tällaisia rikkomuksia vastaan.

5. Jotta epäilyihin rikkomuksiin voitaisiin puuttua tuloksellisesti, asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitukseen saaduista vastauksista riippuen toteutettava tarvittavat III ja IV luvussa tarkoitetut toimenpiteet.

6. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan ilmoitusmekanismin toimintaa koskevat yksityiskohdat, mukaan lukien vakiolomakkeet ilmoitusten tekemistä varten. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 48 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

35 artikla

Muiden yksiköiden osallistuminen ilmoitusmekanismiin

1. Nimettyjen elinten ja Euroopan kuluttajakeskusten on osallistuttava 34 artiklan mukaiseen ilmoitusmekanismiin. Jäsenvaltioiden on nimettävä kuluttajajärjestöjä ja -yhdistyksiä ja muita yksiköitä, kuten elinkeinonharjoittajien järjestöjä, joilla on kuluttajansuojaa koskevaa

asiantuntemusta ja siihen liittyvä oikeutettu etu, osallistumaan ilmoitusmekanismin toimintaan. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi nämä yksiköt viipymättä.

2. Komissio voi nimetä myös muita yksiköitä, jotka edustavat kuluttajien ja yritysten etuja unionin tasolla, osallistumaan ilmoitusmekanismin toimintaan.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuilla yksiköillä on oikeus ilmoittaa komissiolle ja asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille epäillyistä rikkomuksista ja toimittaa 34 artiklan 3 kohdassa luetellut tiedot ulkoisiin ilmoituksiin tarkoitetulla vakiolomakkeella 43 artiklassa tarkoitetun tietokannan kautta, jäljempänä 'ulkoinen ilmoitus'.

4. Ulkoinen ilmoitus voidaan tehdä ainoastaan 'tiedoksi'. Toimivaltaisilla viranomaisilla ei ole velvollisuutta käynnistää menettelyä tai toteuttaa toimia näiden yksiköiden esittämien ilmoitusten ja tietojen perusteella. Ulkoisia ilmoituksia tekevien yksiköiden on varmistettava, että niiden toimittamat tiedot ovat totuudenmukaisia, ajantasaisia ja täsmällisiä, ja niiden on tarvittaessa oikaistava toimittamiaan tietoja viipymättä tai poistettava ne. Tätä varten niillä on oltava pääsy toimittamiinsa tietoihin, ellei 41 ja 43 artiklassa tarkoitetuista rajoituksista muuta johdu.

5. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan yksityiskohdat muiden yksiköiden nimeämisestä ja niiden ilmoitusmekanismiin osallistumisesta varten. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 48 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

36 artikla

Rikkomusten havaitsemiseen liittyvien muiden tietojen vaihto

1. Toimivaltaisten viranomaisten on viipymättä ilmoitettava komissiolle ja muille toimivaltaisille viranomaisille 43 artiklassa tarkoitetun tietokannan kautta kaikista toimenpiteistä, joita ne ovat toteuttaneet alueellaan tapahtuneisiin kuluttajien etuja suojaavien lakien rikkomuksiin puuttumiseksi, jos ne epäilevät, että tällaiset rikkomukset saattavat vaikuttaa kuluttajien etuihin muissa jäsenvaltioissa, ja erityisesti:

- (a) kaikista ilmoituksista, määräyksistä, päätöksistä ja muista vastaavista toimivaltaisen viranomaisen tai muun viranomaisen toimenpiteistä, jotka koskevat kansallisen menettelyn aloittamista rikkomusta tai epäiltyä rikkomusta vastaan;
- (b) kaikista tuomioistuimen tai muun oikeusviranomaisen päätöksistä, tuomioistuimen määräyksistä tai kieltomääräyksistä ja muista vastaavista toimenpiteistä, jotka koskevat rikkomusta tai epäiltyä rikkomusta;
- (c) tarvittaessa kaikista muista muiden kansallisten viranomaisten tai nimettyjen elinten tiedoista, päätöksistä, määräyksistä ja toimista, jotka koskevat rikkomusta tai epäiltyä rikkomusta.

2. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan yksityiskohdat muiden sellaisten tietojen vaihtoa varten, joilla on merkitystä tässä asetuksessa tarkoitettujen rikkomusten havaitsemisen kannalta. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 48 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

VI LUKU

MUUT UNIONINLAAJUISET TOIMET

37 artikla

Muiden valvontaa ja täytäntöönpanoa edistävien toimien koordinointi

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava toisilleen ja komissiolle seuraavilla aloilla toteuttamistaan toimista:

- a) kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien virkamiesten koulutus, myös kielikoulutus ja koulutusseminaarien järjestäminen;
- b) kuluttajavalituksia koskevien tietojen kerääminen, luokittelu ja vaihto;
- c) toimivaltaisten virkamiesten toimialakohtaisten verkostojen kehittäminen;
- d) tiedotus- ja viestintävälineiden kehittäminen;
- e) kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavia virkamiehiä koskevien standardien, menetelmien ja ohjeiden kehittäminen;
- f) virkamiesvaihto, mukaan lukien valmiudet toteuttaa III ja IV luvussa tarkoitettuja toimia.

2. Jäsenvaltioiden on koordinoitava ja järjestettävä yhdessä 1 kohdassa mainittuja toimia.

3. Komission ja jäsenvaltioiden on säännöllisesti jaettava kuluttajavalituksia koskevia tietoja. Komissio kehittää tätä varten yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa yhdenmukaisen menettelyn kuluttajavalituksia koskevien tietojen luokittelua ja niistä raportointia varten ja pitää sitä yllä.

4. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettun yhteistyökehityksen kehittämistä varten. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 48 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

38 artikla

Virkamiesvaihto toimivaltaisten viranomaisten välillä

1. Toimivaltaiset viranomaiset voivat osallistua toimivaltaisten virkamiesten vaihtoon muiden jäsenvaltioiden kanssa yhteistyön parantamiseksi. Toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta muiden jäsenvaltioiden toimivaltaiset virkamiehet voivat osallistua tuloksellisesti toimivaltaisen viranomaisen toimiin. Näille virkamiehille on tätä varten annettava valtuudet suorittaa ne tehtävät, jotka vastaanottava toimivaltaisen viranomaisen heille antaa, vastaanottavan jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti.

2. Toimivaltaisen virkamiehen siviili- ja rikosoikeudellinen vastuu määräytyy vaihdon aikana samalla tavalla kuin vastaanottavan toimivaltaisen viranomaisen virkamiesten vastuu. Toisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten virkamiesten on noudatettava ammatillisia menettelytapasääntöjä, ja heihin on sovellettava vastaanottavan toimivaltaisen viranomaisen sisäisiä menettelytapaohjeita. Näissä menettelytapaohjeissa on varmistettava erityisesti yksilöiden suojele henkilötietojen käsittelyssä, menettelyn oikeudenmukaisuus ja 41 artiklassa vahvistettujen, ammatti- ja liikesalaisuuden suoja koskevien sääntöjen noudattaminen.

39 artikla

Kuluttajapolitiikkaa koskevien tietojen vaihto

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava toisilleen ja komissiolle esimerkiksi seuraavista kuluttajien etujen suojaamiseksi toteutetuista toimista:

- a) kuluttajavalistus ja -neuvonta;

- b) kuluttajien edustajien toimien tukeminen;
- c) tuomioistuimen ulkopuolisista kuluttajariitojen ratkaisumenettelyistä vastaavien elinten toimien tukeminen;
- d) kuluttajien oikeussuojakeinojen tukeminen;
- e) kuluttajien käyttäytymiseen ja asenteisiin liittyvien tilastojen, tutkimustulosten ja muiden tietojen kerääminen.

2. Jäsenvaltiot voivat yhteistyössä komission kanssa toteuttaa yhteisiä toimia 1 kohdassa mainituilla aloilla. Jäsenvaltioiden on laadittava yhteistyössä komission kanssa yhteiset puitteet 1 kohdan e alakohdassa mainittuja toimia varten.

3. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä 1 kohdassa tarkoitetun tietojenvaihtokehyksen laatimista varten. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 48 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

40 artikla

Kansainvälinen yhteistyö

1. Unionin on tehtävä yhteistyötä kolmansien maiden ja toimivaltaisten kansainvälisten järjestöjen kanssa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvilla aloilla kuluttajien etujen suojaamiseksi. Yhteistyöhön liittyvistä järjestelyistä, kuten keskinäistä avunantoa koskevien järjestelyjen käyttöönotosta, luottamuksellisten tietojen vaihdosta ja henkilöstön vaihto-ohjelmista, voidaan tehdä unionin ja asianomaisten kolmansien maiden välisiä sopimuksia.

2. Yhteistyötä ja keskinäistä avunantoa koskeviin unionin ja kolmansien maiden välisiin sopimuksiin, joiden tarkoituksena on suojata ja edistää kuluttajien etuja, sovelletaan luottamuksellisten tietojen ja henkilötietojen suojaa, joka vastaa 41 artiklassa vahvistettuja sääntöjä.

3. Kun toimivaltainen viranomais on vastaanottanut tietoja kolmannen valtion viranomaiselta, sen on toimitettava tiedot yksilöiden suojelua henkilötietojen käsittelyssä koskevan unionin lainsäädännön mukaisesti muiden jäsenvaltioiden asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille, jos kyseisen kolmannen valtion kanssa tehdyt kahdenväliset avunantosopimukset sallivat sen.

4. Toimivaltainen viranomais voi myös toimittaa tämän asetuksen mukaisesti välitetyt tiedot yksilöiden suojelua henkilötietojen käsittelyssä koskevan unionin lainsäädännön mukaisesti kolmannen valtion viranomaiselle kyseisen valtion kanssa tehdyn kahdenvälisen avunantosopimuksen mukaisesti, jos tietojen toimittamiseen on saatu suostumus tiedot alun perin toimittaneelta toimivaltaiselta viranomaiselta.

VII LUKU

AMMATTISALAISUUDEN SUOJA JA MUUT JÄRJESTELYT

41 artikla

Tietojen käyttö ja ammatti- ja liikesalaisuuden suoja

1. Edellä olevan 8 artiklan nojalla kerättyjä tietoja, jotka toimitetaan toimivaltaisille viranomaisille ja komissiolle, saa käyttää ainoastaan sellaisiin tarkoituksiin, joiden avulla varmistetaan kuluttajien etuja suojaavien säännösten noudattaminen.

2. Toimivaltaisten viranomaisten, tuomioistuinten, muiden viranomaisten ja komission palveluksessa oleville henkilöille missä tahansa muodossa toimitetut tiedot, myös komissiolle ilmoitetut ja 43 artiklassa tarkoitettuun tietokantaan tallennetut tiedot, ovat luottamuksellisia ja kuuluvat salassapitovelvollisuuden piiriin, jos niiden ilmaiseminen aiheuttaisi vahinkoa

- (a) yksityiselämän ja yksilön koskemattomuuden suojalle, erityisesti unionin lainsäädännön mukaiselle henkilötietojen suojalle,
 - (b) luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön taloudellisille eduille, mukaan lukien teollis- ja tekijänoikeudet,
 - (c) tuomioistuinkäsittelylle ja oikeudelliselle neuvonannolle, tai
 - (d) tarkastus- ja tutkintatoimien tarkoitukselle.
- 3. Sen estämättä, mitä 2 kohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat käyttää ja paljastaa tietoja, jotka ovat tarpeen
- (a) unionin sisäisen tai laajalle levinneen rikkomuksen osoittamista varten;
 - (b) unionin sisäisen tai laajalle levinneen rikkomuksen lopettamista tai kieltämistä varten.

42 artikla

Näytön ja tutkintaan perustuvien havaintojen käyttö

1. Toimivaltaiset viranomaiset voivat käyttää näyttönä mitä tahansa toimitettuja tietoja, asiakirjoja, havaintoja, lausuntoja, oikeaksi todistettuja jäljennöksiä tai tiedustelutietoja riippumatta siitä, missä muodossa tai mille välineelle ne on tallennettu.

2. Jonkin jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen 8 artiklan nojalla saamaa näyttöä, asiakirjoja, tietoja, selvityksiä ja tutkintaan perustuvia havaintoja voidaan käyttää muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten tämän asetuksen soveltamista varten käynnistämässä menettelyissä ilman muita muotovaatimuksia.

43 artikla

Tietokanta ja järjestelmä rikkomuksia koskevien tietojen vaihtamista varten

1. Komissio perustaa tarvittavan sähköisen tietokannan ja pitää sitä yllä tallentaakseen ja käsitelläkseen siinä tietoja, jotka on vastaanotettu III luvussa tarkoitettujen keskinäistä avunantoa koskevien pyyntöjen, IV luvussa tarkoitettujen toimien ja V luvussa tarkoitettun valvontamekanismin tueksi. Toimivaltaiset viranomaiset ja komissio voivat tehdä tietokannassa hakuja.

2. Muiden viranomaisten, yksiköiden ja nimettyjen elinten toimittamat tiedot tallennetaan sähköiseen tietokantaan ja niitä käsitellään siinä, mutta näillä viranomaisilla, yksiköillä ja elimillä ei ole pääsyä tähän tietokantaan.

3. Tiettyä rikkomusta koskevat tallennetut tiedot poistetaan viiden vuoden kuluttua siitä kun rikkomus on lopetettu. Viiden vuoden määräaika alkaa päivästä, jona

- (a) pyynnön vastaanottava viranomainen ilmoittaa komissiolle 12 artiklan 3 kohdan nojalla, että unionin sisäinen rikkomus on lopetettu;

- (b) koordinoiva viranomainen ilmoittaa komissiolle 19 artiklan nojalla, että laajalle levinnyt rikkomus on lopetettu tai kielletty;
- (c) komissio päättää 26 artiklan nojalla, että sellaista laajalle levinnyttä rikkomusta, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, koskeva yhteinen toimi on lopetettu, mutta elinkeinonharjoittajan sitoumukset tallennetaan 10 vuodeksi, jotta voidaan varmistaa kuluttajien etuja suojaavien säännösten noudattaminen;
- (d) tiedot on tallennettu tietokantaan, kaikkien muiden tapausten osalta.

4. Komissio hyväksyy tietokannan toteuttamista varten tarvittavat täytäntöönpanosäädökset. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 48 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

44 artikla

Kulujen korvaamisesta luopuminen

Jäsenvaltioiden on luovuttava kaikista tätä asetusta sovellettaessa syntyneiden kulujen korvaamista koskevista vaatimuksistaan. Pyynnön esittävän viranomaisen jäsenvaltio on kuitenkin velvollinen korvaamaan pyynnön vastaanottavan viranomaisen jäsenvaltiolle kustannukset tai tappiot, jotka johtuvat tuomioistuimen perusteettomiksi katsomista toimenpiteistä, siltä osin kuin ne koskevat rikkomuksen asiasisältöä.

45 artikla

Kansalliset valvontasuunnitelmat ja painopisteiden vahvistaminen

1. Kunkin jäsenvaltion on toimitettava komissiolle kahden vuoden välein xx/xx/20xx [tämän asetuksen voimaantulopäivä] alkaen kaksivuotinen valvontasuunnitelma komission tätä varten toimittamaa sähköistä vakiolomaketta käyttäen. Valvontasuunnitelmissa on esitettävä erityisesti

- (a) tiedot markkinoiden kehityssuuntauksista, jotka saattavat vaikuttaa kuluttajien etuihin kyseisessä jäsenvaltiossa, jotta voidaan tuoda esiin seikkoja, joita todennäköisesti esiintyy myös muissa jäsenvaltioissa;
- (b) tarvittaessa yhteenvedo edellisen kaksivuotisen valvontasuunnitelman täytäntöönpanosta, mukaan lukien katsaus tämän asetuksen nojalla toteutetuista toimista, kuluttajavalituksista ja muista vastaanotetuista valituksista, valvonta- ja täytäntöönpanotoimista ja merkittävistä tuomioistuinmenettelyistä, tuomioista ja muista määräyksistä tai toimenpiteistä sekä tarvittaessa perustelut sille, että aiempaa kaksivuotista suunnitelmaa ei ole pantu täysimääräisesti täytäntöön;
- (c) tiedot toimivaltaisten viranomaisten organisaatiosta, valtuuksista ja vastuualueista sekä niihin liittyvät toteutetut tai suunnitellut muutokset;
- (d) kuluttajien etuja suojaavien säännösten täytäntöönpanon valvontaan liittyvät painopisteet kahden seuraavan vuoden aikana kyseisessä jäsenvaltiossa;
- (e) ehdotukset kuluttajien etuja suojaavien säännösten täytäntöönpanon valvontaan liittyviksi painopisteiksi unionissa;
- (f) yhteenvedo kyseisessä jäsenvaltiossa käytettävissä olevista resursseista, jotka on osoitettu kuluttajien etuja suojaavien säännösten täytäntöönpanon valvontaan kahden kuluneen vuoden aikana;

- (g) ilmoitus resursseista, jotka on osoitettu tämän asetuksen täytäntöönpanoon kahden seuraavan vuoden ajaksi.

2. Jos olosuhteissa tai markkinoilla tapahtuu huomattavia muutoksia kahden vuoden aikana siitä kun uusin valvontasuunnitelma on esitetty, jäsenvaltiot voivat esittää tarkistetun valvontasuunnitelman.

46 artikla

Kansallisten valvontasuunnitelmien täytäntöönpanon seuranta

1. Komissio seuraa kansallisten valvontasuunnitelmien täytäntöönpanoa. Komissio voi antaa neuvoja kansallisen valvontasuunnitelman täytäntöönpanoa varten, asettaa vertailuarvoja tämän asetuksen täytäntöönpanoa varten tarvittavista resursseista ja edistää parhaita käytäntöjä.

2. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädökset 45 artiklassa tarkoitettujen sähköisten vakiolomakkeiden laatimista ja kansallisiin valvontasuunnitelmiin liittyvien yksityiskohtien vahvistamista varten. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 48 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

47 artikla

Periaatteet seuraamusten määräämiseksi unionin sisäisten ja laajalle levinneiden rikkomusten perusteella

1. Kun toimivaltaiset viranomaiset määräävät seuraamuksia unionin sisäisten ja laajalle levinneiden rikkomusten perusteella, niiden on otettava huomioon muun muassa seuraavat seikat:

- (a) alue, jolla rikkomus on tapahtunut;
- (b) muiden jäsenvaltioiden kuluttajille aiheutuneiden tai todennäköisesti aiheutuvien vahinkojen kokonaisuus;
- (c) rikkomuksen toistuminen samassa jäsenvaltiossa tai unionissa.

2. Komissio voi antaa suosituksia unionin sisäisten ja laajalle levinneiden rikkomusten perusteella määrättävistä seuraamuksista ja niiden koordinoinnista IV luvun mukaisesti.

VIII LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

48 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

49 artikla

Ilmoitukset

Jäsenvaltioiden on viipymättä toimitettava komissiolle kirjallisina tässä asetuksessa tarkoitetuista kysymyksistä antamansa kansalliset säännökset tai muita kuin yksittäistapauksia koskevat sopimukset, joita ne tekevät.

50 artikla

Arviointi

Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta [viimeistään xx/xx/20xx, viimeistään seitsemän vuoden kuluttua sen voimaantulosta].

Kertomuksessa esitetään arviointi asetuksen soveltamisesta, mukaan lukien arviointi tähän asetukseen perustuvan kuluttajien etujen suojaamista koskevien säännösten täytäntöönpanon valvonnan tuloksellisuudesta sekä selvitys muun muassa siitä, miten kuluttajien etujen suojaamista koskevien säännösten noudattaminen elinkeinonharjoittajien keskuudessa on kehittynyt keskeisillä kuluttajamarkkinoilla, joilla käydään rajatylittävää kauppaa.

51 artikla

Asetuksen (EU) N:o 2006/2004 liitteen muuttaminen

Lisätään asetuksen (EU) N:o 2006/2004 liitteeseen kohdat seuraavasti:

”18. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/83/EU, annettu 25 päivänä lokakuuta 2011, kuluttajan oikeuksista (EUVL L 304, 22.11.2011, s. 64).

19. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/123/EY, annettu 12 päivänä joulukuuta 2006, palveluista sisämarkkinoilla: 20 artikla (EUVL L 376, 27.12.2006, s. 36).

20. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 1371/2007, annettu 23 päivänä lokakuuta 2007, rautatieliikenteen matkustajien oikeuksista ja velvollisuuksista (EUVL L 315, 3.12.2007, s. 14).

21. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 1107/2006, annettu 5 päivänä heinäkuuta 2006, vammaisten ja liikuntarajoitteisten henkilöiden oikeuksista lentoliikenteessä (EUVL L 204, 26.7.2006, s. 1).

22. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 1008/2008, annettu 24 päivänä syyskuuta 2008, lentoliikenteen harjoittamisen yhteisistä säännöistä yhteisössä: 22, 23 ja 24 artikla (EUVL L 293, 31.10.2008, s. 3).

23. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/17/EU, annettu 4 päivänä helmikuuta 2014, kuluttajille tarkoitetuista kiinteää asunto-omaisuutta koskevista luottosopimuksista: 10, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 21, 22 ja 23 artikla, 10 luku ja liitteet I ja II (EUVL L 60, 28.2.2014, p. 34).

24. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/92/EU, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014, maksutileihin liittyvien maksujen vertailukelpoisuudesta, maksutilien siirtämisestä ja mahdollisuudesta käyttää perusmaksutilejä: 4–18 artikla ja 20 artiklan 2 kohta (EUVL L 257, 28.8.2014, s. 214).”

52 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetus (EU) N:o 2006/2004 [tämän asetuksen soveltamisen alkamispäivästä].

53 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tätä asetusta sovelletaan [vuoden kuluttua sen voimaantulopäivästä] alkaen.

Asetuksen 51 artiklaa sovelletaan kuitenkin [tämän asetuksen voimaantulopäivästä].

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

SÄÄDÖKSEEN LIITTYVÄ RAHOITUSSELVITYS

1. PERUSTIEDOT EHDOTUKSESTA/ALOITTEESTA

1.1. Ehdotuksen/aloitteen nimi

Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi, jolla korvataan kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä 27 päivänä lokakuuta 2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 2006/2004 (kuluttajansuojayhteistyöstä annettu asetus)

1.2. Toimintalohko(t) toimintoperusteisessa johtamis- ja budjetointijärjestelmässä (ABM/ABB)⁷²

Osasto 33 – Oikeus- ja kuluttaja-asiat – Luku 33 04: Kuluttajaohjelma

1.3. Ehdotuksen/aloitteen luonne

☐ Ehdotus/aloite liittyy **uuteen toimeen**

☐ Ehdotus/aloite liittyy **uuteen toimeen, joka perustuu pilottihankkeeseen tai valmistelutoimeen**⁷³

☒ Ehdotus/aloite liittyy **käynnissä olevan toimen jatkamiseen**

☐ Ehdotus/aloite liittyy **toimeen, joka on suunnattu uudelleen**

1.4. Tavoite (Tavoitteet)

1.4.1. Komission monivuotinen strateginen tavoite (monivuotiset strategiset tavoitteet), jonka (joiden) saavuttamista ehdotus/aloite tukee

Digitaalisten sisämarkkinoiden strategia

1.4.2. Erityistavoite (erityistavoitteet) sekä toiminto (toiminnot) toimintoperusteisessa johtamis- ja budjetointijärjestelmässä

Erityistavoite nro

Kehittää uudenaikaisempia, tehokkaampia ja tuloksellisempia yhteistyömekanismeja kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanon valvonnan alalla ja edistää digitaalisten sisämarkkinoiden toteuttamista.

⁷²

ABM: toimintoperusteinen johtaminen; ABB: toimintoperusteinen budjetointi.

⁷³

Sellaisina kuin nämä on määritelty varainhoitoasetuksen 54 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa.

1.4.3. Odotettavissa olevat tulokset ja vaikutukset

Selvitys siitä, miten ehdotuksella/aloitteella on tarkoitus vaikuttaa edunsaajien/kohderyhmän tilanteeseen

Kuluttajat: Entistä parempien välineiden ja menettelyjen ansiosta uuden asetuksen nojalla voidaan puuttua tuloksellisemmin kuluttajille aiheutuviin vahinkoihin, jotka johtuvat kaikkialla EU:ssa tapahtuvista laajalle levinneistä rikkomuksista.

Talouden toimijat: Ehdotuksella ei aseteta yrityksille uusia oikeudellisia velvoitteita. Vähittäismarkkinoita koskevan sääntely-ympäristön parantaminen auttaa yrityksiä, pk-yritykset mukaan lukien, välttämään oikeudellisesta neuvonnasta aiheutuvia kuluja rajatylittävässä kaupankäynnissä. Näin yritykset voivat luottaa siihen, että sama EU:n kuluttajansuojalainsäädäntö pannaan yhdenmukaisesti täytäntöön myös muissa maissa, joissa ne haluavat toimia. Johdonmukaisempi täytäntöönpanon valvonta rajatylittävässä kaupassa parantaa rehellisten, lainkuuliaisten yritysten kilpailukykyä, lisää kilpailua ja tasapainottaa toimintaedellytyksiä sisämarkkinoilla.

Täytäntöönpanon valvonnasta vastaavat viranomaiset: Ehdotuksella selkeytetään oikeudellista kehystä, jonka perusteella viranomaiset tekevät yhteistyötä rajatylittävissä tilanteissa. Komissio voi tukea jäsenvaltioita mahdollisimman hyvin niiden toteuttaessa täytäntöönpanotoimia sellaisia rikkomuksia vastaan, joilla on unioninlaajuinen ulottuvuus, jolloin voidaan välttää tarpeettomat rinnakkaiset menettelyt. Viranomaiset säästävät rahaa, kun todisteita voidaan käyttää useamman kerran, päällekkäisyydet voidaan välttää ja varmistaa toimien yhdenmukaisuus mahdollisimman pitkälle. Yhdellä koordinoitulla toimella voidaan korvata 28 kansallista toimea, jolloin kertyvien nettosäästöjen arvioidaan vaihtelevan noin 44 prosentista (kun koordinoitu toimi onnistuu) 76 prosenttiin (jos toimi ei onnistu).

1.4.4. Tulos- ja vaikutusindikaattorit

Selvitys siitä, millaisin indikaattorein ehdotuksen/aloitteen toteuttamista seurataan

- laiminlyöntiaste
- sellaisten asetuksen perusteella tehtyjen keskinäistä avunantoa koskevien pyyntöjen lukumäärä, joiden yhteydessä ei noudatettu sitovia määräaikoja
- asetuksen perusteella toteutettujen koordinoitujen ja yhteisten toimien lukumäärä
- sidosryhmien, myös komission, tekemien tiedoksi-tyyppisten ilmoitusten lukumäärä
- kahden vuoden välein laaditut kansalliset valvontasuunnitelmat
- vertailuarvojen määrittäminen asetuksen perusteella toteutettavaan täytäntöönpanon valvontaan osoitettavia resursseja varten.

1.5. Ehdotuksen/aloitteen perustelut

1.5.1. Tarpeet, joihin ehdotuksella/aloitteella vastataan lyhyellä tai pitkällä aikavälillä

Euroopan komissio on asettanut digitaalisten sisämarkkinoiden toteuttamisen yhdeksi keskeisistä painopisteistä, joiden avulla edistetään kasvua EU:ssa, ja todennut digitaalisten sisämarkkinoiden strategiassa⁷⁴, että erityisen tärkeää on parantaa tavaroiden ja palvelujen saatavuutta verkossa sekä kuluttajien että yritysten kannalta kaikkialla Euroopassa. Komissio on luvannut kuluttajansuojayhteistyöstä annetun asetuksen uudistamisen myötä panna verkko-ostoksia ja digitaalista kaupankäyntiä koskevat kuluttajasäännöt täytäntöön ”nopeammin, joustavammin ja johdonmukaisemmin” sekä selkiyttää ja kehittää ”täytäntöönpanoviranomaisten toimivaltaa ja parantaa niiden markkinavalvonnan ja varoituskoneistojen koordinoitua, jotta rikkomukset havaittaisiin nopeammin”.

1.5.2. EU:n osallistumisesta saatava lisäarvo

Kaikki ehdotettuun asetukseen liittyvät toimenpiteet koskevat rajatylittäviä tilanteita tai laajalle levinneitä rikkomuksia, jotka koskevat useita jäsenvaltioita. Unionin kuluttajalainsäädännön rajatylittäviä ulottuvuuksia ei voida toteuttaa riittävällä tavalla yksittäisten jäsenvaltioiden toimin. Jäsenvaltiot eivät voi yksinään varmistaa tehokasta yhteistyötä ja täytäntöönpanotoimien koordinoitua. Siksi komissiolla on parhaat edellytykset koordinoita toimia etenkin silloin, kun on kyse unioninlaajuisesta vaikutuksesta, kun ongelman laajuuden ja soveltamisalan vuoksi on tarpeen koordinoita monien eri viranomaisten toimia ja varmistaa yhdenmukainen ratkaisu sekä kuluttajien että elinkeinonharjoittajien kannalta. Tällaisissa tilanteissa unionin tason toimista saataisiin selvää hyötyä (verrattuna jäsenvaltioiden yksittäisiin toimiin), kun tehokkuus ja tuloksellisuus paranisivat kaikkien toimijoiden kannalta.

1.5.3. Vastaavista toimista saadut kokemukset

Vuonna 2012 komissio antoi ulkopuolisen toimeksisaajan tehtäväksi arvioida kuluttajansuojayhteistyöstä annetun asetuksen toimivuutta.⁷⁵ Ulkoisen arvioinnin mukaan asetuksesta oli ollut hyötyä toimivaltaisille viranomaisille, kuluttajille ja elinkeinonharjoittajille. Lisäksi se vahvisti, että asetuksen tavoitteet olivat asianmukaiset ja merkitykselliset. Toisaalta arvioinnissa todettiin, että asetuksen tavoitteita ei ollut täysin saavutettu ja ettei kaikkia sen tarjoamia mahdollisuuksia ollut hyödynnetty niin hyvin kuin olisi mahdollista. Arvioinnin mukaan voimassa olevan asetuksen oikeudelliseen kehykseen liittyy rajoituksia, jotka johtuvat oikeudellisista ja käytännön esteistä, jotka vaikeuttavat tehokasta yhteistyötä toimivaltaisten viranomaisten välillä, mikä heikentää koko asetuksen tehokkuutta ja tuloksellisuutta (mm. täytäntöönpanon valvonnasta vastaavien viranomaisten riittämättömät valtuudet, markkinoita koskevien tietojen riittämätön jakaminen, rajalliset mekanismit laajalle levinneisiin rikkomuksiin puuttumista varten).

⁷⁴ Komission tiedonanto ”Digitaalisten sisämarkkinoiden strategia Euroopalle” COM(2015) 192 final, saatavilla osoitteessa: http://ec.europa.eu/priorities/digital-single-market/docs/dsm-communication_en.pdf

⁷⁵ External Evaluation of the Consumer Protection Regulation, loppuraportti, laatija Consumer Policy Evaluation Consortium, 17.12.2012: http://ec.europa.eu/consumers/enforcement/docs/cpc_regulation_inception_report_revised290212_en.pdf

1.5.4. *Yhteensopivuus muiden kyseeseen tulevien välineiden kanssa ja mahdolliset synergiaedut:*

Ehdotus on yksi Euroopan komission digitaalisten sisämarkkinoiden strategiaan liittyvistä aloitteista. Ehdotus on täysin yhdenmukainen ja yhteensopiva voimassa olevien EU:n politiikkojen kanssa, myös liikenteen alalla. Ehdotus täydentää niitä yhteistyöjärjestelyjä (viranomaisten välistä tietojenvaihtoa), joista säädetään kuluttajansuojayhteistyöstä annetun asetuksen soveltamisalaan kuuluvissa alakohtaisissa välineissä.

1.6. Toiminnan ja sen rahoitusvaikutusten kesto

☐ Ehdotuksen aloitteen mukaisen toiminnan **kesto on rajoitettu**

– ☐ Ehdotuksen/aloitteen mukainen toiminta alkaa [PP/KK]VVVV ja päättyy [PP/KK]VVVV.

– ☐ Rahoitusvaikutukset alkavat vuonna VVVV ja päättyvät vuonna VVVV.

X Ehdotuksen/aloitteen mukaisen toiminnan **kesto ei ole rajoitettu**

– Käynnistysvaihe alkaa vuonna VVVV ja päättyy vuonna VVVV,

– minkä jälkeen toteutus täydessä laajuudessa.

1.7. Hallinnointitapa (Hallinnointitavat)⁷⁶

X **Suora hallinnointi**, jonka komissio toteuttaa käyttämällä

– X yksiköitään, myös unionin edustustoissa olevaa henkilöstöään

– X toimeenpanovirastoja

X **Hallinnointi yhteistyössä** jäsenvaltioiden kanssa

☐ **Välillinen hallinnointi**, jossa täytäntöönpanotehtäviä on siirretty:

– ☐ kolmansille maille tai niiden nimeämille elimille

– ☐ kansainvälisille järjestöille ja niiden erityisjärjestöille (tarkennettava)

– ☐ Euroopan investointipankille tai Euroopan investointirahastolle

– ☐ varainhoitoasetuksen 208 ja 209 artiklassa tarkoitetuille elimille

– ☐ julkisoikeudellisille yhteisöille

– ☐ sellaisille julkisen palvelun tehtäviä hoitaville yksityisoikeudellisille elimille, jotka antavat riittävät rahoitustakuut

– ☐ sellaisille jäsenvaltion yksityisoikeuden mukaisille elimille, joille on annettu tehtäväksi julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuden täytäntöönpano ja jotka antavat riittävät rahoitustakuut

– ☐ henkilöille, joille on annettu tehtäväksi toteuttaa SEU-sopimuksen V osaston mukaisia yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan erityistoimia ja jotka nimetään asiaa koskevassa perussäädöksessä.

– Jos käytetään useampaa kuin yhtä hallinnointitapaa, huomautuksille varatussa kohdassa olisi annettava lisätietoja.

Huomautukset:

Ehdotetun asetuksen täytäntöönpano olisi varmistettava komission vastuulla olevan suoran keskitetyn hallinnon mukaisesti. Ehdotetun asetuksen hallinnointia voidaan täydentää toimilla, joihin osallistuu myös kuluttaja-, terveys-, maatalous- ja elintarvikeasioiden toimeenpanovirasto (Chafea), jolle voidaan 19 päivänä joulukuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 58/2003 nojalla⁷⁷ osoittaa tiettyjä unionin ohjelmien hallinnointiin

⁷⁶ Kuvaukset eri hallinnointitavoista ja viittaukset varainhoitoasetukseen ovat saatavilla budjettipääosaston verkkosivuilla osoitteessa

⁷⁷ <https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>
EYVL L 11, 16.1.2003, s.1.

liittyviä tehtäviä. Komissio on osoittanut Chafealle tiettyjä täytäntöönpanotehtäviä osana vuodet 2014–2020 kattavaa kuluttajaohjelmaa⁷⁸, joka muodostaa oikeusperustan täytäntöönpanotehtäviä koskevaan yhteistyöhön liittyville hankinnoille ja avustuksille.

⁷⁸

EUVL L 84, 20.3.2014, s. 42.

2. HALLINNOINTI

2.1. Seuranta- ja raportointisäännöt

Ilmoitetaan sovellettavat aikavälit ja edellytykset.

Uuden asetuksen mukaisesti perustettava komitea muodostaa foorumin, jossa keskustellaan säännöllisesti asetuksen täytäntöönpanoon liittyvistä kysymyksistä.

Ehdotuksen mukaan komission olisi arvioitava uuden asetuksen toimintaa ja esitettävä sitä koskeva kertomus Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään seitsemän vuoden kuluttua soveltamisen alkamisesta.

2.2. Hallinnointi- ja valvontajärjestelmä

2.2.1. Todetut riskit

Ei ole.

2.2.2. Tiedot käyttöön otetusta sisäisen valvonnan järjestelmästä.

Ei sovelleta.

2.2.3. Arvio tarkastusten kustannustehokkuudesta ja odotettavissa olevasta virheriskin tasosta.

Ei sovelleta.

2.3. Toimenpiteet petosten ja sääntöjenvastaisuuksien ehkäisemiseksi

Ilmoitetaan käytössä olevat ja suunnitellut torjunta- ja suojatoimenpiteet

Monivuotisesta kuluttajaohjelmasta vuosiksi 2014–2020 annetun asetuksen (EU) N:o 254/2014 14 artiklassa säädetään toimenpiteistä unionin taloudellisten etujen suojaamiseksi. Siinä säädetään nimenomaisesti, että komissio, OLAF ja tilintarkastustuomioistuin voivat suorittaa tutkimuksia, paikan päällä suoritettavia tarkastuksia ja todentamisia, jotka koskevat kaikkia kuluttajaohjelman täytäntöönpanoon liittyviä päätöksiä ja erilaisia sopimuksia. Tarjous-/ehdotuspyynnön arviointivaiheessa ehdottajat ja tarjoajat tarkastetaan ilmoituksiin ja varhaisvaroitusjärjestelmään perustuvien julkaistujen poissulkemisperusteiden perusteella. Lisäksi petoksiin ja sääntöjenvastaisuuksiin liittyvistä kysymyksistä annetaan säännöllistä koulutusta koko sopimuksen hallintaan osallistuvalla henkilöstölle sekä tilintarkastajille ja valvojille, jotka tarkistavat tuensaajien ilmoitukset paikalla.

3. EHDOTUKSEN/ALOITTEEN ARVIOIDUT RAHOITUSVAIKUTUKSET

3.1. Kyseeseen tulevat monivuotisen rahoituskehityksen otsakkeet ja menopuolen budjettikohdat

- Talousarviossa jo olevat budjettikohdat

Monivuotisen rahoituskehityksen otsakkeiden ja budjettikohtien mukaisessa järjestyksessä.

Monivuotisen rahoituskehityksen otsake	Budjettikohta	Määräraha-laji	Rahoitusosuudet			
	Numero Luku 33 04 Otsake: Kuluttajaohjelma	JM/EI-JM79	EFTA-mailta 80	ehdokas-mailta ⁸¹	kolman-silta mailta	varainhoitoasetuksen 21 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetut rahoitusosuudet
No 3 Turvallisuus ja kansalaisuus	33 04 01 Kuluttajaohjelma 2014–2020	JM	KYLLÄ	EI	EI	EI

- Uudet perustettaviksi esitetyt budjettikohdat: **Uusia budjettikohtia ei esitetä perustettaviksi**

Monivuotisen rahoituskehityksen otsakkeiden ja budjettikohtien mukaisessa järjestyksessä.

Monivuotisen rahoituskehityksen otsake	Budjettikohta	Määräraha-laji	Rahoitusosuudet			
		JM/EI-JM	EFTA-mailta	ehdokas-mailta	kolman-silta mailta	varainhoitoasetuksen 21 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetut rahoitusosuudet

⁷⁹ JM = jaksotetut määrärahat; EI-JM = jaksottamattomat määrärahat.

⁸⁰ EFTA: Euroopan vapaakauppaliitto.

⁸¹ Ehdokasmaat ja soveltuvin osin Länsi-Balkanin mahdolliset ehdokasmaat.

3.2. Arvioidut vaikutukset menoihin

[Tämän osan täyttämiseksi on käytettävä [hallintomäärärahoja koskevaa laskentataulukkoa](#) (tämän rahoitus selvityksen liitteessä oleva toinen asiakirja), joka on asetettava saataville DECIDE-tietokantaan komission sisäistä lausuntokierrosta varten.]

3.2.1. Yhteen veto arvioiduista vaikutuksista menoihin

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Monivuotisen rahoituskeh yksen otsake	3	Turvallisuus ja kansalaisuus
--	---	------------------------------

PO: Oikeus- ja kuluttaja-asiat			Vuosi N ⁸² 2018	Vuosi N+1 2019	Vuosi N+2 2020		ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)			YHTEENSÄ
•Toimintamäärärahat										
Budjettikohdan numero 33 04 01	Sitoumukset	(1)	0	0	0					0
	Maksut	(2)	0	0	0					0
Budjettikohdan numero	Sitoumukset	(1a)								
	Maksut	(2a)								
Tiettyjen ohjelmien määrärahoista katettavat hallintomäärärahat ⁸³										
Budjettikohdan numero 33 01 04 03		(3)								
Oikeus- ja kuluttaja-asioiden	Sitoumukset	=1+1a +3	0	0	0					0

⁸² Vuosi n on ehdotuksen/aloitteen toteutuksen aloitusvuosi.

⁸³ Tekninen ja/tai hallinnollinen apu sekä EU:n ohjelmien ja/tai toimien toteuttamiseen liittyvät tukimenot (entiset BA-budjettikohdat), epäsuora ja suora tutkimustoiminta.

pääosaston määrärahat YHTEENSÄ Asetukseen perustuvia toimia varten ei tarvita lisää määrärahoja, koska ne sisältyvät jo vuosia 2014–2020 koskevaan kuluttajaohjelmaan	Maksut	=2+2a +3	0	0	0						0
--	--------	-------------	---	---	---	--	--	--	--	--	---

• Toimintamäärärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	(4)								
	Maksut	(5)								
•Tiettyjen ohjelmien määrärahoista katettavat hallintomäärärahat YHTEENSÄ		(6)								
Monivuotisen rahoituskehityksen OTSAKKEEN 3 määrärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	=4+ 6								
	Maksut	=5+ 6								

Jos ehdotuksella/aloitteella on vaikutuksia useampaan otsakkeeseen:

• Toimintamäärärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	(4)								
	Maksut	(5)								
•Tiettyjen ohjelmien määrärahoista katettavat hallintomäärärahat YHTEENSÄ		(6)								
Monivuotisen rahoituskehityksen OTSAKKEISIIN 1–4 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ (viitemäärä)	Sitoumukset	=4+ 6								
	Maksut	=5+ 6								

Monivuotisen rahoituskehyksen otsake	5	”Hallintomenot”
---	----------	-----------------

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

		Vuosi N 2018	Vuosi N+1 2019	Vuosi N+2 2020			ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)	YHTEENSÄ
PO: Oikeus- ja kuluttaja-asiat								
•Henkilöresurssit		0,268	0,268	0,268				0,804
•Muut hallintomenot								
Oikeus- ja kuluttaja-asioiden pääosasto YHTEENSÄ								
Uusia määrärahoja ei tarvita, koska työ hoidetaan jakamalla nykyisiä tehtäviä uudelleen	Määrärahat	0,268	0,268	0,268				0,804

Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKKEEN 5 määrärahat YHTEENSÄ	(Sitoumukset yhteensä = maksut yhteensä)	0,268	0,268	0,268				0,804
--	---	-------	-------	-------	--	--	--	--------------

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

		Vuosi N ⁸⁴ 2018	Vuosi N+1 2019	Vuosi N+2 2020		ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)	YHTEENSÄ
--	--	----------------------------------	----------------------	----------------------	--	--	----------

⁸⁴

Vuosi n on ehdotuksen/aloitteen toteutuksen aloitusvuosi.

Monivuotisen rahoituskehysten OTSAKKEISIIN 1-5 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset								
	Maksut								

3.2.2. Arvioidut vaikutukset toimintamäärärahoihin

- ☒ Ehdotus/aloite ei edellytä toimintamäärärahoja.
- ☐ Ehdotus/aloite edellyttää toimintamäärärahoja seuraavasti:

Maksusitoumusmäärärahat, milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Tavoitteet ja tuotokset			Vuosi N		Vuosi N+1		Vuosi N+2		Vuosi N+3		ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)						YHTEENSÄ	
	TUOTOKSET																	
	↓ Tyyppi ⁸⁵	Keski- määr. kustan- nukset	Lukumäärä	Kus- tan- nus	Lukumäärä	Kus- tan- nus	Lukumäärä	Kus- tan- nus	Lukumäärä	Kus- tan- nus	Lukumäärä	Kus- tan- nus	Lukumäärä	Kus- tan- nus	Lukumäärä	Kus- tan- nus	Lukumäärä yhteensä	Kustannukset yhteensä
ERITYISTAVOITE 1 ⁸⁶																		
- tuotos																		
- tuotos																		
- tuotos																		
Välisumma erityistavoite 1																		
ERITYISTAVOITE 2																		
- tuotos																		
Välisumma erityistavoite 2																		
KUSTANNUKSET YHTEENSÄ																		

⁸⁵ Tuotokset ovat tuloksena olevia tuotteita ja palveluita (esim. rahoitettujen opiskelijavaihtojen määrä tai rakennetut tiekilometrit).

⁸⁶ Kuten kuvattu kohdassa 1.4.2 ”Erityistavoitteet”.

3.2.3. Arvioidut vaikutukset hallintomäärärahoihin

3.2.3.1. Yhteenvedo

- ☐ Ehdotus/aloite ei edellytä hallintomäärärahoja.
- ☒ Ehdotus/aloite edellyttää hallintomäärärahoja seuraavasti:

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

	Vuosi N ⁸⁷ 2018	Vuosi N+1 2019	Vuosi N+2 2020		ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)	YHTEENSÄ
--	----------------------------------	----------------------	----------------------	--	---	----------

Monivuotisen rahoituskehityksen OTSAKE 5								
Henkilöresurssit	0,268	0,268	0,268					0,804
Muut hallintomenot								
Monivuotisen rahoituskehityksen OTSAKE 5, välisumma	0,268	0,268	0,268					0,804

Monivuotisen rahoituskehityksen OTSAKKEESEEN 5⁸⁸ sisällyttämättömät								
Henkilöresurssit								
Muut hallintomenot								
Monivuotisen rahoituskehityksen OTSAKKEESEEN 5 sisällyttämättömät, välisumma								

YHTEENSÄ	0,268	0,268	0,268					0,804
-----------------	--------------	--------------	--------------	--	--	--	--	--------------

Henkilöresursseja ja muita hallintomenoja koskeva määrärahararve katetaan toimen hallinnointiin jo osoitetuilla pääosaston määrärahoilla ja/tai pääosastossa toteutettujen uudelleenjärjestelyjen tuloksena saaduilla määrärahoilla sekä tarvittaessa sellaisilla lisäresursseilla, jotka toimea hallinnoiva pääosasto voi saada käyttöönsä vuotuisessa määrärahojen jakomenetelyssä talousarvion puitteissa.

⁸⁷ Vuosi n on ehdotuksen/aloitteen toteutuksen aloitusvuosi.

⁸⁸ Tekninen ja/tai hallinnollinen apu sekä EU:n ohjelmien ja/tai toimien toteuttamiseen liittyvät tukimenot (entiset BA-budjettikohdat), epäsuora ja suora tutkimustoiminta.

3.2.3.2. Henkilöresurssien arvioitu tarve

- ☐ Ehdotus/aloite ei edellytä henkilöresursseja.
- ☒ Ehdotus/aloite edellyttää henkilöresursseja seuraavasti:

Arvio kokoaikaiseksi henkilöstöksi muutettuna

	Vuosi N 2018	Vuosi N+1 2019	Vuosi N+2 2020		ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)			
•Henkilöstötaulukkoon sisältyvät virat/toimet (virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt)								
33 04 01 (päätoimipaikka ja komission edustustot EU:ssa)	2 koko- aikaista virkamiestä	2 koko- aikaista virkamiestä	2 kokoaikaisista virkamiestä		Pysyvät tehtävät, mutta resurssit saadaan Oikeusasioiden pääosaston nykyisistä viroista			
XX 01 01 02 (edustustot EU:n ulkopuolella)								
XX 01 05 01 (epäsuora tutkimustoiminta)								
10 01 05 01 (suora tutkimustoiminta)								
•Ulkopuolinen henkilöstö (kokoaikaiseksi ⁸⁹muutettuna)								
XX 01 02 01 (kokonaismäärärahoista katettavat sopimussuhteiset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat ja vuokrahenkilöstö)								
XX 01 02 02 (sopimussuhteiset ja paikalliset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat, vuokrahenkilöstö ja nuoremmat asiantuntijat EU:n ulkopuolisissa edustustoissa)								
XX 01 04 yy ⁹⁰	- päätoimipaikassa							
	- edustustoissa							
XX 01 05 02 (epäsuora tutkimustoiminta: sopimussuhteiset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat ja vuokrahenkilöstö)								
10 01 05 02 (suora tutkimustoiminta: sopimussuhteiset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat ja vuokrahenkilöstö)								
Muu budjettikohta (mikä?)								
YHTEENSÄ								

XX viittaa kyseessä olevaan toimintalohkoon eli talousarvion osastoon.

Henkilöresurssien tarve katetaan toimen hallinnointiin jo osoitetulla pääosaston henkilöstöllä ja/tai pääosastossa toteutettujen henkilöstön uudelleenjärjestelyjen tuloksena saadulla henkilöstöllä sekä tarvittaessa sellaisilla lisäresursseilla, jotka toimea hallinnoiva pääosasto voi saada käyttöönsä vuotuisessa määrärahojen jakomenetelyssä talousarvion puitteissa.

Tarvittavissa henkilöresursseissa ei ole otettu huomioon tehtäviä, jotka toimeenpanovirasto toteuttaa. Ehdotus ei edellytä toimeenpanoviraston tähän tarkoitukseen sidottujen resurssien kasvattamista.

Kuvaus henkilöstön tehtävistä:

⁸⁹ Sopimussuhteiset toimihenkilöt, paikalliset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat, vuokrahenkilöstö, nuoremmat asiantuntijat EU:n ulkopuolisissa edustustoissa.

⁹⁰ Toimintamäärärahoista katettavan ulkopuolisen henkilöstön enimmäismäärä (entiset BA-budjettikohdat).

Virkamiehet ja väliaikaiset toimihlöt toimihenkilöt	Hallintohenkilöstö: • EU:n kuluttajalainsäädännön asianmukaisen täytäntöönpanon ja soveltamisen varmistaminen, valvonta ja siitä raportointi. • Täytäntöönpanon valvontaa koskevien käytäntöjen kehittymisen ja jäsenvaltioiden välisen tietojenvaihdon seuranta. • Osallistuminen komiteamenettelyyn ja komission edustaminen niissä. • Määrittää ja valmistella kuluttajansuojayhteistyöstä annettuun asetukseen liittyviä aloitteita ja osallistua niiden toteuttamiseen ja seurantaan erityisesti täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten virkamiesten toimien koordinoinnin varmistamiseksi. Assistentit: • Komiteamenettelyn hallinnollinen tukeminen. • Erilaiset sisäisten ja ulkoisten kontaktien ja täytäntöönpanoon liittyvän yhteistyön sidosryhmien väliseen yhteydenpitoon liittyvät tehtävät. • Täytäntöönpanossa käytettävään tietotekniseen yhteistyövälineeseen liittyvä hallinnollinen tuki. • Avustaminen tarjouskilpailujen käynnistämisessä, hallinnoinnissa ja seurannassa sekä sopimusten täytäntöönpanossa.
Ulkopuolinen henkilöstö	

3.2.4. Yhteensopivuus nykyisen monivuotisen rahoituskehyksen kanssa

- ☒ Ehdotus/aloite on nykyisen monivuotisen rahoituskehyksen mukainen.
- ☐ Ehdotus/aloite edellyttää monivuotisen rahoituskehyksen asianomaisen otsakkeen rahoitussuunnitelman muuttamista.

Selvitys rahoitussuunnitelmaan tarvittavista muutoksista, mainittava myös kyseeseen tulevat budjettikohdat ja määrät

- ☐ Ehdotus/aloite edellyttää joustovälineen varojen käyttöön ottamista tai monivuotisen rahoituskehyksen tarkistamista.

Selvitys tarvittavista toimenpiteistä, mainittava myös kyseeseen tulevat rahoituskehyksen otsakkeet, budjettikohdat ja määrät

3.2.5. Ulkopuolisten tahojen rahoitusosuudet

X Ehdotuksen/aloitteen rahoittamiseen ei osallistu ulkopuolisia tahoja.

- Ehdotuksen/aloitteen rahoittamiseen osallistuu ulkopuolisia tahoja seuraavasti (arvio):

määrärahat, milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

	Vuosi N	Vuosi N+1	Vuosi N+2	Vuosi N+3	ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)			Yhteensä
Rahoitukseen osallistuva taho								
Yhteisrahoituksella katettavat määrärahat YHTEENSÄ								

3.3. Arvioidut vaikutukset tuloihin

- X Ehdotuksella/aloitteella ei ole vaikutuksia tuloihin.
- ☐ Ehdotuksella/aloitteella on vaikutuksia tuloihin seuraavasti:
 - ☐ vaikutukset omiin varoihin
 - ☐ vaikutukset sekalaisiin tuloihin

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Tulopuolen budjettikohta	Käytettävissä olevat määrärahat kuluvana varainhoito-vuonna	Ehdotuksen/aloitteen vaikutus ⁹¹						
		Vuosi N	Vuosi N+1	Vuosi N+2	Vuosi N+3	ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)		
Momentti								

Vastaava(t) menopuolen budjettikohta (budjettikohdat) käyttötarkoitukseensa sidottujen sekalaisten tulojen tapauksessa:

Selvitys tuloihin kohdistuvan vaikutuksen laskentamenetelmästä

⁹¹ Perinteiset omat varat (tulli- ja sokerimaksut) on ilmoitettava nettomääräisinä eli bruttomäärästä on vähennettävä kantokuluja vastaava 25 prosentin osuus.